

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne **3. května 2018** v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Martina Vrbíka a přísedících PhDr. Petra Kaliny Ph.D. a Ing. Aleše Váni,

takto:

Obžalování

1. L.M. st.,

nar. xxxxx ve xxxxx, okr. xxxxx, trvale bytem xxxxx, předseda představenstva společnosti TENERES, a. s., se sídlem na adrese Praha - Záběhlce, Žirovnická 3124/1, IČ: 289 61 684, (dále jako „L.M. starší“)

2. L.M. ml.

nar. xxxxx ve xxxxx, okr. xxxxx, trvale bytem xxxxx, člen představenstva společnosti TENERES, a. s., se sídlem na adrese Praha - Záběhlce, Žirovnická 3124/1, IČ: 289 61 684, (dále jako „L.M. mladší“)

3. M.M.,

nar. xxxxx v xxxxx, trvale bytem xxxxx, okr. xxxxx, revizní technik elektrických zařízení a hromosvodů

jsou vinni, že

L.M. starší jako předseda představenstva společnosti TENERES, a. s., se sídlem na adrese Praha - Záběhlice, Žirovnická 3124/1, IČ: 28961684 (dále jen „TENERES“), dne 27. 10. 2010 podal u Energetického regulačního úřadu, se sídlem Masarykovo nám 5, Jihlava, (dále jen „ERÚ“) žádost o udělení licence pro podnikání v energetických odvětvích pro právnickou osobu TENERES zaevidovanou pod č. 111017551, a společně s **L.M. mladším** - členem představenstva TENERES - s vědomím, že budou v řízení o udělení licence u ERÚ použity, zajistili vypracování a předložení vědomě nepravdivých a realitě postupu výstavby fotovoltaické elektrárny (dále jen „FVE“) Kosořín 2 neodpovídajících listin, které měly dokladovat úplné dokončení díla této FVE o výkonu 1,949 MW a splnění nezbytných technických předpokladů dle § 5 odst. 3 a § 7 odst. 4 písm. d) zákona č. 458/2000 Sb., energetického zákona, pro udělení licence pro podnikání v energetických odvětvích, kdy se jednalo zejména o

- nepravdivou Výchozí revizi - zprávu o revizi elektrického zařízení ev. č. 47/10 FVE – Kosořín II, o výkonu 1,972 MW, opatřenou dvojím datováním - na první straně datem 5. 11. 2010 a na poslední straně datem 18. 10. 2010, deklarující instalaci 11 232 ks fotovoltaických (dále jen „FV“) panelů zn. Solar QS 85 a celkový instalovaný výkon 1,972 MW, kterou vypracoval revizní technik elektrických zařízení a hromosvodů ev. č.: 6297/5/09/R-EZ-E2/A M.M., jejíž obsah a označení vyvolávaly dojem dokončenosti a revize celé FVE,
- nepravdivou Výchozí revizi — zprávu o revizi elektrického zařízení ev. č. 47/10 FVE – Kosořín II o výkonu 1,948 MW, opatřenou také dvojím datováním - na první straně datem 5. 11. 2010 a na poslední straně datem 18. 10. 2010, deklarující instalaci 11.664 ks FV panelů zn. QS Solar 85, 5 882 ks FV panelů zn. SF85-EX-B, 5 542 ks FV panelů zn. SF82H-EX-B o celkovém instalovaném výkonu 1,948 MW, kterou vypracoval revizní technik elektrických zařízení a hromosvodů ev. č.: 6297/5/09/R-EZ-E2/A M.M., jejíž obsah a označení vyvolávaly dojem dokončenosti a revize celé FVE,
- obsahově nepravdivý Zápis o odevzdání a převzetí dokončených staveb nebo jejich ucelených částí mezi objednatelem TENERES, zastoupeným F.M. jako odpovědným zástupcem, a zhotovitelem ALTERSTAV s. r. o., Komenského 102, Vysoké Mýto, (dále jen „ALTERSTAV“) zastoupeným L.M. mladším, opatřený dvojím datováním - na první straně datem 10. 10. 2010 a na poslední straně daty 1. 11. 2010 - přejímací řízení zahájeno a 10. 11. 2010 – přejímací řízení ukončeno bez jakýchkoliv závad a nedodělků bránících v provozu s uvedeným datem předání a převzetí zhotoveného a provozuschopného díla ke dni 10. 11. 2010,

přičemž ani jedna z těchto listin se nezakládala na pravdě, jelikož ve skutečnosti byly první FV panely naváženy a montovány teprve po dni 21. 10. 2010, dílo nebylo dokončeno a schopno provozu k datu 10. 11. 2010 a ani k datu 16. 11. 2010, kdy došlo k vydání licence,

dále se jednalo o

- pozměněné Rozhodnutí Městského úřadu Choceň – odbor výstavby, Jungmannova 301, Choceň, č. j.: Výst/5452/2010-2, kterým stavebníkovi společnosti TENERES Městský

Shodu s prvopisem potvrzuje: Eva Kalianková

úřad v Chocni stanovil dle § 124 odst. 1 stavebního zákona, že kolaudační souhlas pro stavbu „Fotovoltaické elektrárny Kosořín 2“ lze vydat jen po provedení zkušebního provozu, jenž se povoluje dle tohoto pozměněného rozhodnutí na dobu od 5. 11. 2010 do 6. 2. 2011, přičemž ve skutečnosti Městský úřad v Chocni ve svém Rozhodnutí vydaném pod č. j.: Výst/5452/2010-2 zkušební provoz povolil pouze na dobu od 5. 11. 2010 do 6. 12. 2010,

kdy pomocí těchto nepravdivých dokumentů L.M. starší a L.M. mladší předstírali před pracovníky ERÚ stav dokončenosti FVE Kosořín 2 a splnění a prokázání nezbytných technických předpokladů dle § 7 odst. 4 písm. d) energetického zákona pro udělení licence pro podnikání v energetických odvětvích, ačkoliv FVE Kosořín 2 ve skutečnosti v tuto dobu a minimálně do srpna roku 2011 kompletně dokončena nebyla, přičemž na základě předložených nepravdivých dokumentů, které neodpovídaly skutečnému stavu dokončenosti FVE Kosořín 2, dne 16. 11. 2010 ERÚ pod č. j. 13051-6/2010-ERÚ vydal Rozhodnutí o udělení licence číslo 111017551 pro držitele licence TENERES k výrobě elektřiny na dobu 25 let ode dne vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti na provozovně Kosořín 2 - TENERES v katastrálním území Kosořín na parcele č. 98/5,6,7,8 s instalovaným výkonem 1,949 MW, které nabylo právní moci dne 9. 12. 2010.

V okamžiku vydání Rozhodnutí o udělení licence číslo 111017551 a v době následující po vydání tohoto rozhodnutí až do současnosti L.M. starší a L.M. mladší nevyrozuměli orgány ERÚ o tom, že jimi deklarované podmínky pro vydání licence ke dni 16. 11. 2010 ze strany společnosti TENERES jako provozovatele FVE o instalovaném výkonu 1,949 MW splněny nebyly. Takto L.M. starší a L.M. mladší činili a činí s cílem získat neoprávněný prospěch pro společnost TENERES, která v důsledku výše popsaného jednání získala neprávem nárok na výkupní cenu pro výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010 ve výši 12.150 Kč/MWh po dobu 20 let, ačkoliv FVE Kosořín 2 nebyla dokončena a způsobila k provozu k 31. 12. 2010, když ve skutečnosti byla na v licenci deklarovaný výkon dokončena až v polovině roku 2011 dodáním FV panelů zn. QCELL – Q. Smart na základě smlouvy mezi společností TENERES a Sun4Future GmbH ze dne 25. 7. 2011.

M.M. jako revizní technik elektrických zařízení a hromosvodů evidenční číslo: 6297/5/09/R-EZ-E2/A, nejpozději dne 5. 11. 2010 v Kosoříně vědomě vyhotovil nepravdivou výchozí revizi - zprávu o revizi elektrického zařízení ev. č. 47/10 FVE – Kosořín II, o výkonu 1,972 MWp, opatřenou dvojím datováním - na první straně datem 5. 11. 2010 a na poslední straně datem 18. 10. 2010, do které úmyslně uvedl nepravdivé, v době vypracování reality neodpovídající údaje a jejíž obsah a označení vyvolávaly dojem dokončenosti a revize celé FVE

- instalace 11232 ks fotovoltaických panelů Solar QS85- á 85 Wp, instalovaný výkon 954720 Wp a dále zde uvedl celkový výkon DC části FV panelů: $954720 + 36720 + 499970 + 480975 = 1\,972\,385\text{ Wp}$,

přičemž věděl, že k datu 5. 11. 2010 na FVE Kosořín 2 v katastrálním území Kosořín není nainstalovaný výše uvedený počet FV panelů, kterému by odpovídal instalovaný výkon 1.972.385 Wp uvedený v revizní zprávě, a proto zařízení nelze bezpečně v tomto rozsahu provozovat a ani mu udělit v tomto rozsahu výchozí revizi,

následně pak nepravdivou výchozí revizi - zprávu o revizi elektrického zařízení ev. č. 47/10 FVE - Kosořín II předal L.M. mladšímu a na základě jeho požadavku pak vyhotovil druhou verzi výchozí revize - zprávu o revizi elektrického zařízení ev. č. 47/10 FVE – Kosořín II o výkonu 1,948 MWp, opatřenou také dvojím datováním - na první straně datem 5. 11. 2010 a na poslední straně datem 18. 10. 2010, do které úmyslně uvedl nepravdivé, v době vypracování realitě neodpovídající údaje a jejíž obsah a označení vyvolávaly dojem dokončenosti a revize celé FVE

- instalace fotovoltaických panelů QS Solar 85-celk.11232 panel $\times$ 85 W=954720 Wp, celkový výkon FV panelů na DC straně pro TS01: 954720 Wp a zařízení FVE na DC straně pro TS02: FV panel QS Solar 85 – celk.432 panel $\times$ 85W=36720 Wp, FV panel SF85-EX-B-celk.5882 panel $\times$ 85W=499970 Wp, FV panel SF82H-EX-B-celk.5542 panel $\times$ 82,5W=457215 Wp, celkový výkon panelů na DC straně pro TS02 993905 Wp, celkový počet panelů 23088 kusů a celkový výkon DC části FV panelů: 1 948 625 Wp,

přičemž věděl, že k datu 5. 11. 2010 na FVE Kosořín 2 v katastrálním území Kosořín není nainstalovaný výše uvedený počet FV panelů, kterému by odpovídal instalovaný výkon 1.948.625 Wp uvedený v revizní zprávě, a proto zařízení nelze bezpečně v tomto rozsahu provozovat a ani mu udělit v tomto rozsahu výchozí revizi.

M.M. takto jednal s vědomím, že ve skutečnosti se na FVE Kosořín 2 FV panely v deklarovaném počtu nenacházely a že uvedené nepravdivé výchozí revize - zprávy o revizi elektroinstalace ev. č. 47/10, ať už první nebo druhá verze, budou použity jako podklad k provedení tzv. prvního paralelního připojení k distribuční soustavě a k řízení ve věci vydání Rozhodnutí o udělení licence číslo 111017551 pro společnost TENERES k výrobě elektřiny, tzn. že věděl, že svým jednáním umožňuje statutárním zástupcům společnosti TENERES L.M. staršímu a L.M. mladšímu neoprávněné získání licence pro společnost TENERES na výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů ještě v roce 2010 a tudíž výkupní cenu stanovenou pro FVE uvedené do provozu v roce 2010 ve výši 12.150 Kč/MWh, čímž napomohl k níže popsanému obohacení společnosti TENERES a ke vzniku níže specifikované škody.

L.M. starší a L.M. mladší po získání Rozhodnutí o udělení licence č. 111017551 toto rozhodnutí i s dalšími obsahově nepravdivými listinami předložili společnosti ČEZ Distribuce, a. s. IČ: 24729035, se sídlem Teplická 874/8, Děčín (dále jen ČEZ Distribuce) za účelem připojení FVE Kosořín 2 do distribuční soustavy, kdy konkrétně předložili

- nepravdivou Výchozí revizi - zprávu o revizi elektrického zařízení ev. č. 47/10 FVE – Kosořín II, o výkonu 1,972 MW, opatřenou dvojím datováním - na první straně datem 5. 11. 2010 a na poslední straně datem 18. 10. 2010, deklarující instalaci 11 232 ks FV panelů zn. Solar QS 85 a celkový instalovaný výkon 1,972 MW, kterou vypracoval revizní technik elektrických zařízení a hromosvodů ev. č.: 6297/5/09/R-EZ-E2/A M.M., a jejíž obsah a označení vyvolávaly dojem dokončenosti a revize celé FVE,
- obsahově nepravdivý Zápis o odevzdání a převzetí dokončených staveb nebo jejich ucelených částí mezi objednatelem TENERES, zastoupeným L.M. starším, a zhotovitelem ALTERSTAV, zastoupeným L.M. mladším, opatřený dvojím datováním - na první straně datem 25. 10. 2010 a na poslední straně daty 1. 10. 2010 - přejímací řízení zahájeno a 25. 10. 2010 – přejímací řízení ukončeno bez jakýchkoliv závad a nedodělků bránících převzetí stavby,

- Vyjádření TENERES ze dne 16. 12. 2010 podepsané L.M. starším adresované ČEZ, ve kterém je uvedeno, že dne 29. 11. 2010 bylo zástupcem firmy TENERES zjištěno, že vlivem klimatických podmínek došlo k souvislé pokrývce sněhem, což mělo za následek, že bylo závažně poškozeno 3.422 ks FV panelů zn. Frontier SF 82H-EX-B, které byly prostřednictvím společnosti SPOZE odmontovány a odvezeny k reklamaci,
- Reklamační protokol dokončených staveb nebo jejich ucelených částí ze dne 30. 11. 2010, Sdělení k reklamaci společnosti SPOZE a Náskres reklamovaných částí.

Na základě neoprávněně získaného pravomocného Rozhodnutí o udělení licence číslo 111017551 pro držitele licence TENERES k výrobě elektřiny a zároveň díky provedení tzv. prvního paralelního připojení k distribuční soustavě společnosti ČEZ Distribuce, a. s., učiněného mimo jiné i na základě L.M. starším a L.M. mladším předložených výše konkretizovaných listin je FVE Kosořín 2 nesprávně považována za fotovoltaický zdroj uvedený do provozu v období od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2010, což společnosti TENERES umožňuje po dobu 20 let na základě měsíčních výkazů o výrobě elektřiny a faktur neoprávněně uplatňovat a inkasovat výkupní cenu za elektřinu, ročně zvyšovanou o nejméně 2%, ve výši 12 150 Kč/MWh oproti výkupní ceně pro výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu až po 1. 3. 2011 ve výši 0 Kč/MWh,

společnost TENERES řízená L.M. starším a L.M. mladším tedy vyráběla a dodávala (a stále tak činí) z FVE Kosořín 2 elektřinu, za což na základě měsíčních výkazů o výrobě elektřiny a faktur neoprávněně uplatňovala podporu ve formě výkupní ceny, a to vůči společnosti ČEZ Distribuce ve výši 12.400 Kč/MWh v období od 1. 4. 2011 do 31. 12. 2011 a ve výši 12.650 Kč/MWh v období od 1. 1. 2012 do 31. 12. 2012 a vůči společnosti ČEZ Prodej ve výši 12.903 Kč/MWh v období od 1. 1. 2013 do 31. 12. 2013, ve výši 13.161 Kč/MWh v období od 1. 1. 2014 do 31. 12. 2014, ve výši 13.424 Kč/MWh v období od 1. 1. 2015 do 31. 12. 2015, ve výši 13.692 Kč/MWh v období od 1. 1. 2016 do 31. 5. 2016, a to oproti výkupní ceně ve výši 5.500 Kč/MWh v období od 1. 4. 2011 do 31. 12. 2011 a ve výši 5.610 Kč/MWh v období od 1. 1. 2012 do 31. 12. 2012 a ve výši 5.723 Kč/MWh v období od 1. 1. 2013 do 31. 12. 2013, ve výši 5.837 Kč/MWh v období od 1. 1. 2014 do 31. 12. 2014, ve výši 5.954 Kč/MWh v období od 1. 1. 2015 do 31. 12. 2015, ve výši 6.073 Kč/MWh v období od 1. 1. 2016 do 31. 5. 2016, na jejíž úhradu by vznikl nárok v případě, že by byla FVE uvedena do provozu v roce 2011, a protože zaměstnanci těchto společností mylně považovali uplatňování podpory za oprávněné, byla za období od dubna 2011 do října 2015, do doby zahájení trestního stíhání obžalovaných, neoprávněně vyplacena společnosti TENERES v rámci podpory ve formě výkupní ceny částka celkem **51 592 403,40 Kč**, a to od společností ČEZ Distribuce, a. s. (v letech 2011 – 2012) a ČEZ Prodej s. r. o. (v letech 2013 – říjen 2015), dále v období od listopadu 2015 do května 2016 došlo ze strany společnosti ČEZ Distribuce, a. s. k neoprávněnému vyplacení částky celkem ve výši 5 196 054,74 Kč, kdy společnosti ČEZ Distribuce, a. s. a ČEZ Prodej s. r. o. vyplacenou garantovanou výkupní cenu zpětně refinancovaly jednak od spotřebitelů elektrické energie ve formě poplatků za distribuci, jednak z dotací ze státního rozpočtu České republiky, kdy pokud jde o další období od června 2016 do prosince 2030 odpovídající předpokládané životnosti FVE po dobu celkem 20 let od uvedení FVE do provozu, se společnost TENERES řízená L.M. starším a L.M. mladším pokusila získat další neoprávněný prospěch ve výši 218 430 832 Kč, celkem tedy nejméně **227 093 177,86 Kč** ke škodě provozovatelů distribuční sítě,

t e d y

1. obžalovaný L.M. starší a obžalovaný L.M. mladší

dílem jiného obohatil tím, že uvedli někoho v omyl a zamlčeli podstatné skutečnosti a způsobili tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu a dílem se dopustili jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že jiného obohatí tím, že uvedou někoho v omyl a zamlčí podstatné skutečnosti a způsobí tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, tohoto jednání se dopustili v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

2. obžalovaný M.M.

opatřením prostředků úmyslně usnadnil jinému, dílem aby jiného obohatil tím, že uvede někoho v omyl a zamlčí podstatné skutečnosti a způsobí tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu a dílem aby se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jiného obohatil tím, že uvede někoho v omyl a zamlčí podstatné skutečnosti a způsobí tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, tohoto jednání se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

tím spáchali

1. obžalovaný L.M. starší a obžalovaný L.M. mladší

zvláště závažný zločin podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku dílem dokonáný, dílem ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku

2. obžalovaný M.M.

zvláště závažný zločin podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, dílem dokonáný, dílem ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku ve formě pomoci ve smyslu § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku

a za to se odsuzují

1. obžalovaný L.M. starší

Podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v **trvání 6 (šesti) roků.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný zařazuje pro výkon trestu odnětí svobody do **věznice s ostrahou.**

Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výši **500 denních sazeb, kdy výše jedné denní sazby činí 2 000 Kč, tedy celkem 1 000 000 Kč.**

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví pro případ, že by nebyl peněžitý trest ve stanovené lhůtě vykonán, náhradní trest odnětí svobody v trvání **12 (dvanácti) měsíců.**

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodních korporací** na dobu **5 (pěti) let.**

2. obžalovaný L.M. mladší

Podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v **trvání 6 (šesti) roků.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný zařazuje pro výkon trestu odnětí svobody do **věznice s ostrahou.**

Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výši **500 denních sazeb, kdy výše jedné denní sazby činí 2 000 Kč, tedy celkem 1 000 000 Kč.**

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví pro případ, že by nebyl peněžitý trest ve stanovené lhůtě vykonán, náhradní trest odnětí svobody v trvání **12 (dvanácti) měsíců.**

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v **zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodních korporací** na dobu **5 (pěti) let.**

3. obžalovaný M.M.

Podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **3 (tři) roků.**

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému výkon trestu **podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 5 (pěti) let.**

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti, spočívající v **zákazu výkonu činnosti revizního technika elektrických zařízení** na dobu **7(sedmi) let.**

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozený **ČEZ Distribuce a. s.,** se sídlem Plzeň, Guldenerova 2577/19, IČO 24729035, odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Eva Kalianková

Podle § 101 odst. 2 písm. e) trestního zákoníku se vyslovuje **zabrání věci – finančních prostředků** ve výši **51 592 403,40 Kč**, které se nacházejí na účtu č. **6015-5504881/0710**.

Odůvodnění

1. Na základě důkazů shromážděných v přípravném řízení a řízení před soudem, výsledku obžalovaných, svědků, znaleckých posudků a listinných důkazů, dospěl soud ke skutkovým zjištěním, jež jsou patrna z výroku tohoto rozsudku.

2. **Obžalovaný L.M. starší** (č. l. 126-127, 2836-2841) v přípravném řízení k věci odmítl vypovídat. Před soudem uvedl, že v době, kdy se elektrárna stavěla, začal agendu předávat a později trpěl vážnými zdravotními problémy. V důsledku opakovaných narkóz si na tehdejší události nevzpomíná. Závažné zdravotní potíže začaly až v roce 2016. V letech 2010-2011 zdravotními potížemi netrpěl, narkózy neprodělal. Obžalovaný potvrdil, že byl v rozhodném období předsedou představenstva společnosti TENERES a. s. a jeho syn L.M. mladší byl členem představenstva. O smlouvě mezi TENERES a. s. a společností ALTERSTAV s r.o. neví, nepamatuje se. Na revizní zprávy si taky nepamatuje. Žádost na Městský úřad v Chocni podával jediné prostřednictvím syna, sám tam asi nebyl. Matně si vzpomíná, že byl na ERÚ v Jihlavě žádat o udělení licence. Není si úplně jistý, ale myslí si, že rozhodnutí o udělení licence dne 16. 11. 2010 převzal. K datu 16. 11. 2010 si pamatuje nějaké reklamace, přesněji se vyjádřit nemůže. Obžalovaného M. osobně znal. Buď on sám, nebo L.M. ml. mu zadal vypracovat revizní zprávu. Neví, zda si M. při psaní revizní zprávy elektrárnu fyzicky prohlédl. Připustil, že podle všeho po získání licence od ERÚ jednal s ČEZ o uzavření smlouvy. Osobu jménem G.P. nezná, s J.M. asi jednou jednal. Při kolaudačním řízení na elektrárně nebyl. Návštěvě techniků z ČEZ v rámci prvního paralelního připojení byl asi přítomen. Kontrole Státní energetické inspekce (dále jen „SEI“) na elektrárně přítomen nebyl, jednal s nimi později ve své kanceláři. Již si nevzpomíná, v čem spočívala podstata reklamace vadných panelů. Jména dodavatelů solárních panelů si nepamatuje. Při výstavbě elektrárny pracoval ve funkci odborného technika pan M. Elektrárnu Kosořín I provozuje nejstarší syn. Nachází se na stejném poli, je oddělena plotem. Nevzpomíná si, jaká oprávnění měl pan M. k jednání za společnost TENERES. Ing. A.J. osobně zná, stejně jako jejího manžela Ing. J.J. Pozemky, na kterých obě elektrárny stojí, patří Ing. J. S oběma manžely si tyká. Neví, zda je Ing. J. placen nějaký nájem, ale asi ano. Ing. Š. bude patrně nějaký funkcionář ve vesnici Kosořín. Nevzpomíná si, kolik zaměstnanců měla společnost TENERES a. s. v rozhodném období, jinou fotovoltaickou elektrárnu nestavěla. Společnost TENERES podepsala smlouvu na všeobecnou dodávku prací se společností ALTERSTAV. Investorem byla později banka, protože se Kosořín II financoval z úvěru. Ten byl ve výši asi 120 000 000 Kč. Na FVE Kosořín II chodil spíš v začátcích, při výstavbě moc už často ne. Nevzpomíná si, zda probíhaly nějaké kontrolní dny. Nepamatuje si, zda se vedl stavební deník, ale myslí si, že ano. Disponoval s ním většinou Ing. J. Nevzpomíná si, kdy byla FVE Kosořín II kompletně dokončena. Jako šéf představenstva podepisoval zápis o předání stavby Kosořín II. Údaje na předávacím protokolu jsou asi určité pravdivé. Neví, kdo zajišťoval dodávku fotovoltaických panelů. Společnost SPOZE ani J.K. nezná. Elektrárna začala vyrábět energii asi v roce 2011. Bylo to proto, že tam byly různé reklamační problémy, možná vyráběla už v roce 2010. O dodávkách panelů v roce 2011 nic neví. Stejně tak nezná podrobnosti reklamací. S panem M. téměř v kontaktu nebyl, na FVE Kosořín II jej nikdy nedoprovázel. Revizní zprávu mu M. nepředal. Nevzpomíná si, jestli měl revizní zprávu v ruce a četl ji v roce 2010 nebo v roce 2011. Seznámil se s ní až v rámci trestního řízení. Pamatuje si, že byly úvahy o prodeji FVE Kosořín II v roce 2010. Asi s někým Shodu s prvopisem potvrzuje: Eva Kalianková

jednal, nepamatuje si s kým. Nepamatuje si, zda dodával ERÚ nějaké listiny současně se žádostí o udělení licence. Myslí si, že s nikým ze stavebního úřadu v Chocni nekomunikoval. Nepamatuje si, zda měl v ruce rozhodnutí o povolení zkušebního provozu, ani zda četl kolaudační souhlas. S pracovníky SEI ve své kanceláři v místě bydliště ve Vysokém Mýtě vyhotovil pravděpodobně zápis o kontrole. Vůbec si nepamatuje na obsah komunikace s pracovníky SEI.

3. Obžalovaný L.M. mladší (č. l. 128-129, 2841- 2869) taktéž využil svého práva a v přípravném řízení nevypovídal. U hlavního líčení uvedl, že někdy kolem 20. 10. 2010 začali navážet panely, které se podařilo nainstalovat někdy do poloviny prosince. Na některých panelech se začaly objevovat vady, potom se začaly objevovat vady i na stojanech. Do konce října 2010 bylo navezeno 23 až 24 000 panelů. Na zamýšlený výkon 2 MW bylo potřeba 23 500 panelů nízkého výkonu. Tento počet panelů měl k dispozici na konci října. Dodala je společnost NANTONG Technology ze Šanghaje. K uvedeným panelům má obžalovaný dodací list a faktury. Předmětné panely však po montáži začaly praskat. V rámci reklamace kontaktovali prostředníka v Německu pana P., na nějž je odkázala čínská strana. Praskání panelů zjistili až v situaci, kdy panely mezi sebou začali propojovat. Praskání panelů začalo v polovině listopadu 2010 po prvním sněhu. Kolem 20. listopadu kontaktovali čínskou stranu s reklamací. Kolem data 20. 11. byly na ploše FVE volné rámy, bylo to však proto, že elektrárna byla původně navržena na vyšší výkon. Ke změně výkonu došlo proto, že nemohli najít odpovídající typ panelů a proto, že banka odřekla úvěr. Smlouva o dílo se společností ALTERSTAV ze začátku srpna 2010 byla navržena na výkon 2 MW, potom byla upravena dodatkem v roce 2011, kde se vyjádřilo, co bylo skutečně dodáno a co dodáno nebylo. Původně měly být instalovány panely Mitsubishi, nakonec sehnali výkonnější panely od Číňanů, kterých bylo potřeba méně. Reklamační dopis pro NANTONG napsal obžalovaný v angličtině. Byla slíbena náhradní dodávka, která dorazila na přelomu listopadu a prosince, ale byly v ní panely o menším výkonu a jiných rozměrech. Část panelů byla rámových a vyhovujících, část bez rámu. Proto se rozhodli, že bezrámové panely instalovat nebudou. V lednu nebo v únoru 2011 byly tyto panely odvezeny zpět. Do vyřešení reklamace byly tyto panely dodány pouze za cenu dopravy. Dodání špatných typů panelů reklamovali přímo u Číňanů, kteří se omluvili a sdělili, že jiné panely nemají. Vadné panely demontovala a odvezla společnost ALTERINVESTA, za akci zodpovídal svědek V.R. Došlo k demontáži celé jedné MW, přičemž reklamační protokol byl vytvořen na základě požadavků SEI poté, co proběhly dvě kontroly. Předtím totiž reklamaci řešili mezi TENERES a ALTERSTAV jako otec se synem a žádné doklady si nevystavovali. Požadavek na vyhotovení reklamačních protokolů byl vznesen zřejmě na první kontrole, která proběhla na začátku prosince. Vyjádření TENERES ze dne 16. 12. 2010 adresované ČEZ vzniklo poté, co téhož dne proběhla technická prohlídka ze strany ČEZ. (Ve spisu ČEZ Distribuce se nachází vyjádření společnosti TENERES ze dne 16. 12. 2010 podepsané L.M. st. popisující rozsah poškození FV panelů Frontier SF 82H-EXB v počtu celkem 3 422 kusů). Reklamační protokol vypracovaný z popudu kontroly SEI, která proběhla začátkem prosince je datován dnem jeho vyhotovení – 30. 11. 2010. Elektrárna byla kompletní v březnu 2011. Za společnost ALTERSTAV podepisoval smlouvu o dílo obžalovaný, za TENERES jeho otec L.M. st. Obžalovaný M., který dodával elektroinstalace na jiných stavbách, znal obžalovaný dlouho. Proto jej pravděpodobně požádal o vypracování revizní zprávy. M. dostal pokyn, aby udělal revizní zprávu na rozvody střídavé části AC za střídači k rozvaděčům. Neví, zda tento rozsah revize pro licenční řízení stačí, nicméně ve větším rozsahu revize nebyla možná, neboť elektrárna nebyla pod proudem. Revizních zpráv bylo několik. Revizní zprávu předkládal obžalovaný osobně stavebnímu úřadu. Ten rozhoduje buď o zkušebním provozu, nebo o kolaudaci stavby. Dalším krokem je žádost o licenci a po jejím udělení žádost o připojení výrobní do distribuční soustavy. Revizní zprávu blíže asi nekontroloval, neboť se vztahovala jen na rozvody a bylo potřeba udělat ještě další revizní zprávu na zbytek po vyzkoušení

elektrárny. Obžalovaný si myslí, že před rozhodnutím stavebního úřadu mu bylo nutno doložit revizní zprávu. Stavební úřad zajímaly revizní zprávy okolo trafostanic a přípojky. Neví, kdo stavebnímu úřadu předal revizní zprávu na výkon 1.97 MW, ani kdo doručil revizní zprávu na 1.948MW. Obecně však se stavebním úřadem jednal on sám. Obžalovaný M. revizní zprávy vypracoval za peníze. Na to, že je v revizní zprávě chyba v součtu výkonu panelů, upozornil ERÚ, který kontaktoval buď pana M., nebo samotného obžalovaného. Zatelefonovala jim žena, která vysvětlila, že je ve zprávě špatný součet. Revizní zprávu opravil obžalovaný M., a to podle dokumentace. Pokud obsahovala popis panelů, nepřikládali tomu význam, protože to nebyla revizní zpráva o panelech, ale revizní zpráva na kabelové rozvody. M. řekli, aby tam popsal projekt, že stejně budou dokládat jinou revizní zprávu, která vznikne až po vyzkoušení. Je možné, že v době pokynu z ERÚ k opravě revizní zprávy byla původní revizní zpráva i na stavebním úřadu. Dne 27. 10. 2010, kdy byla podána žádost na ERÚ o udělení licence, asi revizní zpráva v příloze nebyla. Buď byla dodána datovou schránkou nebo ji na ERÚ vzal někdo ze zaměstnanců. Oprava proběhla buď datovou schránkou, nebo osobně. Doplněná revizní zpráva se tvářila jako nová revizní zpráva. Revizi M. vypracoval na základě prohlídky, které byl obžalovaný osobně přítomen. Dělal se v delším časovém horizontu. Obžalovaný M. měl na pozemek volný přístup, sám obžalovaný ho tam viděl asi dvakrát. M. mohl pouze proměřit, zda nemohl někdo poškodit kabel, izolační odpor. Nic víc udělat nemohl, protože to nebylo připojeno k síti. Toto mohl činit od půlky října do začátku listopadu. V době, kdy kabely proměřoval, probíhala montáž kabelů. K datu 18. 10. 2010 panely nebyly na svých místech a nebyly propojené. K datu 5. 11. 2010 tomu tak bylo ze tří čtvrtin. Revizi vysokého napětí zadali technikovi s oprávněním na vysokonapětovou část, další byla revize přípojky kabelů k distribuční soustavě a pak tam byla revize kabelů střídavé části. Na celé zařízení bylo tedy vydáno více výchozích revizí v počtu 3 nebo 4. Všechny byly předloženy ERÚ k licenčnímu řízení. Revizní zpráva, kterou vytvořil obžalovaný M., se týkala kabelových rozvodů na střídavé části na AC straně. Zápis odevzdání a převzetí dokončených staveb s datem 10. 10. 2010 na první straně a datem 1. 11. 2010 na poslední straně je dokument vyžádaný od ERÚ v průběhu licenčního řízení. Původně prokazovali vlastnictví předložením smlouvy o dílo. Pracovníci ERÚ to bylo málo, chtěla mít dílo předané. Obžalovaní vzali předtištěný formulář, na kterém byly chyby (např. označení RD jako rodinný dům), měli jej z jiných staveb. Vypracovali předávací protokol tak, aby splňoval to, co dodali firmě TENERES s tím, že v příloze 3 napsali, že nebude dělána zabezpečovačka, jako kamery atd., a v tom směru odkázali na protokol, že veškeré vady a nedodělky budou ve vyjádření v protokolu o zkušebním provozu. Dílo bylo předáno 10. 11. 2010. Na protokolu je napsáno, že zahájení přejímacího řízení bylo dne 1. 11. 2010 a skončeno bylo dne 10. 11. 2010. Předání nějaké dokumentace proběhne od 30. 11. 2010. Datum 10. 10. 2010 tam zůstalo z předtištěného formuláře. Datum na druhé straně je správné. K 10. 11. 2010 byla FVE Kosořín II dokončena. Nebyla však napojena na trafostanice, nebyla napojena na střídače, protože výrobce střídačů povoluje, že se to může propojit až když je elektrárna pod proudem a lze změřit impedanci. Proto se to nepropojovalo. K uvedenému datu bylo na poli řádově 23 500 panelů. Byly umístěny ve více než 50 řadách. Ve dvou lidech lze osadit denně 300 panelů. Panely do rámců montovala společnost ALTERINVEST, dále L.P. Prvně zmíněná společnost namontovala asi 18 000 panelů, svědek P. se připojil později. Bylo potřeba spěchat, neboť ERÚ vydal v říjnu nějaké prohlášení, že kdo nepodá žádost o licenci do konce října nebo do poloviny listopadu, nemá zaručeno obdržení licence do konce roku. Obžalovaní měli zájem získat licenci do konce roku 2010 z důvodů vyšší výkupní ceny. Zkušební provoz povolený stavebním úřadem Městského úřadu v Chocni nemohl fakticky proběhnout, neboť nedošlo k připojení k síti. Předpisy se změnil tak, že připojení k síti bylo možné až po licenčním rozhodnutí. Rozhodnutí o povolení zkušebního provozu bylo proto nadbytečným dokumentem. Neví, kdo žádost s přílohami odvezl na podatelnu ERÚ. Sám tam nikdy nebyl. Neví, zda to tam vzal jeho otec. Dokumenty se poté postupně doplňovaly, dodal se předávací protokol a opravená revize. Neví, kdo dodal na ERÚ

předávací protokol. Myslí si, že rozhodnutí o udělení licence bylo doručeno datovou schránkou. S pracovníkem firmy SUNTIMES panem P. se seznámili v důsledku reklamace, kontakt dostali z Číny. Majitelem SUNTIMES byl W.G. P. se do České republiky dostavil osobně v únoru 2011, v té době se problém týkal ještě dalších 2000 panelů, které nebyly dosud demontovány. Pokud je v reklamačním protokolu nesprávně uvedena značka Frontier SF 82H, opsalo se to z dokumentace. Tato chyba se opsala nejen do reklamačního protokolu, ale později i do nějakého vyjádření. Tenkrát panelům tolik nerozuměli, jedná se o chybu opsanou z dokumentace. Do reklamačního protokolu chybný údaj napsal sám obžalovaný. Později byl na chybu upozorněn panem P., obžalovaný to následně řešil dopisem. Kvůli původní reklamaci přijel někdo z Německa, vyfotil si to a odjel. Sám obžalovaný u reklamace nebyl. Listinu, která konstatuje, že společnost SUNTIMES dne 6. 12. 2010 reklamaci na místě prověřila a vyhověla jí, obžalovaný asi sepsal. ALTERSTAV měl v roce 2010 dvanáct zaměstnanců. Na FVE Kosořín II z nich nepracoval asi nikdo. Ze společnosti TENERES tam pracoval pan M. jako dozor. Společnost ALTERSTAV byla generálním dodavatelem, využívala subdodavatele. Kabelové rozvody pokládali sami, rozvaděče dodala společnost obžalovaného M., trafostanici jiná společnost. Samotné zapojení panelů prováděli montážníci z ALTERINVESTU nebo někdo z ALTERSTAVU na živnostenský list. Stavební deník vedl Ing. J. Stavební deník, který byl předán obhájcem do spisu, se týká záznamů ohledně zahájení montáže FV panelů. Před tím, než se dostal do rukou obhájce, ležel v maringotce na stavbě. Obžalovaný byl na stavbě dvakrát týdně. Výstavbu Kosořín II financoval TENERES částečně z úvěru. ERÚ chtěl, aby v předávacím protokolu bylo napsáno, že TENERES nabyl to, co bylo dodáno. Podrobněji se předávacím protokolem nezabývali. Ostatní bylo vymezeno v příloze. V době podpisu předávacího protokolu byla elektrárna hotova. Pokud bylo obžalovanému předestřeno č. l. 1666-1667, kde se v kopii nachází listina nazvaná jako „Zápis o odevzdání a převzetí dokončených staveb, nebo ucelených částí ze dne 25. 10. 2010“ obžalovaný uvedl, že jsou tam špatná data a listina nikde předložena nebyla. Její obsah neodpovídá skutečnému stavu, mohla vzniknout, pak se předělávala. Podpisy na tomto předávacím protokolu patří obžalovanému a otci, má za to, že se to pak opravilo. Protokol předložený ERÚ musel podepsat obžalovaný za společnost ALTERSTAV. Neví, jaký je tam podpis za společnost TENERES. Je možné, že se přejímacího řízení účastnil F.M. Dodávky FV panelů byly realizovány na základě dvou smluv se společností NANTONG. Ty jsou asi z konce září 2010. Kupní smlouva na č. l. 1956 datovaná 16. 10. 2010 byla realizována. Byla realizována v té části, kterou NANTONG dodal v říjnu. Další část měl dodat později, ale nedodal, takže nebyla realizována. Smlouva tedy realizována nebyla. Smlouva mezi ALTERSTAV a SUNTIMES a TENERES ze dne 27. 9. 2010 o zapůjčení FV panelů realizována nebyla, kupní smlouva ze dne 10. 10. 2010 mezi SPOZE a ALTERSTAV realizována nebyla (jedná se o listiny na č. l. 1956 až 1962). Smlouva v roce 2010 v podstatě realizována byla, ale byla dodána v jiných typech panelů s jiným výkonem. Smlouva, na základě které byla dodána dodávka FV panelů o celkovém výkonu 1.949 MW, existuje pouze ve formě potvrzení dodávky. Změna na nový typ panelů proběhla začátkem října. Nová objednávka panelů byla doručována kamionem z Evropy. Hodnota dodaných panelů byla zhruba 30 000 000 €, ve smlouvě bylo, že mohou zaplatit zálohu a zbytek kupní ceny do 90 dnů od dodání. Bylo zapláceno pouze 200 000 € převodem do Šanghaje, zbytek byl reklamován. Panely byly namontované do 10. 11. 2010, navázely se od 20. října průběžně a průběžně se montovaly. Jednalo se o panely QS SOLAR o výkonu 80W a 85W. Kromě této dodávky došlo k dodání panelů v roce 2011 a na jaře 2012 v důsledku vyřešené reklamace. Na přelomu listopadu a prosince 2010 obdrželi ještě reklamované panely, ty ale použity nebyly. Část byla odvezena na elektrárnu, zbytek byl odvezen do skladu společnosti ALTERSTAV. Na konci zimy byly odvezeny zpátky dodavatelem, nakládce byl přítomen někdo ze zaměstnanců a pan J. Kdo by tuto skutečnost mohl dosvědčit, obžalovaný neví. FVE Kosořín II mohla vyrábět od ledna 2011, ale do doby vyjasnění druhé reklamace ji nezprovozovali. V podstatě nevyráběla naplno nikdy, stále jsou problémy s panely. Elektrárnu provozoval TENERES. V roce 2010

zvažovali, zda elektrárnu prodat. Bylo možné prodat i projekt nebo nedokončené dílo. Mohli o tom jednat zhruba v létě 2010. Nevzpomíná si na konkrétní jednání ani na J.K. nebo P.N. Poprvé bylo reklamováno ve druhé polovině listopadu 2010 kvůli praskání panelů. S reklamací pomáhal J.M. K listinám na čísle listu 869 až 874 obžalovaný uvedl, že mimo typu panelů a chybného dodavatele je reklamační protokol a vyjádření SPOZE pravdivý. Vůči Číňanům reklamoval ALTERSTAV. Reklamační protokol vypracovaný mezi TENERES a ALTERSTAV nemá s Číňany nic společného. Komunikace s Číňany probíhala úplně jinak, separátně, reklamační protokol mezi TENERES a ALTERSTAV jim vůbec nepředkládali. Pokud je v reklamačním protokolu napsáno, že závada byla zjištěna 29.11.2010, neodpovídá to skutečnosti. Dne 29.11.2010 to měli ukončené TENERES a ALTERSTAV mezi sebou, Číňanům to obžalovaný reklamoval dřív. Uvedený reklamační protokol mezi TENERES a ALTERSTAV vznikl později. Protože Číňané si byli vědomi, že dodávka celé jedné MW je vadná, poslali novou, což obnáší 10 000 panelů. Obžalovaný původně reklamoval 3 450 kusů, pak to ale vyreklamovali celé. Tuto skutečnost oznámil SEI až později. SEI oznámil, že reklamoval 3 422 kusů panelů a ten zbytek bude vyměněn za nový. V tu chvíli reklamovali pouze 3 422 panelů, během prosince se ale zjistilo, že vadná je celá dodávka. Stavebnímu úřadu to nesdělil, neboť bylo odpovězeno, že technické zařízení stavby není předmětem kolaudace. ERÚ tuto skutečnost sdělil pan M. v důsledku upozornění SEI. Bylo jim sděleno, že to mají ERÚ sdělit až ve výkazech měsíční výroby. Sdělili to tedy 9. 2., telefonicky to udělal M. dřív. Pokud je v reklamačním protokolu napsáno, že bylo reklamováno celkem 3 422 kusů z celkového počtu 5 542, bylo to asi z nějaké dodávky, z faktury. Demontáž vadných panelů proběhla na konci listopadu a v průběhu prosince. Jednalo se o 8 500 nebo 9 000 panelů. Představovalo to zhruba polovinu elektrárny. Demontovala to společnost ALTERINVESTA. 3 422 kusů poškozených panelů tam zůstalo až do léta, různě se to dokumentovalo, pak se zlikvidovaly, nikdo si je neodvezl. Vyjádření svědka M. za SPOZE obžalovaný nikdy neviděl. K vyjádření společnosti SUNTIMES na č. l. 2211 uvedl, že se jednalo o panely určené pro SUNTIMES, tak to napsali SUNTIMES, který pak pro ně někoho poslal. Opravenou verzi revizní zprávy předával obžalovaný M. asi obžalovanému. Revizní zpráva byla vyžadována pro účely revize rozvodů a byla předložena ke kolaudaci. S ERÚ obžalovaný jednal pouze ve vztahu k této revizi. Licenční rozhodnutí v roce 2010 viděl. V té době už FVE Kosořín II byla dokončena, pak ale byla ta reklamace. Ze stavebního úřadu obžalovaný komunikoval s panem D., žádost o povolení zkušebního provozu nepodával. O zkušební provoz bylo požádáno, aby mohli vyzkoušet funkčnost elektrárny a dostali připojení k síti. Nakonec zkušební provoz nepotřebovali. Kontrolní prohlídce ze dne 23. 12. 2010 přítomen byl. Dále zde byl pan D., paní J. a pan Š. Panu D. předal dokumentaci a vyjádření dotčených orgánů. K uvedenému dni byla FVE v reklamaci, na což při kolaudační prohlídce upozornili. Se společností ČEZ Distribuce nikdy nekomunikoval. Nepamatuje si, zda doručoval nějaké podklady na tuto společnost. Kontrolní prohlídce ČEZ přítomen nebyl, u kontroly SEI byl přítomen až v roce 2011. FVE byla ve stejném stavu, v jaké byla při kolaudaci. Stále chybělo 700kW. Protokol SEI o zjištěném stavu obdržel, námitky proti němu nepodávali, souhlasili s jeho obsahem. Až do srpna 2011 se v elektrárně nacházelo 13 000 kusů panelů, neboť čekali na ukončení kontroly SEI. Novou dodávku panelů začali sjednávat v květnu 2011. Listiny ohledně Kosořína II společnosti TENERES a ALTERSTAV se nacházely v kanceláři otce a ve sklepě v archívu ve Vysokém Mýtě. Domovní prohlídka v tomto místě byla provedena tím způsobem, že se policii nechtěl procházet celý archiv, tak vzali jenom účetnictví. V buňkách v Kosoříně žádné prohlídky nebyly. První dodávka panelů nebyla plněním ze smlouvy uzavřené s čínským výrobcem, jednalo se o náhradní plnění. Dozvěděli se, že by dodávku byli schopni dodat až v prosinci. Jednalo se o náhradní řešení, které zprostředkovali Číňané přes SUNTIMES. Pokud se hovoří o poslední dodávce panelů dne 6. 12. 2010, jednalo se částečně o plnění z původních smluv. Byla pak už určena firmě SUNTIMES, a když došlo k reklamaci, byla poslána přednostně obžalovaným. Převážná část listů z konce listopadu a začátku prosince 2010 se týkala výměny

reklamovaných panelů. Jednalo se o objem ve výši 900 kW. V době navážení těchto panelů již průběžně probíhaly reklamace, které začaly v polovině listopadu. Vadné panely se průběžně demontovaly. Číslo 3 422 kusů nebylo konečným číslem, celkem se jednalo o ± 1 MW, maličko méně. V okamžiku předání stavby byly namontovány všechny panely kromě těch, které měly nějaké vady. Poté, co byla doručena dodávka náhradního plnění 2 MW, nezrušili původní smlouvu na dodávku 1 MW, protože Číňané pomohli najít jiné řešení. 1 MW dovezli až po reklamaci. Náhradní plnění 2 MW bylo v měsíci říjnu, pak byla reklamace. Další 1 MW byla přivezena poté ze skladu v Evropě. Na mezinárodních listech z Hamburku je sice napsáno, že panely jsou určeny pro ALTERSTAV, ale protože před tím dostali náhradní plnění, nechťeli s těmi panely mít nic společného. Původní smlouvu nezrušili. Panely u firmy NANTONG o výkonu 2 MW poptal v Číně u firmy NANTONG svědek M. Oni přislíbili, že je dodají do konce října, pak ale změnili termín dodání. Změna dodávky přišla na firmu písemně, proto se obrátili na firmu SUNTIMES. Do věci se vložil svědek P. z firmy SUNTIMES, který zastupoval NANTONG a vyjednal, že ALTERSTAV odebere přednostně panely z jiné dodávky, která už byla v Evropě. SUNTIMES postoupil svoji dodávku s tím, že se zhojí z pozdější dodávky od NANTONGU pro ALTERSTAV. SUNTIMES chtěl určité finanční záruky, které ALTERSTAV nemohl poskytnout. Proto dodávku následně Poschod domluvil přímo s Číňany. Panely se fyzicky nacházely v Rotterdamu, přičemž původní poptávce ALTERSTAVU odpovídaly asi tři čtvrtiny panelů. Nakonec ALTERSTAV získal panely o výkonu 80 a 85W. Dohromady 1.970 MW. Tyto přednostně získané panely dorazily po 20. říjnu. Jednalo se o 23 500 kusů. Obžalovaný dodatečně soudu předložil část stavebního deníku a dále faktury. Jedná se o faktury z 11. 10. 2010, 18. 10. 2010 a dvě faktury z 19. 10. 2010. Tyto faktury byly údajně založeny v archívu společnosti ALTERSTAV. Faktura z 18. 10. potvrzuje dodávku 1150 ks panelů typu 85DGF, faktura z 19. 10. dodávku 4 813 ks 85W rámových panelů, 5 720 ks bezrámových panelů 80DGU a 3 200 ks rámových panelů 85DGF. Dále byla do spisu založena listina nazvaná „Sales contract“ podepsaná dne 29. 9. 2010. Pokud je ve smlouvě uvedeno, že záslilky budou dodány do Hamburku před 10. 11., obžalovaný uvedl, že toto datum nevyhovovalo, nicméně J.M. jej ubezpečil, že dodávka proběhne do 15. 10. Proto smlouvu podepsal. Když zjistil, že panely přijdou později, obrátil se na zprostředkovatele i na čínské dodavatele s požadavkem na vypovězení smlouvy. Protože měla čínská strana zájem kontrakt dokončit, zprostředkovala to u společnosti SUNTIMES, kterou chtěla v dodávce předběhnout. K předložené smlouvě, jejíž překlad se nachází č. l. 1956-1963, obžalovaný uvedl, že na základě této smlouvy dostali oznámení, že panely Číňané nedokáží dodat včas. V této smlouvě jsou popsány panely 60W, ty byly nahrazeny 80 nebo 85W, což ale dodatečně odsouhlasili. Ke smlouvě na č. l. 2013-2015 obžalovaný uvedl, že tato smlouva realizována nebyla. Uvedenou smlouvu vyhotovila německá strana. Ke kupní smlouvě na č. l. 499 mezi ALTERSTAV a SPOZE obžalovaný uvedl, že byla uzavřena pro jistotu, neboť Morávek jej přesvědčil, ať si panely raději zajistí, kdyby došlo k výpadku od Číňanů. Případně by se ty panely pokusili spolu prodat. Nakonec k obchodu nedošlo. Smlouva byla podepsána 10. 10. 2010 a byla ukončena ze strany Morávka. První smlouva nebyla realizována, neboť došlo k záměně výkonu a panely se nepřivezly. Druhá smlouva na začátku října, kterou sepsala německá strana, se týkala náhradního plnění, nakonec k dohodě nedošlo. Mělo se jednat o náhradní panely za ty, které měla dodat čínská strana, a došlo k prodloužení. Tato smlouva se nerealizovala, protože nedokázali dát zajištění finančního krytí. Třetí smlouva mezi firmou SPOZE a TENERES se týkala dodávky panelů pro případ, kdyby čínská strana opět selhala. Nejednalo se o smlouvu pro Kosořín II, ale o záložní řešení. Za dodané panely zaplatili celkem 200 000 €. Ohledně zbytku se řešila reklamace. Pokud je ve stavebním deníku napsáno „práce byly zastaveny, změna panelů – bude upřesněno zítra“, jednalo se o jiný typ panelů, než byl naprojektován, bylo asi potřeba upravit rozteč nosníků. Pokud je v záznamu z 19. 10. uvedeno, že i do 14 hodin není dosud upřesněna projektová dokumentace pro konkrétní druhy panelů“, jednalo se o záznam, který udělal pan J., obžalovaný si na to nevzpomíná. Záznam z 20. 10. „zajištěna dodávka 18 760 ks

panelů“ zřejmě znamená, že měly být naváženy panely. Dne 26. 10. je v deníku uvedeno „byly doneseny 3 kusy nové projektové dokumentace, poslední definitivní podoba“. K tomu obžalovaný uvedl, že změny v dokumentaci zajišťoval ALTERSTAV, projektovou dokumentaci měl na starosti svědek D. nebo sám obžalovaný. K dopisu na č. l. 2906, který obžalovaný přeložil „po předcházející telefonické komunikaci jsou prasklé bezrámové panely, prosím potvrďte výměnu do 30. 10. 2010 za rámové panely“ uvedl, že mu předcházela komunikace, kterou vedl buď s P. nebo s M., z toho pak vyplynulo, že má napsat oficiální dopis. Je možné, že Číňané na dopis odpověděli emailem, ale nemá jej k dispozici. Oni komunikovali s P. Obžalovaný neví, kolik faktur ALTERSTAV vystavil společnosti TENERES za dodané panely. Na elektrárně bylo zhruba 100-120 střídačů. Byly osazeny zároveň se solárními panely, a pokud chyběly některé střídače v rámci prvního paralelního připojení, bylo to proto, že v důsledku reklamace bylo potřeba, aby uličkou projelo auto při demontáži panelů. Některé střídače se musely sundat. Žádnou celkovou revizi dokončené elektrárny nezadávali, neboť zadali více výchozích revizí dílčích částí. Panely revidovat nemuseli vůbec. Obžalovaný M. a revizní technik VN jim řekli, že žádná výchozí revize se dělat nemusí, stačí dílčí části.

4. Obžalovaný M.M. (č. l. 130-131, 2872-2888) taktéž v přípravném řízení nevypovídal. Před soudem uvedl, že byl buď obžalovaným M. st. nebo M. ml. osloven, zda by provedl revizi. Ihned je upozornil, že revize nemůže být kompletní. Pokud není první připojení, revize je skoro o ničem. Uvedl, že má zrevidovat všechno, co zrevidovat lze. Obžalovaný proto zrevidoval kabely a rozvody. Obžalované upozornil, že až připojí elektrárnu, musí provést řádnou kompletní revizi celé FVE. Neví, k čemu měla revizní zpráva sloužit, zda to byl podklad pro ERÚ. Pokud si někdo revizní zprávu četl, musel přijít na to, že revidovaná část se týkala pouze kabelových rozvodů, ostatní věci jako je počet namontovaných panelů, se nerevidovaly ani nemohly. Určitě v revizní zprávě uvedl, že není možné prověřit bezpečnost bez prvního připojení na síť. U první revizní zprávy došlo k chybě, že neopsal část MW panelů podle projektu. ERÚ to vrátilo a revizní zpráva se k němu dostala zpátky na opravu počtu FV panelů a výkonu vlastní elektrárny. Zprávu označil jako „výchozí revizi elektrického zařízení“. Existují revize pravidelné, výchozí a částečné. Možná měl napsat „částečná revize“. Termín „výchozí revize elektrického zařízení“ se použije, když se zařízení eviduje pod napětím. Kontrola spočívala v tom, že nevznikne žádný problém poté, co bude elektrárna připojena na síť. Vlastní bezpečnost elektrárny lze však zjistit až ve chvíli, kdy lze změřit impedanci. Obžalovaný netušil, co s revizní zprávou budou obžalovaní dále dělat. Revize byla zahájena dne 5. 11. 2010 v podobě obhlídky. Pokud jsou v revizní zprávě překlady ohledně dat, jednalo se o omyl. Při obhlídce se od počátku zaměřil na kabely a rozvody. Na nic jiného. Na elektrárně bylo v podstatě všechno, byla před zahájením provozu. Byly tam dvě trafostanice, rozvaděče, panely. Propojování stringů panelů, které byly namontované, to je banální záležitost. Je to jako když se nastrkají zásuvky do sebe. Proto to ani nekontroloval. Zajímal se, zda panely mají prohlášení o shodě. Když mu bylo řečeno, že ano, dál se o to nezajímal. Toto mu sdělil pan M. Označení CE deklaruje, že výrobek něčemu odpovídá a není na něj nutná žádná revize. Nejedná se o pevné připojení, dá se odpojit a odstranit. Celou FVE si prošel a prohlédl z hlediska profesního zájmu. Ne proto, že by ji musel revidovat. Na prohlídku jak jsou rozvaděče usazeny atd., vzal měřicí přístroj Profitest 100S, kterým proměřil kabely, které jsou popsány v revizní zprávě. Z trafostanice vedou 3, 4 kabely do rozvaděče. Z rozvaděče RV vedou do rozvaděče RS kabely v počtu asi 30 kusů. Z rozvaděčů RS vede ke střídačům asi 80 kusů kabelů a ze střídačů vede kabel do skříně S – BOX, která už je na straně DC. U této skříně skončil. Všechny uvedené kabely jednotlivě proměřil. Revizní zpráva je na tiskopise, který je součástí počítačového programu. Kolonku o měření impedance nevyplnil, neboť impedance nebyla v té době proměřitelná. Teprve po připojení elektrárny pod napětí bude moci provést revizi rozvaděčů RV a RS a S-BOXU a prověřit celkovou bezpečnost elektrárny. Pokud revizní zpráva popisuje,

že „elektrická instalace je provedena na straně DC solárními kabely draka cyky sun, propojení STRING – BOX je kabely draka flex subetax 4 a 6 mm“, toto viděl, ale nepovažoval to za nutné. Skoro to neměl do zprávy psát. Všechny ostatní odstavce také viděl. Pokud na straně 3 v prvním odstavci uvádí „v rozvaděcích RV je instalována ochrana proti přepětí. Ochrana proti přepětí je i v jednotlivých S-BOXECH na ochranu stringu“, tuto skutečnost si ověřil. Pokud popisuje vybavení střídačů, které se nacházejí na AC straně, byly by předmětem revize v případě, pokud by byla elektrárna pod napětím. Do revizní zprávy dal jejich popis proto, že chtěl trochu zdokumentovat, jak elektrárna vypadá. Pokud uvádí na str. 3 odstavce „v případě odchylky nad stanovenou mez se automaticky odpojí od sítě“, tuto funkci invertoru nekontroloval. Do zprávy to napsal proto, že to inverter umí. V okamžiku, že by se to pustilo pod napětí a šel by na revizi, aby zkontroloval smyčky a podobně, tak aby obžalovaný věděl, že tam toto zařízení je a že to umí. Automatické odpojení invertoru od sítě není předmětem revizní zprávy. Pokud v revizní zprávě uvedl „FV systém je v souladu s požadavky rozhraní a uživatelskou sítí dle ČSN EN 61727“, opsal to z projektu. Konstatování, že „ochrana proti přepětí je provedena ve dvou stupních“, je opsáno z projektu. Taktéž „na straně DC je provedena ochrana druhého stupně“, nekontroloval. Pokud v revizní zprávě uvedl „na straně AC je provedena ochrana prvního a druhého stupně“ uvedl, že je tam instalovaná, ale neodzkoušená. Také text uvedený pod nadpisem „Ochrana před nebezpečným dotykovým napětím“, nesouvisel s předmětem revizní zprávy. Toto lze vztáhnout i k bodu IV. a V. revizní zprávy. Konkrétní počet panelů a výkon opsal z projektové dokumentace, aby revizní zpráva nevypadala, že je klamavá. Fyzicky počet panelů a typ neověřoval, zabralo by to moc času. Revizní zprávu udělal zdarma, protože už je takový. Celkem 30 kusů rozvaděčů RS01 30 nemohl měřit, protože nebyly pod napětím. Nebyly tam nožové pojistky, nebylo připojení. Šest kusů rozvaděčů RV01, RV02 a RV03 fyzicky viděl. Kabely, které propojovaly stringy, kontroloval. Také kabelové trasy od střídačů k rozvaděčům. Pokud je v revizní zprávě popis kabelových tras, ty byly zakopané, neviděl je. Ví však, který odkud a kam vede, změny a přechodové odpory a připojení na konstrukci kontroloval. Pokud se v závěru revizní zprávy uvádí „bylo provedeno měření izolačního stavu dle ČSN, naměřené hodnoty uvedené v odstavci izolační odpor jsou minimální“, toto změřil. Pokud se v bodu 2 uvádí „bylo provedeno měření impedance v síti TN dle ČSN“ atd., toto měření neprovedl. To lze učinit až po prvním připojení. Předmětnou revizní zprávu předal ve dvojím vyhotovení osobně asi obžalovanému M. ml. Obě vyhotovení byla opatřena razítkem i podpisem. Dál obžalovaný čekal, až se elektrárna připojí, zda jej někdo vyzve, ať udělá revizní zprávu a prověří opravdu bezpečnost elektrárny. Později mu volal pan M., že v revizní zprávě opomněl trafostanici číslo 2. Domyslel si, že mu zřejmě volali z ERÚ. Obžalovaný následně revizní zprávu pod stejným evidenčním číslem opravil podle projektové dokumentace. V revizní zprávě nic neškrtal, revizní zprávu opravil v počítači a vytiskl znovu. Číslo revizní zprávy neměnil, změna spočívala v přepočítání panelů a výkonu. Revizní zprávu znovu vytiskl, podepsal a opatřil razítkem a předal. Ačkoliv podle obžalovaného panely nepodléhaly revizi, revizní zprávu opravil a znovu vytiskl proto, aby ty údaje, které opisoval z projektové dokumentace, byly tak, jak mají být. Předmětnou část do původní revizní zprávy špatně opsal z projektové dokumentace. Opravenou verzi předal panu M. ml. Revizní činnost v prostoru fotovoltaické elektrárny mu zabrala asi 3 dny, do areálu ho první den doprovodil obžalovaný M. ml., další den to byl možná pan M. st.. V částech, které obžalovaný procházel, žádné pracovníky neviděl. Zda byli na elektrárně ještě nějakí jiní pracovníci, neví. Neviděl je, nezajímá se o to. Revizní zprávu začal psát asi 8. 11., dopsal ji asi 11. 11. Neměl určený žádný termín, dokdy ji má odevzdat. Nevzpomíná si, zda po jejím dokončení někoho kontaktoval za účelem předání, nebo byl naopak kontaktován on sám. Když elektrárnu v rámci revize procházel, prohlížel si panely z profesního zájmu. Chtěl vědět, jak se vůbec taková elektrárna provádí a co všechno obsahuje. Žádné volné konstrukce neviděl. Panely byly propojené, kabely byly připáskované ke konstrukcím. Pod pojmem FVE systém znalec chápe panely, střídač a věci, které na to navazují.

Neví, co bránilo tomu, aby elektrárna k datu revize fungovala, bránil tomu ČEZ. Určil termín, kdy je fyzicky připojení možné. K 5. 11. 2010 byla elektrárna připravena ke zkušebnímu provozu a nebyl problém ji připojit. Žádné pozdější revize na elektrárně nedělal. Nebyl k tomu vyzván. Panu M. říkal, že po spuštění elektrárny je nutno provést celkovou revizi provozovaného zařízení. V rámci revize posuzoval, zda jsou kabelové rozvody natahané tak, jak deklaruje projektová dokumentace. Obžalovaný připustil, že v závěru revizní zprávy mohl do poznámky dát, že strana DC revidována nebyla a ještě nebyla měřena bezpečnost elektrárny, co se týče impedancí jednotlivých vývodů. Z revizní zprávy ale vyplývá, že revidované je pouze to, co je v ní popsáno. A popsáno je, že jsou měřeny kabelové rozvody. Obžalovaný si myslí, že žádné další opravy nedělal. Poté, co byly státním zástupcem obžalovanému předloženy 3 verze revizní zprávy (č. l. 899-904, 1160-1165 a 1196-1201) a byl upozorněn, že každá uvádí jiný počet panelů a jiný výkon, uvedl, že verze, která nebyla předána ERÚ, byla asi přípravou. Tuto revizní zprávu sice vytiskl, ale udělal ještě další. Po tolika letech si nevzpomíná, proč to vzniklo a jak to vzniklo. Protože však DC stranu nerevidoval, v podstatě si detailů v tomto ohledu ani nevšiml. Ty revize v podstatě neplatí, protože je potřeba udělat revizi klasickou. Obžalovaný neví, zda jej o provedení změn v revizních zprávách někdo žádal. Revizní zpráva je formulář, který měl v počítači. Do něj se doplňují údaje. Také závěr revizní zprávy je formulář, který se doplňuje. Body 1. a 2. závěru jsou však předtištěné a platí pouze, pokud jsou v revizní zprávě vyplněny příslušné kolonky. Větu „Revidovaná el. instalace je schopná bezpečného provozu“ tam dopsal osobně obžalovaný, čímž konstatuje, že kabelové rozvody zajišťují bezpečný provoz. Tabulka označená jako „Závěr revizní zprávy“ je předpřipravená a v počítačovém programu v ní nelze mazat. Lze tam pouze doplnit tu větu o bezpečnosti revidovaného zařízení, datum a jméno revizního technika. Označení „výchozí revizní zpráva“ znamená, že zařízení je vlastně spuštěno, je uvedeno do provozu a prošlo veškerými zkouškami. Obžalovaný připustil, že mohl formulář opravit a dopsat tam označení „dílčí revizní zpráva“, což by možná lépe odpovídalo podstatě věci. Také připustil, že do závěru nebo do poznámky mohl uvést, že zařízení je revidováno pouze kabelovými rozvody a ostatní zařízení na straně DC revidováno nebylo a nebylo možné provést měření impedancí. Skutečnost, že impedanci nezměřil, vyplývá ze strany 4 revizní zprávy, kde je výslovně uvedeno „jištění je provedeno dle projektové dokumentace, měření impedancí nelze provést z důvodů nefunkčnosti střídačů, chybí svorkové napětí.“ Pokud v předtištěném formuláři není uvedena žádná hodnota, znamená to, že nic měřeno nebylo. Zkušební provoz nebylo možno zahájit, dokud zařízení není připojeno na síť a není tam měřící souprava. Obě trafostanice by musely být pod napětím, část od trafostanic k bodu paralelního připojení není součástí celkového zařízení FVE. Trafostanice musí být součástí fotovoltaické výroby, bez vnějšího připojení kabelem by výroba s trafostanicemi fungovat nemohla.

5. Svědek Ing. Z.D. (č. l. 137-140) uvedl, že jako pracovník Městského úřadu Chocně se účastnil prohlídky elektrárny, bližší detaily se nepamatuje.

6. Z výpovědi svědkyně Ing. A.J. (č. l. 146-149) bylo zjištěno, že se prohlídky zúčastnila jako starostka obce Kosořín. Společně s místostarostou Ing. Z.Š. se u maringotky setkali s L. M. ml. a Z.D. Areál FVE neprocházeli. Zašli pouze kousek do prostor, dál kvůli sněhu a blátu nemohli. Kam dohlédla, viděla na konstrukcích panely. Panely nepřepočítávali. Ing. D. se zmínil o nějaké reklamaci vadných panelů, do hloubky to s kolegou Š. neřešila. Následně na stavebním úřadu v Chocni podepsali protokol o kontrolní prohlídce stavby.

7. Svědek Ing. Z.Š. (č. l. 261-264) popsal průběh kontrolní prohlídky stavby dne 23. 12. 2010. Konala se na základě žádosti společnosti TENERES o vydání kolaudačního souhlasu podané dne 1. 12. 2010. Prohlídky se účastnil jako zastupitel obce Kosořín. Sešli se u maringotky umístěné ve střední části horní elektrárny, šli podél spodní elektrárny (Kosořín II) a došli až ke

vratům horní elektrárny Kosořín I., L.M. ml. otevřel bránu a šli do maríngotky, kde jim vysvětloval, proč na některých konstrukcích v areálu elektráren Kosořín I a Kosořín II nejsou FV panely. Uvedl, že zakoupené panely mají vyšší výkon, je jich proto nainstalováno méně, aby nebyl překročen projektovaný výkon. Dodal, že některé panely reklamovali a poslali zpět dodavateli. Kterému a v jakém množství, svědek neví. Domluvili se, že celý areál procházet nebudou. Nestarali se o to, kolik panelů v areálu chybělo, ani zda byly stávající panely zapojeny. Na stavebním úřadu v Chocni následně L.M. ml. předal Z.D. složky s projektem, revizemi a podobně. Ing. D. zpracoval protokol, který oni jako účastníci kolaudace podepsali. Před touto prohlídkou ani po ní na FVE svědek nebyl.

8. Svědek J.K., jednatel společnosti AMPER projekt, s r.o., Praha zabývající se tvorbou projektů a realizací elektráren uvedl, že byl klientem požádán o prověření čtyř FVE. Měl zájem některou z nich odkoupit. Jednalo se o rozestavěné FVE, které by následně společnost J.K. dostavěla. Na FVE Kosořín II ho přivezl P.N. Během dvou hodin je správce provedl celým areálem, kde se nahoře nacházela trafostanice, do které se nedostali. Podle správce byla trafostanice kompletně osazena technologií. P.N. pořídil z prohlídky dokumentaci. Návštěva se konala v říjnu 2010. V té době se na celé ploše FVE nacházely konstrukce, na kterých nebyly žádné FV panely. Na ploše se nenacházely žádné panely připravené k osazení, pouze zbytek konstrukcí a kabely na kabelových bubnech slaboproud. Na 20% nebyly dokončeny ani konstrukce. Pořízenou fotodokumentaci předal svědek později policii. Kabeláže byly téměř hotové, jednalo se o kabely silnoproudu. Výkopy byly ze 70 % zahrnuty. Kabeláž vysokého napětí od trafostanice k podélnému úsekovému odpojovači byla dokončena, zasypána, ploty byly hotové, na některých kabelech byla závada na izolaci. Chyběla ochrana proti seismickým a atmosférickým vlivům. Odpojovač nemohl být sepnutý, neboť elektrárna nebyla připravena k dočasnému provozu. Odpojovač zapojuje dispečink po dokončení FVE včetně všech revizí. Zjištěný stav neumožňoval připojení elektrárny k distribuční soustavě. Ve zprávě sepsané s odstupem 3 dnů od návštěvy nedoporučil objednateli odkup této FVE z důvodu vysokého rizika nedokončení do konce roku 2010. Na základě jeho doporučení koupil investor jinou FVE, kterou svědkova společnost do konce roku 2010 zprovoznila. O prohlídce elektrárny zpracoval svědek odborný posudek FVE Kosořín II ze dne 15. 10. 2010, jehož součástí je 30 kusů fotografií pořízených během prohlídky dne 14. 10. 2010. Tento posudek se nachází na č. l. 218-234 a byl soudem předložen v rámci listinných důkazů. Vyplývá z něj, že prohlídka byla vykonána dne 14. 10. 2010. Konstatuje se, že v čase prohlídky byly namontovány konstrukce a byly již hotové veškeré zemní práce. Bylo částečně provedeno vedení kabelů NN. Na místě se nenacházely ani panely, ani měniče, kabeláže k měničům, rozvaděče NN, datové kabely pro komunikaci z měničů, hromosvody a přepět'ové ochrany, a to ani v podobě připraveného a nenainstalovaného materiálu. Nebyly instalovány vývody pro připojení k zemní soustavě. Předmětný posudek byl zajištěn v rámci dolní prohlídky na adrese trvalého bydliště obžalovaného L.M. st.

9. Skutečnosti popsané svědkem K. potvrdil **svědek N.** (č. l. 248-252). Ten byl jednatelem společnosti SOLUCELL, s r. o., která se zabývala výstavbou FVE. Snažil se zprostředkovat mimo jiné investorské akvizice do již rozestavěných FVE, které měly problémy s dostavbou. Měl informaci o tom, že je to právě případ FVE v Kosoříně. Za společnost TENERES jednali otec a syn M. Na podzim 2010 sjednal schůzku s oběma jmenovanými obžalovanými a nabídl možnost investorského vstupu do FVE Kosořín. Ještě před schůzkou se jel na FVE do Kosořína podívat, aby se přesvědčil o jejím stavu. Stalo se tak na podzim roku 2010 a FVE Kosořín II navštívil společně se svědkem K. Toho požádal o vypracování technického posudku. Na pozemek byli vpuštěni správcem areálu a celý si jej prošli. Na FVE se nacházely pouze konstrukce, plot a trafostanice. Nebyly zde žádné FV panely, a to ani připravené na paletách.

Následně vypracovaný odborný posudek a přiložené fotografie, které pořídili, přesně dokladují tehdejší stav. Z jednání nakonec sešlo, neboť M. žili v naději, že FVE dokončí vlastními silami a neměli o nabídku zájem.

10. Ing. P.M., zaměstnanec státní energetické inspekce (č. l. 242-244), se vyjadřoval ke stavu FVE Kosořín II v prosinci 2010 a začátkem ledna 2011. Společně s Ing. Z.S. prováděl místní šetření. To proběhlo dne 13. 12. 2010, kdy bylo zjištěno, že zhruba na 1/3 plochy FVE nejsou nainstalovány panely. Tuto skutečnost fotograficky zdokumentovali. K tomu jim L.M. ml. sdělil, že 29. 11. 2010 došlo vlivem počasí k poškození celkem 3 422 kusů FVE panelů značky Frontier SF8211-EX-B. Dodal, že do data plánované kolaudace dne 23. 12. 2010 bude reklamace ukončena. Při další kontrole dne 4. 1. 2011 bylo zjištěno, že je osazeno pouze 11 544 ks panelů z celkových 23.376 ks, tyto nebyly propojeny. Bylo zjištěno, že stav se oproti první kontrole nezměnil.

11. Také Ing. Z.S. (č. l. 258-260) potvrdila skutečnosti popsané Ing. M. V rámci sčítání panelů na ploše celé parcely zjistili, že zhruba polovina panelů chybí. První kontrola proběhla v prosinci, druhá začátkem ledna. Při obou kontrolách byl zjištěn stejný stav. Kontrolovaná osoba jim sdělila, že část panelů museli demontovat kvůli reklamaci. K tomu předložila reklamační protokol a další doklady. O kontrole byla pořízena fotodokumentace. Údaje obou svědků jsou v souladu s obsahem kontrolního spisu SEI, jehož části byly předloženy v rámci listinných důkazů (č. l. 868-879, 1212-1361). Z listin mimo jiné vyplývá, že první kontrola proběhla dne 13. 12. 2010, kdy bylo zjištěno, že zhruba na 1/3 plochy nejsou nainstalovány FV panely. Tento stav vysvětlil L.M. ml. nutností reklamovat celkem 3 422 ks panelů s tím, že dodavatel se zavázal stav napravit k datu 23. 12. 2010. O tom předložil reklamační protokol ze dne 30. 11. 2010. Z dokumentace na č. l. 1215-1342 a fyzického sčítání panelů vyplývá, že se v areálu nachází nainstalovaných 11 544 ks panelů typu QS SOLAR 85, kabeláž nebyla propojena. Bylo to o 120 ks méně oproti předloženému plánu. Nebylo dále nainstalováno 5 882 ks panelů typu SF 85-EX-B a 5 830 ks typu SF 82H-EX-B. Tento stav byl zjištěn druhou fyzickou kontrolou dne 4. 1. 2011. Byl učiněn závěr, že výroba elektrické energie není možná. Dále je konstatováno, že kontrolovaná společnost neposkytla ERÚ včas úplné informace a podklady nezbytné pro výkon jejich zákonem stanovených oprávnění a tím porušila povinnost zakotvenou v ustanovení v § 11 odst. 1 písm. e) zák. č. 458/2000 Sb. Z něj vyplývá povinnost okamžitě nahlásit ERÚ problémy, které se vyskytly před uvedením FVE do provozu a v té souvislosti i povinnost požádat o změnu licence od data právní moci, tedy 12. 12. 2010. Námitky proti protokolu, který převzal dne 9. 2. 2011 L.M. ml., nebyly v zákonné lhůtě učiněny. Do kontrolního spisu SEI doložil L.M. ml. „reklamační protokol dokončených staveb nebo jejich ucelených částí“ s datem 30. 11. 2010. Stejný protokol byl nalezen v rámci domovní prohlídky domu L.M. st.. Byl sepsán mezi společnostmi TENERES zastoupenou L.M. st. a společností ALTERSTAV zastoupenou L.M. ml. Tito účastníci reklamační protokol taktéž podepsali. Z textu vyplývá, že dne 29. 11. 2010 byla zjištěna závada v podobě poškození celkem 3 422 kusů panelů typu Frontier SF 82H-EX-B. ALTERSTAV jako generální dodavatel se zavázal zajistit reklamaci včetně demontáže panelů a jejich uložení na palety. Dodavatel panelů SPOZE má zajistit odvoz, následuje reklamační řízení s výrobcem, reklamační lhůta začíná běžet od 30. 11. 2010 a ALTERSTAV a SPOZE se zaručují do 3 pracovních dnů doložit písemné vyjádření k reklamaci včetně termínu na odstranění závad. Přílohou reklamačního protokolu je dopis J.M., jednatele SPOZE, kterým je ALTERSTAV informován, že reklamační řízení bylo zahájeno ke dni 30. 11. a jeho podkladem je kupní smlouva mezi SPOZE a ALTERSTAV. J.M. v dopise sděluje, že reklamace byla postoupena německému partnerovi, který navrhuje prohlídku na místě samém dne 3. 12. 2010. Tyto listiny byly při první kontrole předány dne 13. 12. 2010 zástupcům SEI. Přílohou je vyjádření společnosti TENERES. Toto

vyjádření má stejný obsah jako zmíněný „reklamační protokol“ včetně typu panelů značky Frontier SF 82H-EX-B. Vyjádření je podepsáno za společnosti TENERES L.M. st. Jak plyne z výsledku J.M., ten se ale reklamačního řízení neúčastnil. Dodal, že panely Solar Frontier na stavbu nikdy nedorazily. Popřel, že by se jednání a sepsání protokolu zúčastnil, uvedenou písemnost nepodepsal, žádné dokumenty v souvislosti s reklamací nepotvrzoval ani nesesípoval.

12. Svědek Ing. J.S. (č. l. 253-256) pracovník společnosti ČEZ Distribuce se vyjádřil ke kontrole FVE Kosořín dne 16. 12. 2010. Kontrolu provedl společně se svědkem T.A. O úkonu sepsali protokol o splnění technických podmínek pro uvedení výroby do provozu s distribuční soustavou „ČEZ Distribuce“. Fyzicky zkontrolovali přívod, transformátor, trafostanici a FV panely. Na FV panelech kontrolovali jejich parametry a výrobce, ne však na každém. Kolik panelů na FVE Kosořín II bylo, neví. Proč v protokolu není vyplněna položka týkající se počtu panelů, také neví. Při kontrole obdrželi projektovou dokumentaci a revizní zprávu, ze kterých počet FV panelů vyplývá. Na místě je fyzicky spočítali a ověřili, zda to souhlasí. O úkonu pořídili fotodokumentaci. K fotografiím z prosince 2010 a ledna 2011, které pořídili, si nic nepamatoval.

13. Svědek T.A. (č. l. 132-135, 2973-2977) uvedl, že kontrolu FVE Kosořín II si moc nevybavuje, neboť v té době probíhalo hodně kontrol. Společně s Ing. S. kontrolovali připojení z vysokého napětí na trafostanici, rozvaděč vysokého napětí, měřící zařízení, panely a střídače. Stav se pak uvedl do zápisu, který sloužil ČEZ k rozhodnutí, zda se FVE může uvést do provozu. Po předložení protokolu na č. l. 2470-2472 svědek uvedl, že ručně psané poznámky k výsledku kontroly nepsal. Protokol vypisoval svědek S. včetně dodatku. Mimo jiné kontrolovali, zda to, co je v revizi, souhlasí se skutečností. Zda se tam nachází totožný transformátor, rozvaděč vysokého napětí, typ panelů, střídačů. Pokud je v protokolu poznámka, že „střídače budou fyzicky osazeny a zapojovány při spouštění do provozu“, bylo to asi proto, že tam buď nějaké střídače nebyly, nebo je tam měli někde položené. Asi sdělili, že než to bude spuštěné, budou osazeny. Proto do poznámky napsali, že tam nebyly. Poznámku „může být provozován s podmínkou do 90 dnů od provedení kontroly, to je do 16. 3. 2011“, vypsali někdo z ČEZ poté, co protokol odevzdali. Každý panel fyzicky nekontrolovali, pouze spočítali počet panelů v jedné řadě, a vynásobili počtem řad. Smyslem kontroly bylo mimo jiné zjistit, jestli nainstalované panely odpovídají výkonu, ale výsledek této kontroly v protokolu napsaný není. Pokud v protokolu chybí počet panelů, už neví proč. Protokol vyplňoval svědek S. Pokud by oproti revizní zprávě chyběla polovina panelů, určitě by to bylo zaznamenáno v protokolu. Jednalo by se o závažný nedostatek. Při kontrole byl přítomen někdo z majitelů, který podepsal i protokol. Svědek připustil, že mohli stav elektrárny porovnávat i s jinými dokumenty, například s projektovou dokumentací. Pokud by zjistili velký počet chybějících panelů, mělo by to být zapsáno ve stejné kolonce, kde je napsáno, že nejsou osazeny všechny střídače. V přípravném řízení svědek uvedl, že na kontrolu si přivezli složku, která obsahovala protokoly, projekt, revizní zprávy a protokoly od ochran. V době prohlídky bylo hodně sněhu, protokol vyplňovali v nějaké buňce na místě. Prohlídka trvala kolem 2 hodin a byl jí přítomen zástupce FVE. Neví, zda to byl pan M. starší nebo mladší. K předloženým fotografiím uvedl, že všechny FVE vypadají stejně, proto se nedokáže vyjádřit. Do spisu ČEZ distribuce bylo založeno vyjádření společnosti TENERES ze dne 16. 12. 2010, které podepsal L.M. st. Obsahově je stejné jako „reklamační protokol dokončených staveb nebo jejich ucelených částí“ ze dne 30. 11. 2010, včetně počtu a typu poškozených panelů (Frontier SF 82H-EX-B, 3 422 kusů). Přílohou tohoto vyjádření je právě zmiňovaný „reklamační protokol“.

14. Z výpovědi svědka J.K. (č. l. 150-154) vyplývá, že L.M. ml. v roce 2010 zprostředkoval dodávku FV panelů. Jednali o dodávce o výkonu cca 2 MW ve spolupráci s J.M., nakonec

zprostředkoval dodávku o výkonu 1MW typu QS Solar od firmy Nantong. Dopravu již nezajistil. K objednavce došlo v září 2010. Pro ALTERSTAV zprostředkoval pouze dodávku panelů od výrobce QS Solar. L.M. ml. mu za dodávku neplatil, platba byla sjednána napřímo. K tomu doložil „smlouvu zprostředkovatelskou mezi ALTERSTAV (zájemce), J.K. (zprostředkovatel) a J.M. (zprostředkovatel) ze dne 19. 9. 2010“ a „smlouvu mezi společnostmi Nantong Qiangsheng Photovoltaic Technology Co., Ltd a společností ALTERSTAV ze dne 16. 9. 2010“. Smlouva byla podepsána dne 20. 9. 2010 L.M. ml., celková cena dodávaných panelů je 1 390 000 €. Mají být přepraveny z Číny do přístavu Hamburk do října 2010. Jedná se o panely v množství 1 MW a 0.5 MW. Na přelomu let 2010 – 2011 pomáhal svědek L.M. ml. s reklamací panelů. Byl přítomen setkání G.P. s L.M. ml., kdy se reklamované panely nacházely namontované na poli. Popsal, v čem spočívala závada, počet vadných panelů si nevybavuje. Podle svědka vystupoval G.P. nejprve jako zástupce společnosti QS Solar, ovšem posléze začal hájit zájmy L.M. ml. proti QS Solaru. Svědek současně spolupracoval na dodávce panelů o objemu cca 1MW od výrobce Q Cell. Jednalo se o dodávku na základě smlouvy ze dne 25. 7. 2011 mezi společností TENERES a společností SUN4FUTURE GmbH. Když v roce 2012 svědek zprovozoval komunikaci mezi střídači, nacházely se tam panely značek Q Cell a QS Solar zhruba na půl. Svědek předložil listinu „kontrola kvality a inspekce tenkovrstvých panelů QS Solar v Kosoříně, Česká republika 13. - 14. 4. 2011, G.P.“. Mimo jiné z něj vyplývá kontrola 11 750 ks solárních panelů, které koupila společnost ALTERSTAV od společnosti SUN4FUTURE GmbH, přičemž bylo na místě zjištěno poškození 200 panelů v důsledku přepravy a dále sériová vada u 20% všech panelů. Svědek předložil dále dopis G.P. adresovaný společnosti NANTONG, z něhož vyplývá, že od ní společnost ALTERSTAV zakoupila celkem 1MW panelů značky QS Solar ke konci roku 2010 a požaduje odškodné ve výši 500 000€ za poškozené panely. Bylo navrženo vyřešení situace tak, že ALTERSTAV odečítá dlužnou částku ve výši 740 000 € jako finanční záruku

15. Svědek V.S. (č. l. 265-268) uvedl, že jako noční hlídač obou elektráren pracoval po dobu 13 až 14 měsíců od června či července do vánoc následujícího roku. Na elektrárně Kosořín II byly panely položeny někdy v listopadu či prosinci, bylo to v době, kdy byl ještě sníh. V té době tam také stály trafostanice. Nenastala situace, že by byly všechny panely položeny a pak byla část sundána a znovu nainstalována. Toho by si všiml.

16. Svědek L.V. (č. l. 287-291) prováděl kromě zemních prací i skládání palet z kamiónu a jejich rozvoz po staveništi. Ohledně data odkázal na fotokopie faktur. Ty vystavoval zpravidla po 2 až 3 týdnech po provedení práce. Odkázal i na termín provedení práce, pokud byl ve fakturách uveden. Panely dále skládal další pán s nakladačem. Tento člověk na stavbě pracoval jako hlídač. Práce na elektrárně ukončil z důvodů neproplácení faktur. Poslední faktura je ze dne 18. 1. 2011. Když končil, na konstrukcích byly již panely. Neví však, zda všechny. S pracemi neskončil dříve než 3. 12. 2011. Panely při montáži často praskaly, dávaly se na hromadu bokem.

17. W.G. (č. l. 631-640), který byl do roku 2011 jednatelem společnosti SUNTIMES Solar GmbH, popřel, že by dodával FV panely do Česka. Nezná nikoho z obžalovaných ani společnosti ALTERSTAV a TENERES. Ke smlouvě ze dne 27. 9. 2010 a k pro forma faktuře ze dne 27. 9. 2010 uvedl, že je viděl až na policii v září 2014. Popřel jejich podepsání. Taktéž vylučuje, aby taková smlouva byla uzavřena bez jeho vědomí. K listině, kterou vydal L.M. ml. – „Odpověď spol. SUNTIMES se dne 15. 12. 2010 na reklamaci TENERES ze dne 30. 11. 2010“, z níž vyplývá, že dne 6. 12. 2010 prověřili na místě samém a reklamaci vyhovují, svědek uvedl, že ji nevystavil. Vyloučil, že by elektrárnu Kosořín navštívil jakýkoliv zaměstnanec jeho firmy.

18. G.P. (č. l. 677-696) zaměstnanec prodejního oddělení společnosti SUNTIMES Solar uvedl, že smlouvu ze dne 27. 9. 2010 mezi SUNTIMES Solar a ALTERSTAV podepsal. Tato smlouva však nebyla vykonána, neboť to svědek G. odmítl. Svědek také potvrdil, že vypracoval „Odpověď“ společnosti SUNTIMES ze dne 15. 12. 2010 na reklamaci TENERES ze dne 30. 11. 2010“. Učinil tak na základě telefonátu L.M. ml. o tom, že některé panely praskají. Protože se domníval, že se jedná o praskliny způsobené dopravou a obecně docházelo k poškození panelů v rozsahu 1 až 2%, potvrdil L.M. ml. škody, aniž by to ověřil. Domníval se však, že při cca 23 000 ks panelů se mohlo jednat o 250 až 500 panelů. Svědek dále uvedl, že z pozice jednatele společnosti Sun4Future GmbH byl v lednu 2011 na FVE Kosořín II. V únoru 2011 návštěvu zopakoval. Solární pole byla kvůli tání rozbředlá, posoudil poškození pouze v prvních řadách. Byl zděšen rozsahem škod. Další návštěvu učinil v březnu 2011. V té době byly již velké plochy panelů demontovány. Podle L.M. ml. se tak stalo po domluvě s Čínany. Svědek vyhotovil listinu „Kontrola kvality a inspekce tenkovrstvých panelů QS Solar v Kosořín /Česká republika 13. – 14. 4. 2011 G.P.“ a potvrdil pravdivost jejího obsahu. Dále potvrdil autorství dopisu pro společnost NANTONG Obsahuje shrnutí inspekce ze dne 13. - 14. 4. 2011. Také uzavřel „Kupní smlouvu ze dne 25. 7. 2011 mezi společnostmi TENERES a společností Sun4Future GmbH. V srpnu a v září 2011 dodal panely o celkovém výkonu 900 kW.

19. Svědek M.G. (č. l. 659-663) uvedl, že v rozhodném období pracoval v německé firmě Pöhland Logistik GmbH, která se podílela na dopravě solárních panelů. Podle objednávky ze dne 25. 11. 2010 se jednalo o objednávku na nakládku firmy Unicon Logistics. Toto zboží bylo doručeno na adresu udanou dopravcem, který není znám. Na detaily si nevzpomíná. Obecně se jedná o objednávky nakládek, kdy předměty uvedené v dokumentech byly zaměstnanci firmy Pöhland Logistik z původního kontejneru vyloženy a uskladněny. Poté, co byl znám oprávněný dopravce, bylo zboží naloženo na nákladní vůz, který zboží doručil do Česka. Objednávka nakládky ze dne 3. 12. 2010 byla provedená firmou Interfracht Hogenkamp & Karrasch. Firma Pöhland jednala vždy pouze podle příkazu firmy Unicon.

20. Svědek Ing. V.R. (č. l. 132, 2977-2980) uvedl, že je spolužákem obžalovaného L.M. ml. ze stavební průmyslovky. Asi před rokem jím byl požádán o fakturu, jejíž kopii mu následně předal. Jednalo se o plot, betony, výkopové práce. Dále montáž FV panelů. Nejprve provedli test časové náročnosti montáže panelů a shodli se na normě. Na montáži panelů pracovalo z jeho firmy 12 až 15 lidí, namontovali 12 až 15 000 panelů. Pokud 6. 12. 2010 vystavil fakturu, měli už vše hotovo. Podle faktury bylo už namontováno 18 889 ks FV panelů. V okamžiku zahájení montáže se na ploše nacházelo asi 5 % panelů. Poté, co ukončili práce, chybělo dodělat 2 až 3 %. V době, kdy na stavbě pracovali, nebylo vše připojeno a pospojováno. Pokud je na faktuře napsáno „odsouhlaseno, zjišťovací protokol o vykonaných stavebních pracích ze dne 30. 11.“ Znamená to, že 30. 11. 2010 se provedla kontrola, zda byly panely namontovány v počtu a kvalitě podle domluvy. Svědek se doslechl o nějakých reklamacích, demontáž nefunkčních panelů však jeho firma nedělala.

21. Svědek L.P. (č. l. 2980-2982) uvedl, že na elektrárně provedl montáž panelů a přípravu zámečnických držáků na panely. Pokud vystavil fakturu s datem 12. 11. 2010, všechny práce měl v ten okamžik hotové. Svědek montoval držáky na měniče, které se připevňovaly na konstrukce pro panely. Panely na konstrukce montovali zhruba v říjnu, ve dvou namontovali 2 145 ks panelů, což trvalo 10 až 14 dní. Svědek neví, zda na konstrukcích, kam usazovali panely, byly natažené nějaké dráty. Neví, zda poté, co položil poslední panel, zůstala na konstrukcích volná místa. Později prováděli demontáž panelů a to těch, co sami nainstalovali. Sundali jich více než Shodu s prvopisem potvrzuje: Eva Kalianková

polovinu. Už je nenahrazovali. Sundávali je proto, že začaly praskat. (Poznámka polovina z 2 145 je cca 1 100.)

22. Svědek M.D. (č. l. 2982-2984) uvedl, že byl v rozhodném období zaměstnán ve firmě ALTERSTAV. Na Kosoříně II byl poprvé v létě 2010. Rámy na FV panely byly dokončeny někdy v srpnu – září. Dodávku zajistil pan R. s firmou ALTERINVESTA, s montáží panelů se začalo v období asi srpen až září. FVE byla hotová někdy v listopadu. Svědek potvrdil demontáž popraskaných panelů, **nicméně neví, kdo je fyzicky demontoval**, ani v jakém počtu. Panely se pak válely na skladě firmy ALTERSTAV. Výsledek reklamačního řízení nezná. Na závadu se byl podívat, jednalo se o ucelenou oblast spíš ve spodní části FVE. To mohlo být někdy v říjnu, listopadu.

23. Svědek JUDr. J.V. (č. l. 2987-2990) uvedl, že od roku 2014 je insolvenčním správcem společnosti ALTERSTAV. V rámci snahy získat účetnictví společnosti probíhala „hra na schovávanou“, nakonec se zjistilo, že účetnictví obžalovaní nepředali likvidátorovi, ale nechali si jej ve sklepních prostorách, které byly vytopeny a účetnictví zničeno. Z účetnictví obdržel pouze torzo. Svědek zjistil, že firma má za společností TENERES pohledávku ve výši 10 000 000 Kč. Pohledávku zažaloval, nicméně žalovaná strana závazek vyvrátila. Kompletní seznam majetku neobdržel. Má k dispozici faktury za 1. čtvrtletí 2010 a zbytky faktur z roku 2012. Pohledávku mezi ALTERSTAV a TENERES vyloučil svědek z majetkové podstaty. Do insolvenčního řízení se s pohledávkou přihlásil věřitel Nantong Qiangsheng Photovoltaic Technology Co., Ltd. Přílohu tvoří faktury za solární panely. K věcnému přezkumu pohledávky nedošlo, neboť společnost neposkytla potřebnou součinnost. To však neznamená, že tato pohledávka neexistuje, pouze nesplnila podmínky pro to, aby se dostala do insolvenčního řízení. Svědek potvrdil, že v insolvenčním spisu se nachází „Žádost o prodloužení lhůty“, kterou do spisu založil obhájce č. l. 3005-3006. Z ní mimo jiné vyplývá, že fotovoltaické panely popsané ve fakturách na č. l. 3007-3008, které uplatnil věřitel Nantong Qiangsheng Photovoltaic Technology Co., Ltd., nebyly dodány později než 31. 10. 2010. Podle listin na č. l. 3000 - 3007 se jedná o dodávku 2 850 kusů panelů QS 85DGF a 6 356 kusů typu QS 80DGU. Celkem tedy 9 206 kusů panelů.

24. Svědek Ing. J.J. (č. l. 2990-2992) uvedl, že se s otcem a synem M. zná a občas se stýkají i v soukromí. Na FVE Kosořín II pracoval na základě ústní dohody. Vedl stavební deník. Potvrdil svůj rukopis (č. l. 2912-2956). Pokud se na č. l. 2953 píše „Zajištěná dodávka 18 760 kusů panelů“, znamenalo to, že volali dispečeri, že přijede kamión a doveze uvedený počet panelů. Nebyl přítomen, když obžalovaný M. prováděl na elektrárně revizi. Také nebyl u jednání se zástupci stavebního úřadu. Na elektrárně je ale viděl. Elektrárna byla zkompletována asi začátkem prosince. 18 760 kusů panelů nebylo přivezeno během jednoho dne, jednalo se asi o celkový souhrn. Kamióny jezdily třeba dva za den, jindy jeden, nebo třeba den pauza. Ačkoliv se dodávka panelů a montáž netýká stavební části a asi patří do části elektrické, svědek to pouze zapisoval, jinak to šlo mimo něj. S panely byly problémy, neboť při montáži praskaly. Potvrdil, že došlo k výměně panelů, neví však, kolika kusů. V přípravném řízení svědek uvedl, že se spěchalo, aby byla elektrárna dokončena do konce roku 2010. Neví, zda byly všechny panely položeny tak, jak to bylo v projektu. Jejich vykládku zajišťoval manipulačním nakladačem. Na FVE Kosořín jsou dva druhy panelů. Nejprve se dával jeden typ, později druhý. Poslední kamión s panely přijel někdy v listopadu či prosinci 2010, přesná data jsou na dodacích listech, které podepsal. Někdy byla zjištěna závada, tak byl panel vyměněn. **K nějaké větší výměně panelů kvůli poškození nedošlo.** Stavební deník vedl od začátku stavby a odevzdával majitelům. Vždy, když popsal všechny stránky, jej odevzdal M. a dostal nový. Neví, kdy FVE začala vyrábět a dodávat elektrickou energii do sítě. Jeho aktivní účast na výstavbě skončila

ukončením stavební části. Měl na starosti oplocení, umístění kontejneru – trafostanic a výstavbu konstrukcí pod panely.

25. Svědek F.M. (č. l. 2994-2997) uvedl, že na elektrárně Kosořín pracoval od 1. 9. 2009 do 30. 9. 2010. Myslí si, že písemnou smlouvu neměl, jen ústní dohodu. Měl na starost projekci, pozemky, vysoké napětí, trafostanice až po rozvaděč. Připravil panu M. dokumentaci pro kolaudaci. Na stavbu docházel i po datu 30. 9. 2010, když bylo potřeba. Když končil k datu 30. 9. 2010, obě FVE byly v rámci vysokého napětí, trafostanice a rozvaděče v pořádku. Panely se navázely průběžně do obou FVE, neví přesně kdy. Svědek pracoval současně pro FVE Kosořín I a FVE Kosořín II. Předpokládal, že do provozu půjdou obě současně, koncem roku se pouštěly trafostanice pod napětí. Pan M. sdělil, že mají reklamaci a nemohou panely používat. Svědek viděl popraskané panely vyskládané na kupkách. O kolik kusů se jednalo, už neví. Kosořín I byl spuštěn první, asi na vánoce, ale jen 400 kW, elektrárna se připojovala částečně. Zpoždění Kosořína II bylo kvůli reklamám. K předloženému „Zápisu o odevzdání a převzetí“ z č. l. 1114-1115 svědek uvedl, že tuto listinu podepsal. Skončil k datu 30. 9. 2010 a připravil všechny podklady. Možná nějaké listiny předal až 16. 11., ale na FVE už nebyl. Na výslovný dotaz, co uvedeným zápisem svědek předával, sdělil, že už neví. Třeba licence. Poté dodal, že potvrzuje, že dodává ke kolaudaci všechny věci, projektovou dokumentaci. Na listině je uvedeno FVE Kosořín, je možné, že se jednalo o oba Kosoříny. K předloženému reklamačnímu protokolu na č. l. 869 uvedl, že zápisu se nezúčastnil, podpis není jeho. Ani jednání o prodeji FVE Kosořín (viz č. l. 3004), kde je uveden v zápisu, se nezúčastnil. Měsíční výkaz na č. l. 955-956 asi psal, včetně poznámky o zjištěných vadách, které jsou předmětem reklamace a uvedení do plného provozu v únoru 2011 na č. l. 956 dole. V měsíčním výkazu č. l. 961 až 962 za měsíc duben 2011 svědek uvedl, že v tomto měsíci měla elektrárna najetou výrobu. V přípravném řízení uvedl, že v průběhu ledna 2011 dostal od některého z M. kopii zápisu z roku 2010 ohledně reklamace. Na detaily si nepamatuje. Následně jej předal policii k založení do spisu. Sám žádné **panely demontovat neviděl**. V souvislosti s vydáním licence byl ustanoven do pozice oprávněného pracovníka, který měl mimo jiné povinnost udělat odečet elektroměru, připravit fakturu pro ČEZ a odeslat hlášení ERÚ. Z prvního odečtu elektroměru je zřejmé, že neprobíhala žádná dodávka do sítě. Domnívá se, že elektrárna Kosořín II začala dodávat do sítě od března 2011. Ke dni 30. 9. 2010, kdy skončilo jeho zaměstnání na pozici ředitele výstavby, byly hotové dvě trafostanice až po sekundární rozvaděč nízkého napětí, včetně rozvaděčů nízkého napětí a příslušných revizí.

26. Svědkyně E.P. (č. l. 3124-3126) uvedla, že obžalovaného M. ml. viděla asi dvakrát. Jednou v kanceláři firmy SPOZE, když tam pracovala, jednou v kavárně. V té době byla přítelkyní svědka M. Neví, zda svědek M. sehnal obžalovanému M. nějaké solární panely. Po předstření reklamačního protokolu na č. l. 2468 uvedla, že se jedná o hlavičkový papír, který používal svědek M. Text svědkyni nic neříká. Má za to, že se nejedná o podpis svědka M. Neví, kdo to jeho jménem mohl podepsat.

27. Svědek V.Š. (č. l. 3060-3063) uvedl, že je kamarádem obžalovaných M. st. a M. Na elektrárně vykonával drobné zámečnické práce. Poprvé byl na staveništi na podzim roku 2010. Jednalo se zhruba o měsíce září a říjen. Na pozemku se nacházely i panely. Byly na konstrukcích, v jakém množství neví. Nepamatuje si, zdali byla zaplněna polovina rámů. Stejně tak si nepamatuje, co dělali lidé, kteří se tam pohybovali. Za práci M. st. nic neúčtoval. Naposledy tam byl před Vánocemi, kabely byly položeny, neví v jakém množství. Svědek uvedl, že na stavbě pracoval čistě z kamarádství, žádné jiné pracovníky tam na starosti neměl.

28. Svědek Mgr. D.L. (č. l. 3064-3066) uvedl, že v září až říjnu 2010 zhotovil na elektrárně trafostanice. Jednalo se o trafostanici po trafo a rozvaděč nízkého napětí. Napojení areálu na kiosek neprováděli. Na stavbě byli jako první, hned po oplocení. Na konstrukcích určité byly roztažené kabely. Na trafostanici vypracoval i revizní zprávu. Revizní zprávou končí výstavba trafostanice.

29. Svědek M.B. (č. l. 3069-3071) uvedl, že se v rozhodné době zabýval hledáním zájemců o investování do rozestavěných FVE. Jednalo se asi o druhou polovinu roku 2010, už neví, zda se byl na elektrárně podívat, co je tam hotové. Ani neví, zda si areál vyfotil. Z jednání sešlo nikoli kvůli nedokončenosti FVE, ale spíše nedošlo k dosažení vzájemné shody.

30. Svědek J.F. (č. l. 3068-3069) uvedl, že na elektrárně pomáhal v roce 2010. Potvrdil, že ve skladu ve Vysokém Mýtě se nacházela spousta beden s panely. Byla jich plná hala. Neví o tom, že by došlo k nějakému zničení většího množství panelů. Domnívá se, že uskladněné panely byly nové. Na elektrárnu jezdil pouze ze začátku. Ve kterém období viděl ve skladu bedny s panely, si nevzpomíná.

31. Svědek J.M. (č. l. 236, 3071-3079) uvedl, že byl vlastníkem společnosti SPOZE, která měla smlouvu se zástupcem výrobce solárních panelů SOLARWATT. Obžalovaný M. ml. poptával tenkovrstvé panely, požadoval splatnost s odložením na čtvrt roku a velice rychlou dodávku do 21 až 30 dnů. Svědek se obrátil na čínskou společnost, která vyráběla panely značky QS Solar. Po uzavření smlouvy se na něj obžalovaný M. ml. obrátil, že dodací lhůta mu nevyhovuje. Požádal, aby dodávku zrušil. Čínská strana odpověděla, že to není možné. Takto ztratili týden nebo 10 dnů. Obžalovaný začal hledat alternativu, trval na technologii, co byla v projektu. Svědek našel v Německu panely typu Solar Frontier. Jednou variantou bylo tedy dodání 2 MW tenkovrstvé technologie od Solar Frontier z Německa, druhá varianta byla obrátit se na německého zástupce čínské společnosti, zda nedokáže odklonit nějaké zboží v Německu, neboť tam byly zákony kontinuální a nikdo tak nespěchal. Tato varianta zkrachovala na tom, že obžalovaný neposkytl bankovní záruky. Poté byl požádán čínským výrobcem, aby zajistil dodání 1 MW, která byla mezitím na cestě, což bylo zhruba v polovině listopadu. Mezitím se dozvěděl, že M. ml. domluvil s Číňany a německým partnerem variantu, o které svědek nevěděl. Panely, které měl svědek dodat, a byly dodány se zpožděním, viděl zhruba kolem 15. 11. 2010. Svědek zjistil, že za jeho zády obstaral pan P. ze SUNTIMES 1 MW a dodal ji M. ml. V polovině listopadu zjistil, že 1MW, kterou zajistil, na elektrárně už přebývá. Když vezl panely z Hamburku, dozvěděl se od Číňanů o reklamacích. Spočívaly v praskání panelů. M. ml. tvrdil, že z těch 2 MW, co na elektrárně má, je polovina špatná. Tomu svědek nevěřil. Dále M. ml. tvrdil, že další panely nebude brát, že to vrátí. Svědek neví, zda viděl pole osázené ještě vadnými panely nebo už vyměněnými. Viděl pouze dokumentaci, když dělal později překlady. M. ml. sdělil, že 1 MW nemůže vrátit, neboť si ji objednal a navrhl, ať ji společně prodají. M. ml. s tím nesouhlasil. Sdělil svědkovi, že vše domluví s Číňany, že to vše bude reklamovat a vracet. Pokud je v reklamačním protokolu na č. l. 2466 spisu jako důvod reklamace uvedená změna klimatických podmínek, nemůže se k tomu vyjádřit, protože tam nebyl, byť je tam napsána jeho společnost SPOZE. Na č. l. 2467 („Nápravné opatření“), se svědkův podpis nenachází. Taktéž nepsal dopis, který se nachází na č. l. 2468. Pokud by dopis psal on sám, všiml by si, že je uveden špatný typ panelů. Podpis není svědkův. Teoreticky mohla listinu sepsat E.P. 1MW, kterou svědek zprostředkoval, určité zaplacená nebyla. Svědek vyloučil, že by obžalovanému byly dodány panely Solar Frontier.

32. Znalec Ing. M.H. (č. l. 3121-3124) ve svém znaleckém posudku a před soudem uvedl, že revizní zpráva č. 47/10M byla vypracována v zásadě správným postupem. Revizní technik Shodu s prvopisem potvrzuje: Eva Kalianková

změřil kabely od RS01 až 30 do 1RV01-03 a do 2RV01-03 a kabely od 1RV01-03 a 2RV01-03 do TS01 a TS02, jak plyne z revizní zprávy. Tato revizní zpráva měla být deklarována jako dílčí s tím, že bude doplněna o údaje z měření impedance smyček po připojení FVE k síti. Pokud znalec porovnal zprávu o výchozí revizi elektrického zařízení č. 37/10M z č. l. 2366-2371 s její „opravenou verzí“ na č. l. 1196-1201, uvádí, že „opravená revizní zpráva“ má vyšší vypovídací hodnotu. Pokud dojde ke změně počtu panelů ve skupině panelů (tzv. string), kabely od posledních panelů ke střídači zůstanou nezměněny. Obžalovaný M. podle své výpovědi stringy neměřil, revizní zpráva by však měla konstatovat bezpečnost a dobrý izolační stav na kabelech stejnosměrných na části od střídačů mezi panely. Předložené dvě revizní zprávy jsou z 90% stejné, pouze na straně 4 první revizní zprávy je zmíněn jen transformátor TS01, kdežto ve druhé zprávě je přičteno i TS02. Dále se to liší počtem panelů a celkovým výkonem. Za předpokladu, že pozdější revizní zpráva je přesná a odpovídá skutečnosti, mohl se stav panelů lišit o 280 kusů, tedy ve druhé zprávě bylo o 280 kusů méně panelů. Pokud se počet panelů zmenší, neznámá to povinnost k další revizi. Bod jedna závěru revizní zprávy odpovídá činnosti revizního technika, bod dva neodpovídá, něco do textu zkopíroval. Nebylo provedeno měření impedance. Jedná se o jeden nepodstatný segment FVE a z pohledu bezpečnosti pravděpodobně ten poslední. Pokud zpráva konstatuje, že nemůže změřit impedanci, zahrnuje 90% problematiky. Z toho pohledu není úplná. Se stanoviskem Vysoké školy báňské - Technické univerzity Ostrava ze dne 10. 07. 2017 (č. l. 3035-3037) se znalec ztotožnil. Se stanoviskem téže univerzity ze dne 13. 5. 2016 na č. l. 3038-3042 také. Podle znalce nejsou solární panely předmětem revizí. Vypracování revizní zprávy na elektrárně této velikosti trvá zhruba 10 dnů. Zapojení panelů do elektrického obvodu musí provádět odborník. Například 250 000 panelů v Moravské Vsi trvalo 50 lidem 14 dní. Jednalo se o 500 000 konektorů. Zapojení 23 000 panelů (46 000 konektorů) odhaduje znalec na rychlost 30 zacvaknutí za hodinu. Revizní zpráva by se měla dělat po zapojení stringů. Obžalovaný M. stringy neměřil. Výkon obžalovaný M. přepočítal z projektové dokumentace. Dle znalce datum 5. 11. 2010 odpovídá datu, kdy revizní zprávu začal psát. K vlastní revizi tedy podle znalce mohlo dojít týden až dva před tímto datem.

33. Svědkyně A.P. (č. l. 3207-3212) uvedla, že na podzim 2010 pracovala jako licenční specialista na ERÚ. Podmínky vydání licence upravoval energetický zákon, který současně stanovil, jaké dokumenty musí žadatel předložit. Ohledně stavebního řízení dokládal žadatel kolaudační rozhodnutí nebo rozhodnutí o zkušebním provozu. To předcházelo kolaudačnímu rozhodnutí. Pracovníci ERÚ byli poučeni, kolik musí být předloženo revizních zpráv. Za správnost revizní zprávy odpovídal revizní technik. Pracovníkům ERÚ ji nepříslušelo kontrolovat. Označení „dílčí revizní zpráva“ chápe svědkyně jako částečnou revizi, „výchozí“ je asi konečná revizní zpráva. Revizní zprávu nepřezkoumávala, pouze ji zajímalo konstatování, že FVE je schopna bezpečného provozu. Později se metodika ohledně počtu panelů zpřesnila tak, že je ERÚ v revizních zprávách vyžadoval. Bylo to kvůli přesnému výkonu elektrárny. Poznámku na str. 4 revizní zprávy (č. l. 176 spisu ERÚ) psala sama svědkyně. Bylo to zřejmě proto, že neseděl celkový výkon panelů. Již se nepamatuje, jakým konkrétním způsobem zajistila opravu. Nevšimla si, že revizní zpráva byla opatřena jiným datem na začátku a jiným na konci. Přesný výkon panelů byl důležitý, neboť se uváděl v rozhodnutí o udělení licence. Revizní zpráva dokládala bezpečnost dokončené elektrárny. Kolegové jezdili i na namátkové kontroly, v případě, že se na FVE nenacházely panely, se licence nevydala. Rozhodující pro vydání licence byl počet panelů a jejich výkon uvedený v revizní zprávě. Konkrétní typ a počet panelů se do rozhodnutí o udělení licence neuváděl. Bylo to však nutné k určení celkového výkonu, na který se licence vydávala. Pokud se lišil výkon v projektu a výkon v revizní zprávě, bral se za rozhodující výkon deklarovaný revizí. Na ten se pak vydala licence. Revizní zpráva tudíž dokládala nejen bezpečnost, ale i dokončenost. Ještě bylo vyžadováno kolaudační rozhodnutí. V daném případě byl povolen zkušební provoz, tak se kolaudační rozhodnutí dodávalo až po

udělení licence. Pokud bylo dodáno povolení zkušebního provozu, bylo možno licenci udělit. Délka doby povoleného zkušebního provozu neměla na licenci vliv. Předávací protokol (č. l. 127-128 spisu ERÚ) dokladoval kromě majetkového vztahu provozovatele k FVE i její dokončenost. Pokud by z protokolu vyplývala nedokončenost díla pouze například v chybějícím oplocení, tolerovalo se to. Protokol znamenal, že hotové dílo bylo předáno investorovi. Hotové dílo je takové dílo, které je schopno vyrábět elektřinu o výkonu deklarovaném v revizní zprávě. Kolegové namátkově jezdili a kontrolovali, zda je ta která elektrárna osázena panely. Pokud nebyla, licence se nevydala. Pokud v průběhu řízení došlo ke změně výkonu elektrárny oproti projektu, měl žadatel o licenci povinnost tuto skutečnost oznámit. Pripadalo totiž v úvahu i zastavení správního řízení. Pokud by se přestalo vyrábět, zruší se licence. Pokud by se ERÚ dozvěděl, že stav deklarovaný revizní zprávou se v důsledku živelní pohromy posléze změnil, licence by nemohla být vydána. Neměli však dostatek pracovníků na namátkové kontroly, tak mohlo dojít i k situaci, že byla licence vydána na nehotovou elektrárnu. Vydání licence znamenalo z pohledu ERÚ, že elektrárna je kompletně dokončená. Pokud by se žadatel rozhodl, že bude vyrábět menší výkon, měl povinnost požádat o změnu licenčního rozhodnutí. V daném případě neproběhla kontrola na místě samém z důvodu nedostatku pracovníků. Jezdilo se jen namátkově.

34. Ze znaleckého posudku v oblasti kybernetiky, odvětví výpočetní techniky (č. l. 369-506) byla zjištěna analýza stop nalezených v rámci ohledání výpočetní techniky zajištěné v rámci domovních prohlídek, včetně emailové korespondence.

35. Byl zpracován znalecký posudek **z oboru kriminalistiky a odvětví technické zkoumání dokladů a písemností**, kdy znalec konstatoval, že na sporném materiálu označeném jako „Vertrag“ ze dne 27. 9. 2010 od společnosti Suntimes a dále písemnosti označené jako „Ihre reklamation vom 30. 11. 2010“ od společnosti Suntimes, bylo ve vztahu k způsobu otisků razítek společnosti Suntimes a TENERES předloženo nedostatečné množství srovnávacího materiálu pro přesné zodpovězení otázky na dobu vzniku těchto dokumentů.

36. Byly předloženy **listinné důkazy**, především **originál licenčního spisu ERÚ** sp. zn. LIC 13051-2010, který tvoří přílohu č. 1. Z něj mimo jiné vyplývá, že žádost o udělení licence byla na ERÚ podána dne 27. 10. 2010 a vyplnil ji L.M. st. (č. l. 1-2). Z výpisu z obchodního rejstříku společnosti TENERES a. s. (č. l. 3) vyplývá, že předsedou představenstva je L.M. ml. Z č. l. 6-8 vyplývá, že ve věci licenčního řízení figuruje jako osoba oprávněná jednat jménem žadatele L.M. st., odpovědným zástupcem je svědek F.M. Ze smlouvy o zřízení věcného břemene na část pozemků, na nichž se nachází předmětná FVE (č. l. 29-34), vyplývá, že tato byla uzavřena mezi TENERES a. s. a Ing. J. (svědek, stavební dozor). Ve spisu se dále nachází zpráva o výchozí revizi elektrického zařízení – kabelové přípojky VN pro FVE a propojení TS2.1 a TS2.2 (č. l. 43-46) s revizí uskutečněnou dne 23. 9. 2010, včetně fotodokumentace revidované části. Smlouva o budoucí smlouvě mezi ČEZ Distribuce a. s., TENERES, a. s. ze dne 18. 12. 2009 se nachází na č. l. 50-53, ve stanovisku k žádosti o připojení výroby na č. l. 55-57 se jako nezbytná podmínka připojení uvádí povinnost doložit platnou zprávu o revizi elektrického zařízení výroby, platnou zprávu o revizi elektrické přípojky nebo stanice včetně technické dokumentace odpovídající jejímu skutečnému provedení. Technická zpráva předmětné elektrárny se nachází na č. l. 58-81. V originálu „Zápisu o odevzdání a převzetí dokončených staveb nebo jejich ucelených částí ze dne 10. 10. 2010, je na listu 2 uvedeno „přijímací řízení zahájeno dne 1. 11. 2010, přejímací řízení ukončeno 10. 11. 2010“ (č. l. 127-128), soupis zjištěných vad a nedodělků je na č. l. 129, kdy ohledně případných vad a nedodělků se odkazuje na protokol zkušebního provozu, který není součástí spisu. Pozměněné rozhodnutí Městského úřadu Choceň v barevné kopii se nachází na č. l. 136-137 a mimo jiné z něj vyplývá, že zkušební Shodu s prvopisem potvrzuje: Eva Kalianková

provoz se povoluje od 5. 11. 2010 do 6. 2. 2011. Ze smlouvy o dílo o zhotovení stavby FVE (č. l. 138-156) mimo jiné vyplývá, že předmětem smlouvy je provedení díla – předmětné FVE o předpokládaném výkonu 2MWp. „Dílem“ se rozumí výstavba FVE v souladu s článkem 5 (harmonogram), provedení zkušebního provozu komplexního vyzkoušení a uvedení FVE do provozu v souladu s článkem 5, úprava a dodání ovládacího software, vypracování dokumentace skutečného stavu FVE v souladu s odst. 5. Z harmonogramu uvedeného v článku 5 mimo jiné vyplývá povinnost zhotovitele (ALTERSTAV s r. o.) pro objednatele TENERES a. s. zajistit připravenost FVE k připojení distribuční soustavy (připravenost vyvedení výkonu), tj. jsou dosaženy vlastnosti FVE a podmínky dle odst. 5.5.a - 5.b, nejpozději do 30. 11. 2010 (bod 5. 2.2 č. l. 141) dále povinnost připravit FVE pro zahájení zkušebního provozu nejpozději do 31. 10. 2010 (bod 5.2.5.) a provést úspěšně provoz a komplexní vyzkoušení díla nejpozději do 30. 11. 2010 (bod 5.2.6). Z odst. 5.2.10 vyplývá zhotoviteli povinnost připravit FVE pro převzetí díla a předat dílo objednateli (odst. 5.8) nejpozději do 30. 11. 2010. Součástí spisu je dále zpráva o výchozí revizi elektrického zařízení – trafostanice TS1, rozvaděče VN, napojení VN, napojení T1 včetně trafa a odvodu do NN RNN1. Rozvaděč RNN1 a SM1, ostatní výbava, uzemnění stanice, hromosvod, zahájené dne 15. 9. 2010, ukončené dne 16. 9. 2010 (č. l. 166-172).

37. Dále zpráva o revizi elektrického zařízení – revidovaný objekt FVE – Kosořín II vykonané dne 5. 11. 2010, v závěru revizní zprávy s datem 18. 10. 2010 obžalovaného M.M. (č. l. 173-178). Na str. 4 předmětné zprávy je škrtnutá položka celkový výkon DC části FV panelů a rukou psaná poznámka „nová revize“. K předmětu revize se na straně 2 uvádí: „předmětem provedené revize byla FVE Kosořín II. Měření el. energie je umístěno v trafostanici, která není předmětem provedené revize, zde je rovněž předávající bod FVE. Revidováno bylo pouze to, co je v této revizi popsáno“. Revize byla provedena ve smyslu ČSN331500 a norem souvisejících jako revize výchozí. **Ze závěru** revizní zprávy na str. 6 vyplývá: Bylo provedeno měření izolačního stavu dle ČSN33200-6. Naměřené hodnoty uvedené v odstavci izolační odpor jsou minimální. **Bylo provedeno měření impedance** v síti TN dle ČSN33200-4-41, č. l. 413.3.3. naměřené hodnoty jsou uvedené v odstavci „Ochrana před dotykem“ a byly zkontrolovány podle vztahu $Z_s \times I_a \leq U_0$. Uvedené hodnoty jsou naměřené maximální hodnoty, ke kterým je přičtena chyba měřicího přístroje. Závěrem je uvedena věta „**revidovaná el. instalace je schopná bezpečného provozu**“. Na straně 3 zprávy je uvedeno 11 232 kusů panelů typu Solar QS 85 o celkovém výkonu 954720kW. Z další zprávy o výchozí revizi elektrického zařízení (č. l. 208-213) vypracované obžalovaným M.M. vyplývá, že se textově jedná o zcela shodnou zprávu včetně původního a závěrečného data, s jedinou výjimkou na str. 3 a 4, kde je podrobně rozepsáno zařízení FVE na DC straně pro TS01-v panel QS Solar 85 v počtu 11 232 panelů, zařízení FVE na DC straně pro TS02 – FV panel QS Solar 85 v počtu s 432 kusů, FV panel SF-85-EX-B o počtu 5 882 panelů, FV panel SF 82H-EX-B o počtu 5 542 panelů. Je konstatován celkový počet FV panelů 23 088 kusů a jejich výkon 1 948 625 Wp. Z č. l. 203-204, vyplývá, že dne 26. 11. 2010 byla držiteli licence TENERES a. s. udělena licence číslo 111017551 pro předmět podnikání výroba elektřiny platná na dobu 25 let ode dne vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 9. 12. 2010 a vydává se na provozování FVE Kosořín II o celkovém výkonu, 1,949 MW. Na č. l. 216-2017 se nachází žádost o pozastavení poskytnutí licence doručená ERÚ dne 29. 11. 2010 sepsaná za společnost EUROSOLARGROUP, s r. o. Ing. R.D. Mimo jiné z ní vyplývá, že společnost TENERES a. s. nemá zaplacené závazky vůči této společnosti ve výši cca 35 mil. Kč. Tato částka je vyšší než 15 % z celkového objemu díla FVE Kosořín II. Dne 9. 12. 2010 bylo na podatelnu ERÚ doručeno vzdání se práva podání rozkladu podepsané patrně L.M. st. (viz listina ustanovení odpovědného zástupce). Z originálu **kontrolního spisu SEI** č. 05302910, který tvoří přílohu 2 spisu mimo jiné vyplývá, že dne 8. 12. 2010 bylo vypracováno oznámení o zahájení kontroly ve vztahu k dodržování ustanovení § 11 odst. 1 písm. e) zák. č. 458/2000 Sb.,

tzv. „energetický zákon“ Podle daného ustanovení je povinností držitelů licencí mimo jiné poskytovat ministerstvu a energetickému regulačnímu úřadu pravdivé a úplné informace a podklady nezbytné pro výkon jejich zákonem stanovených oprávnění a umožnit jim přístup k zařízení, která k výkonu licencované činnosti slouží. Kontrolou byli pověřeni pracovníci Ing. Z.S. a Ing. P.M. Za TENERES a. s. byl zmocněn jednat L.M. ml. Ve spisu se nachází rozhodnutí o udělení licence, zpráva o výchozí revizi elektrického zařízení na trafostanice a rozvaděče evidenční číslo 210-029.VN-P a 210-030. VN-P, dále zpráva o výchozí revizi elektrického zařízení kabelové přípojky VN pro FVE FČ 02/09/210 EZ, zpráva o výchozí revizi elektrického zařízení obžalovaného M.M. č. 47/10 M v opravené verzi, smlouva o připojení výroby elektřiny k distribuční soustavě vysokého napětí mezi ČEZ Distribuce a. s. ze dne 10. 12. 2010 uzavřená po právní moci rozhodnutí o udělení licence, veřejnoprávní smlouva o povolení umístění a zařízení stavby ze dne 28. 4. 2010, pozměněné rozhodnutí o povolení zkušebního provozu, technická zpráva předmětné FVE, kopie kolaudačního souhlasu stavebního úřadu v Chocni ze dne 29. 9. 201, smlouva o sdružených smlouvách dodávky elektřiny ze sítě VVN a VN mezi ČEZ prodej, s. r. o. a TENERES, a. s. ze dne 23. 12. 2010, protokol o splnění technických podmínek pro uvedení výroby do provozu ze dne 16. 12. 2010 sepsaný pracovníky ČEZ Distribuce a. s. svědky S. a A., reklamační protokol dokončených staveb nebo jejich ucelených částí ze dne 30. 11. 2010 sepsaný mezi ALTERSTAV s r. o. a TENERES a. s., z něhož vyplývá mimo jiné, že na základě smlouvy o Dílo ze dne 1. 10. 2010 došlo k zahájení prací dne 5. 8. 2010 a dokončení prací dne 27. 10. 2010. Dne 29. 11. 2010 bylo zástupcem firmy a TENERES a. s. zjištěno, že vlivem změny klimatických podmínek došlo k souvislé pokrývce sněhem. To mělo za následkem, že byly závažně poškozeny FV panely Frontier SF 82H-EX-B. Do 30. 11. 2010 bylo napočítáno celkem 3 422 poškozených panelů z celkového počtu 5 542. TENERES a. s. zároveň prohlašuje, že za vzniklou závadu nenese odpovědnost a bude postupovat v souladu se Smlouvou o dílo ze dne 1. 8. 2010. Jako další účastníci řízení jsou zde uvedeny osoby F.M., L.M., J.M., L.M. st. Nápravná opatření byla sjednána tato: generální dodavatel stavby ALTERSTAV s. r. o. zajistí demontáž panelů a uložení na palety. Dodavatel panelů firma SPOZE s. r. o. zajistí odvoz panelů a reklamační řízení s výrobcem. Panely, které nebudou poškozeny, budou umístěny tak, aby bylo možné jejich vzájemné propojení do stringů, případně výměny za nové. Společnosti ALTERSTAV s. r. o. a SPOZE s. r. o. se tímto zavazují, že do 3 pracovních dnů dají písemné vyjádření k reklamaci spolu s termínem odstranění vad. Dále dopis SPOZE s. r. o. zastoupené J.M. společnosti ALTERSTAV s r. o. o postoupení reklamace Německému partnerovi s žádostí o termín prohlídky na 3. 12. 2010. (Pravost tohoto dokumentu popřel J.M. i svědkyně P.). Fotodokumentace jako příloha k reklamačnímu řízení o počtu 3 fotografií, vyjádření L.M. st. adresované SEI ohledně probíhající reklamace poškozených panelů Frontier SF 82H-EX-B v počtu 3 422 kusů. Fotodokumentace zhotovená pracovníky SEI ke dni 13. 12. 2010 a ke dni 4. 1. 2011. (č. l. 88 – 89). Z protokolu o výsledku kontroly zahájené 8. 12. 2010 (č. l. 90-96) mimo jiné vyplývá, že kontroly se za společnost TENERES, a. s. se zúčastnil L.M. ml. Fyzickou prohlídkou dne 13. 12. 2010 bylo zjištěno a fotograficky zdokumentováno, že na cca 1/3 plochy FVE nejsou nainstalovány na konstrukcích FV panely. K tomu bylo předsedou představenstva společnosti TENERES a. s. vysvětleno, že je to v důsledku reklamace 3 422 ks poškozených panelů. Dne 4. 1. 2011 bylo v rámci druhé fyzické kontroly zjištěno, že se stav od kontroly 13. 12. 2010 nezměnil. Na FVE je osazeno pouze 11 544 ks z celkového počtu 23 376 ks panelů a **kabeláž rovněž není propojena**. Z uvedeného jasně vyplývá, že výroba elektrické energie není možná. Ze závěru vyplývá, že společnost TENERES porušila § 11 odst. 1 písm. e) zák. č. 458/2000 Sb., energetického zákona, neboť měla neprodleně nahlásit ERÚ problémy, které se u ní vyskytly před uvedením FVE do provozu a vzhledem ke vzniklé situaci požádat ERÚ o změny licence, jelikož nebyla schopna zahájit od 9. 12. 2010 výkon licencované činnosti.

38. Ohledně výše způsobené škody byla předložena tabulka garantovaných cen (č. l. 22), vyčíslení škody ERÚ (č. l. 24 - 27), tabulky výnosu (č. l. 28 - 30). K objednávkám FV panelů Sales Agreement ze dne 25. 7. 2011 (č. l. 156), listiny k reklamaci vadných panelů (č. l. 157 - 203) byla předložena nepodepsaná zprostředkovatelská smlouva mezi ALTERSTAV a zprostředkovateli K. a M. (č. l. 213 - 214) ke stavu FVE Kosořín II k datu 14. 10. 2010 odborný posudek J.K. včetně fotodokumentace (č. l. 218 - 234), postup prací k datu uskutečnění zdanitelného plnění vyplývá mimo jiné s faktur vystavených L.V., (č. l. 281, 282, 293 - 299). Ke škodě vzniklé jednáním obžalovaných bylo zpracováno odborné vyjádření z oboru ekonomika, odvětví účetní evidence (č. l. 315 - 365), včetně doplňků a přílohových tabulek. K objednávce panelů od J.M. a jeho společnosti SPOZE byly připojeny faktury na č. l. 415 - 423. Datum zdanitelného plnění je uvedeno 27. 10. 2010. Dále byla předložena kupní smlouva mezi společností SPOZE zastoupenou svědkem M. a ALTERSTAV zastoupenou obžalovaným L.M. ml. ze dne 10. 10. 2010 na panely Solar Frontier SF 82H-EX-B v počtu 4 960 kusů a typu Solar Frontier SF 85-EX-B v počtu 6 480 kusů. Dodací lhůta je stanovena do 7 dnů od uhrazení zálohové faktury, která má být zaplacená nejpozději do 1. 11. 2010. Stran náležitosti revizních zpráv a činnosti revizního technika bylo předloženo odborné vyjádření technické inspekce ČR (č. l. 510 - 511). Dále byla předložena kopie smlouvy mezi ALTERSTAV s. r. o. a SUNTIMES Solar GmbH ze dne 27. 9. 2010 k dodání 23 300 kusů panelů QS 85GDF, nebo typu SF85H-EX-B, kopie dopisu označeného „Ihre Reklamation Vom 3. 11. 2010“ ze dne 15. 12. 2010 (č. l. 531) doklad k dodávce panelů od firmy NANTONG s předpokládáním datem příjezdu do Hamburku dne 26. 11. 2010 a doklad na dodání jiných panelů od firmy NANTONG ALTERSTAVU s datem převzetí 3. 12. 2010 (548 verte). K dodání panelů v roce 2011 listina zvaná „Sales agreement“ mezi TENERES a. s. a SUN4FUTURE GmbH z 25. 7. 2011, dále listiny k dodávce panelů v období od 25. 7. 2011 do 1. 8. 2011 (č. l. 598 - 602), doklady k provizi svědka P. od firmy NANTONG, z nichž nevyplývá žádná souvislost s předmětnou elektrárnou (č. l. 718 - 720), energetický audit Kosořín II k březnu 2011 (č. l. 731 - 759), kopie kolaudačního souhlasu Městského úřadu Chocẽ odbor výstavby ze dne 29. 12. 2010 (č. l. 783 - 784), smlouva o podpoře výroby elektřiny ze dne 31. 12. 2010 bez podpisu včetně příloh (č. l. 787 - 802). Faktury k dodávce panelů ze dne 1. 8. 2011 se nachází na č. l. 841 - 842. Na č. l. 859 - 879 se nacházejí kopie listin, jejichž originály jsou v příloze číslo 2 (originál kontrolního spisu SEI č. 053102910). Jedná se zejména o fotografie pořízené na místě. Na č. l. 954 se nachází email, v němž F.M. hlásí výrobu FVE TENERES, Kosořín II ERÚ. Email byl odeslán 16. 2. 2011 a je v něm konstatováno, že v průběhu měsíce ledna byly zjištěny vady, které jsou předmětem reklamace. Tím se pozdržela výroba. Plné uvedení do provozu se očekává v průběhu měsíce února 2011. Množství el. energie vyrobené od ledna 2011 do května 2011 je zřejmé z měsíčních výkazů pro ERÚ na (č. l. 955 - 968). Rozsah listin, které vydal obžalovaný L.M. ml. je patrný z protokolu o vydání věci na (č. l. 978 - 979). Tyto se nacházejí v příloze č. 12 spisu. Smlouva o budoucí smlouvě mezi ČEZ Distribuce a. s. a TENERES a. s. ze dne 18. 12. 2009 se nachází na č. l. 1038 - 1041, stanovisko ČEZ Distribuce a. s. k žádosti o připojení (č. l. 1042 - 1045). Kopie rozhodnutí Městského úřadu Chocẽ, odbor výstavby o povolení zkušební provozu od 5. 11. 2010 do 6. 2. 2011 se nachází na č. l. 1123 - 1124, smlouva o dílo mezi TENERES a. s. a ALTERSTAV s. r. o. na č. l. 1125 - 1143. Byla předložena fotodokumentace dodaná SEI ČR a pořízená pracovníky Ing. S. a Ing. M. v rámci kontrolní činnosti (č. l. 1212 - 1342), plná moc TENERES a. s. vystavená L.M. st. dne 8. 12. 2010 pro L.M. ml. ve věci jednání se SEI ČR (č. l. 1345). Protokol o prvním paralelním připojení sepsání pracovníky ČEZ Stránským a Abtem se nachází na č. l. 1365 - 1366, a pochází ze dne 16. 12. 2010) faktury za období duben 2011 až červenec 2014 se nachází na č. l. 1374 - 1509. Z protokolu zaslaného Českým hydrometeorologickým ústavem (č. l. 1512) vyplývá, že ve srážkoměru stanice Chocẽ byla k datu 29. 11. naměřena celková sněhová pokrývka ve výši 3 cm, nová sněhová pokrývka ve výši 6 cm a úhrn srážek 1,7 mm. Doklady k přepravě panelů se nachází na č. l. 1514 - 1580, jedná se o doklady vydané L.M. st. v rámci domovní prohlídky.

Doprava proběhla v období od 28. 11. 2010 do 6. 12. 2010, protokol o domovní prohlídce u L.M. ml. se nachází na č. l. 1592, protokol o domovní prohlídce v bydlíšti L.M. st. na č. l. 1607 – 1639. Soupis listin vydaných při domovní prohlídce L.M. st. se nachází na č. l. 1640 – 1643. Doklady k přepravě panelů z přístavu do Kosořína, některé nedatované, některé s daty 26. 11. 2010, 3. 11. 2010 se nachází na č. l. 1644 - 1671. Zápis o odevzdání a převzetí dokončených staveb nebo jejich ucelených částí vydaný L.M. st. datovaný tentokrát dnem 25. 10. 2010 v závěru uvedeno přejímací řízení 1. 10. 2010, přejímací řízení ukončeno dne 25. 10. 2010 se nachází na č. l. 1676 -1677, smlouva o zpětném leasingu mezi Alivio investment cz s. r. o. a TENERES a. s., ze dne 20. 4. 2011, kdy předmětem nájmu je funkční celek výrobní elektřiny ze slunečního zařízení o výkonu 1200,00kW („FVE Kosořín II – a“, se nachází na č. l. 1680 – 1683. Zástavní smlouva vztahující se k této smlouvě sepsaná 21. 4. 2011 mezi stejnými účastníky se nachází na č. l. 1697 – 1701. Doklady k FV panelům dodaných v období 25. 7. – 1. 8. 2011 se nacházejí na č. l. 1853 – 1860, materiály k domovní prohlídce u svědka J.M. se nacházejí na č. l. 1864 – 1881. Listiny související s obchodováním mezi ALTERSTAV a SUN4FUTURE se nacházejí na č. l. 1926 – 1963, včetně překladů. Faktury z roku 2011 ve vztahu k témuž na č. l. 1964 – 1980. Faktura firmy Balcar s. r. o. objednávka zemních prací s uskutečněným zdanitelným plněním dne 31. 10. 2010 se nachází na č. l. 2277 – 2278, materiály předané policii ze strany společnosti ČEZ Distribuce a. s. se nachází na č. l. 2344 – 2480. V těchto materiálech se nachází verze zápisu o odevzdání a převzetí dokončených staveb nebo jejich ucelených částí, který je na rozdíl od spisu ERÚ datován dnem 25. 10. 2010. (č. l. 2477 - 2478). Listiny dokladující škodu vzniklou společností ČEZ prodej se nachází na č. l. 2561- 2644. Zpráva o technické inspekce České republiky (TICR) ohledně náležitostí revizní zprávy a povinnosti revizního technika a odkazy na relevantní předpisy se nachází na č. l. 2646 – 2648, listiny k profesní způsobilosti obžalovaného M. vykonávat činnost revizního technika se nachází na č. l. 2649 – 2653. Srovnávací tabulka výkonu FVE Kosořín II a Kosořín I od října 2010 do července 2014 se nachází na č. l. 2655 a je z ní patrné, že první výroba se na Kosořínu II uskutečnila v dubnu 2011. Zatímco Kosořín I v tomto měsíci vyrobila 252 926 kW, Kosořín II v tomto měsíci pouze 504 kW srovnání obou elektráren se nachází i v tabulce na č. l. 2661, grafické znázornění pak na č. l. 2662 – 2664. Listiny k zajištění poměrné části finančních prostředků z každé budoucí pohledávky se nachází na č. l. 2693 – 2718, včetně usnesení Vrchního soudu v Olomouci o podané stížnosti. Kopie původního rozhodnutí Městského úřadu v Chocni, odboru výstavby ze dne 5. 11. 2010 o povolení zkušebního provozu od 5. 11. 2010 do 6. 12. 2010 se nachází na č. l. 2815 – 2816. Obhajobou předložený dokument pocházející z webových stránek společnosti ČEZ Distribuce v podobě návodu pro žadatele o přiznání nároku na podporu se nachází na č. l. 2898 – 2899. Podle něj za den uvedení výroby do provozu pro účely stanovení rozhodného dne pro přiznání podpory (povinný výkup nebo zelený bonus) lze označit pozdější z termínu „účinné“ licence na výrobu elektřiny a datum úspěšného paralelního připojení výroby k distribuční soustavě. Na č. l. 2900 – 2905 se nachází metodický návrh ERÚ pro podání žádosti o udělení licence. Faktura Ing. R. mimo jiné za montáž panelů v počtu 18 889 Ks ke dni 30. 11. 2010 se nachází na č. l. 2910. Montáž kovových držáků na měniče a montáž 2 145 Ks panelů k datu 12. 11. 2010 svědkem P. vyplývá z faktury na č. l. 2911. První část stavebního deníku se v originálu nachází na č. l. 2912 – 2956. Seznam přijatých faktur společnosti ALTERSTAV ve sledovaném období se nachází na č. l. 3001 – 3002. Zápis z jednání o prodeji FVE Kosořín mezi TENERES a zprostředkovatelem UNISTASENGINEERING s. r. o. se nachází na č. l. 3004, žádost o prodloužení lhůty k výzvě insolvenčního správce k doplnění nebo opravě přihlášky věřitel č. 13 (NANTONG), faktury a nákladové listy se nachází na č. l. 3005 – 3017. Kupní smlouva mezi ALTERSTAV a NANTONG v anglickém jazyce ze dne 29. 9. 2010 na č. l. 3018 – 3026. Stanovisko Vysoké školy Báňské ve věci posouzení bezpečnosti výroby při výměně prvků, které nepodléhají revizi je na č. l. 3035 – 3042, příloha k účetní závěrce s rozvahovým dnem 31. 12. 2011 sestavená dne 25. 6. 2012, z níž vyplývá, že pod položkou 3. 10 je mezi tržby společnosti zahrnuta smluvní

pokuta a úroky z prodlení ve výši 10 000 tis. Kč vůči společnosti ALTERSTAV s. r. o. na č. l. 3082-3083, na č. l. 3092 - 3096 se nachází znalecký posudek ČVÚT Praha vyjadřující se ke stejné problematice jako předchozí stanovisko Vysoké školy Bánské. Dále byly předloženy šanonys obsahující doklady, které soudu předložil konkurzní správce JUDr. V. za rok 2010. Osobní výkazy obžalovaných se nachází na č. l. 3129 – 3131, rozsudek nejvyššího správního soudu České republiky Sb. 4AS257/2017 předložený obhajobou se nachází na č. l. 3162 – 3166, na č. l. 3168 – 3174 se nachází vyjádření obžalovaných k věci a fotodokumentace současného stavu elektrárny, dále byl předložen výpis z účtu u ČNB ohledně výše zůstatku na účtu, kam plynou zajištěné finanční prostředky.

39. Po dokazování popsaném shora a vyhodnocení důkazů jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti, dospěl soud k těmto skutkovým závěrům. Co se týče chronologie událostí, bylo zjištěno, že dne 1. 8. 2010 byla mezi ALTERSTAV a TENERES uzavřena smlouva o Dílo spočívající v kompletní dodávce FVE Kosořín II nejpozději do 30. 11. 2010. Dne 27. 10. 2010 podal L.M. st. na ERÚ žádost o zahájení licenčního řízení. Dne 5. 11. 2010 vydal stavební úřad Městského úřadu Chocení rozhodnutí, podle něhož kolaudační souhlas pro stavbu FVE Kosořín II lze vydat jen po provedení zkušebního provozu. Zkušební provoz byl povolen od 5. 11. 2010 do 6. 12. 2011. Kopie uvedeného rozhodnutí s pozměněnou dobou povoleného zkušebního provozu do 6. 2. 2011 byla předložena jako jeden z podkladů v licenčním řízení a byla také nalezena při domovní prohlídce u L.M. st. Obžalovaný M.M. vypracoval výchozí revizi elektrického zařízení číslo 47/10M s datem provedení revize 5. 11. 2010 (datum v závěru revizní zprávy je dne 18. 10. 2010), a to na žádost L.M. ml., kterému tuto zprávu následně předal. Tato zpráva byla poté předána ERÚ. K žádosti pracovnice ERÚ svědkyně P. byla v nezjištěné době před udělením licence na ERÚ dodána zpráva o výchozí revizi elektrického zařízení pod stejným číslem se stejnými daty, pouze s opraveným (doplněným) počtem FV panelů. Dále byl ERÚ doručen zápis o odevzdání a převzetí dokončených staveb mezi TENERES a. s. a ALTERSTAV s. r. o. s datem 10. 10. 2010 na první straně a s datem 1. 11. 2010 – přejímací řízení zahájeno a 10. 11. 2010 přejímací řízení ukončeno bez jakýchkoliv závad a nedodělků bránících provozu s uvedeným datem předávání a převzetí zhotoveného a provozuschopného díla ke dni 10. 11. 2010. Dne 16. 11. 2010 byla ze strany ERÚ vydána licence číslo 111017551, která nabyla právní moci dne 9. 12. 2010, kdy se L.M. st. vzdal práva na opravný prostředek. Poté byla dne 10. 12. 2010 uzavřena smlouva s provozovatelem distribuční soustavy ČEZ Distribuce, a. s. Smlouva o připojení výrobní elektřiny k distribuční soustavě vysokého napětí (VN) nebo velmi vysokého napětí (VVN) číslo 10_CEZDI_02793648 ze strany TENERES a. s. a dne 23. 12. 2010 smlouva o sdružených službách dodávky elektřiny ze sítí VVN a VNČ 10506955 mezi ČEZ prodej s. r. o. a TENERES a. s. Pro účely uzavření smlouvy s ČEZ Distribuce a. s. byla předložena zpráva o výchozí revizi elektrického zařízení číslo 47/10 M (první s neúplným počtem panelů), dále zápis o odevzdání a převzetí dokončených staveb nebo jejich ucelených částí na první straně s datem 25. 10. 2010 a na poslední straně s daty 1. 10. 2010, přejímací řízení zahájeno a 25. 10. 2010 přejímací řízení ukončeno bez jakýchkoliv závad a nedodělků bránících převzetí stavby (dokument datově odlišný od stejně označeného dokumentu předloženého ERÚ). Vyjádření TENERES ze 16. 12. 2010 podepsané L.M. st., kterým oznamuje havárii celkem 3 422 ks panelů značky Frontier SF 82H-EX-B ze dne 20. 11. 2010, které byly odvezeny k reklamaci, reklamační protokol ze dne 30. 11. 2010 mezi TENERES a ALTERSTAV ohledně údajné havárie, dopis společnosti SPOZE k údajné reklamaci a nákres reklamovaných částí. Předložení uvedených dokumentů společnosti ČEZ Distribuce v návaznosti na předtím udělenou licenci vedlo k tomu, že FVE Kosořín II byla považována za FV zdroj uvedený do provozu v období od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2010 s oprávněním společnosti TENERES po dobu 20 let uplatňovat a inkasovat výkupní cenu za elektřinu ročně zvyšovanou o nejméně 2% ve výši 12 150 Kč/MWh. K povaze

správního řízení o udělení licence, významu rozhodných podkladových listin a závěrům o jejich nepravdivosti soud uvádí následující. Licence k výrobě elektřiny ztělesňuje souhlas státu s tím, aby její držitel podnikal v energetickém odvětví. Licenci lze přirovnat k živnostenskému oprávnění. Licence je podle energetického zákona udělována ve vztahu k výrobnám elektřiny (viz § 23 energetického zákona). Ta byla definována v § 2 odst. 2 písm. a) v bodu 18 části téhož zákona, věta před středníkem, jako „energetické zařízení pro přeměnu různých forem energie na elektřinu, zahrnující všechna nezbytná zařízení“. Jak konstatoval Nejvyšší správní soud například v rozsudku ze dne 10. 12. 2015, č. j. 7 As 204/2015-66, v licenčním řízení musí být osvědčena bezpečnost energetického zařízení jako **souboru všech jeho částí**, které slouží k přeměně energie a dodal, že FVE slouží k přeměně energie pouze tehdy, pokud jsou její součástí funkční solární panely. NSS proto dospěl k závěru, že zpráva o výchozí revizi se musí vztahovat k celému energetickému zařízení a musí být vypracována až poté, co je energetické zařízení kompletní a tvoří funkční soubor všech jeho nezbytných částí. Revizní zpráva slouží jako podklad pro zjištění skutkového stavu ve správním řízení. Základním požadavkem kladeným na revizní zprávu je pak to, aby ji revizní technik, který se tím stává spoluodpovědným za náležité zjištění skutkového stavu, zpracoval na základě všech podstatných měření a prověření na místě samém. V důsledku žalob nejvyššího státního zástupce proti ERÚ, jimiž se v mnohých případech domáhal zrušení rozhodnutí o udělení licence a vrácení věci k dalšímu řízení, se rozvinula rozsáhlá vědecká a právní polemika. Především se jedná o otázku, zda je pro řádné provedení takzvané výchozí revize potřeba, aby byly na FVE nainstalovány všechny FV panely. V té souvislosti vešly ve známost znalecké posudky ČVUT Praha, VUT Brno a Vysoké školy Báňské – Technické university Ostrava. Zatímco ČVUT zastává názor, že tomu tak být muselo a svůj názor podpírá zněním technických norem, VUT na základě stejných technických norem dospívá k opačnému závěru, neboť je interpretuje tak, že revize se týká jen elektrických instalací, kterými však podle VUT není bezprostřední zapojení FV panelů. VUT označuje FV panely za zařízení, které na rozdíl od instalací není třeba revidovat, neboť je opatřeno označením CE. Krajský soud v Brně se v tomto ohledu ztotožňuje s názorem ČVUT, neboť tento znalecký ústav přdestřel komplexní pohled na problematiku revizí a logickým a přezkoumatelným způsobem zdůvodnil závěry, k nimž dospěl. Jedná se o názor totožný s názorem vysloveným NSS například v rozsudku 2 As 313/2015, zejména je však možno poukázat na rozsáhlé a výstižné hodnocení této otázky v rozsudku Vrchního soudu v Olomouci ze dne 8. 1. 2018 sp. zn. 5 To 56/2016. Otázku možnosti uvést správní orgán v omyl, řeší samotná povaha správního rozhodnutí. V řízení o udělení licence je na žadateli, aby doložil technické a další předpoklady. Správní orgán před vydáním rozhodnutí hodnotí podklady předložené žadatelem, avšak pouze z pohledu jejich obsahu a formálních náležitostí. Obecně lze konstatovat, že k udělení licence může dojít, aniž by správní orgán na místě samém ověřoval údaje v revizní zprávě. Revizní zpráva se chová jako formalizovaný výsledek prověřovací činnosti kvalifikovaného odborníka. Revizní technik by měl při stvrzování bezpečnosti vycházet z projektové dokumentace, zkontrolovat, že výstavba proběhla v souladu s ní, že obsahuje všechny bezpečnostní prvky, které projekt popisuje a že fungují tak, jak mají. Revizní technik ověřuje shodu reálného stavu s projektovou dokumentací a případné zjištěné rozporů musí zanést do revizní zprávy. FV panely musí být při výchozí revizi nainstalovány, jinak by nebylo možné zkontrolovat, že jejich typ a počet odpovídá projektové dokumentaci. Nebylo by možné změřit izolační stav řetězců FV panelů (tzv. stringů), ani ověřit, že bylo provedeno ochranné pospojení panelů v souladu s návodem výrobce, eventuálně překontrolovat, že byla správně provedena další ochranná opatření předepsaná projektantem. Přestože FV panely jsou výrobky, jejichž bezpečnost deklaruje výrobce, je třeba ve vztahu k nim ověřit i to, že při montáži nedošlo k jejich fyzickému poškození, což je typ závady, jejíž existenci nemůže osvědčení výrobce o jejich bezpečnosti vyloučit. Revizní technik by měl zkontrolovat, že panely byly uzemněny v souladu s projektovou dokumentací a návody výrobce. Dle ČVUT v případě nesprávné izolace a uzemnění FV panelů by mohlo dojít k úrazu elektrickým

proudem. Revizní technik by měl taktéž prohlídkou zkontrolovat, že zapojené předměty nesou označení CE (jejich počet dosahující mnohdy desítek tisíc není důvodem pro zjednodušení revizní činnosti a rezignace na tento úkon). Tento názor koresponduje s článkem 2.1 normy ČSN33 1500 ve znění změny Z4, podle něhož je možno uvést nová zařízení do provozu jen tehdy, byl-li jejich stav z hlediska bezpečnosti ověřen výchozí revizí, popřípadě doložen příslušným dokladem, kterým je dle poznámky pod čarou „*označení CE na výrobku spolu s prokazatelným označením výrobce nebo dodavatele výrobku (...)*“ nebo „*Písemné prohlášení o shodě*“. Na tuto normu se ostatně obžalovaný M. odvolává na str. 2 kap. I předmět revize. Revizní zpráva má v licenčním řízení nezastupitelný význam a je velice podstatné, zda údaje v ní odpovídají skutečnosti a zda osvědčuje bezpečnost FVE jako celku. Názor, že prokázání zajištění bezpečnosti práce pouze ve vztahu k části zařízení je pro účely udělení licence dostatečné, by mohl vést k nežádoucímu stavu, kdy by bylo možno udělovat licenci i za situace, kdy není zcela jisté, zda všechny součásti ve svém vzájemném propojení splňují požadavky pro bezpečný provoz. Předložení revizní zprávy, která se vztahuje jen k části elektrárny, nebo která neosvědčuje bezpečnost, má dle judikatury NSS ČR vést k zamítnutí žádosti o udělení licence. Z výpovědi svědkyně P. - specialistky na licenční řízení v rámci ERÚ - jasně vyplynulo, že výchozí revizní zpráva byla ERÚ posuzována ve vztahu k bezpečnosti elektrárny jako celku, včetně nainstalovaných a funkčních panelů. Od toho se také odvíjel požadavek ERÚ konkrétní typ a počet panelů v revizní zprávě uvádět (proto také byla vyžadována oprava revizní zprávy), neboť rozhodujícím údajem pro udělení licence není výkon elektrárny uvedený v rámci předložené projektové dokumentace, ale faktický výkon elektrárny vypočítaný z fyzicky přítomných FV panelů v době výchozí revize. **Revizní zpráva M.M.** je hrubě zavádějící, a to z následujících důvodů. Tento obžalovaný od počátku doznává, že jednotlivé panely nekontroloval. Neověřil tedy, zda mají povinné označení CE, zda nejsou poškozeny, zda jsou správně propojeny, správně uzemněny. Ačkoliv tuto činnost neprovedl, konkrétní počet panelů včetně jejich typu a zapojení podrobně popsal v nálezové části revizní zprávy. Tím na straně odpovědných pracovníků ERÚ vznikl realitě neodpovídající dojem, že předmětná revizní zpráva reviduje FVE jako celek včetně FV panelů. Bylo to z jejich strany ostatně logické, neboť zbývající revize se FV panely vůbec nezabývaly. Hrubě zavádějícím je i označení revizní zprávy, neboť hovoří o výchozí revizi elektrického zařízení, nicméně z dokazování vyplývá, že činnost, kterou obžalovaný M. ve skutečnosti provedl, odpovídá takzvané dílčí revizi, což uvedl nejen znalec, ale připustil to i sám obžalovaný M. Označení revidovaného objektu jako FVE Kosořín II je z tohoto pohledu také klamavý. V neposlední řadě je nutno za klamavý a zavádějící označit závěr revizní zprávy pod bodem 2, který deklaruje taktéž měření impedance, ačkoliv ve skutečnosti provedeno nebylo a v nálezové části zůstala příslušná kolonka prázdná a konečně i zvýrazněnou větu „revidovaná el. instalace je schopna bezpečného provozu“. Obžalovaný M. sice tvrdil, že závěr revizní zprávy je formulář, který je součástí počítačového programu a do kterého nelze provádět úpravy. I pokud by toto tvrzení bylo pravdivé, je evidentní, že do předmětného „formuláře“ bylo možno napsat odpovídající datum a jméno revizního technika a závěrečnou větu o bezpečnosti zařízení. Při zohlednění významu zpracované revizní zprávy nic nebránilo napsání dovětky, že bod 2 revizní zprávy proveden nebyl, potažmo že je nutno po spuštění elektrárny do provozu provést další revizi, jak to údajně obžalovaný M. i tvrdil zbývajícím obžalovaným, kteří to však popřeli. Předmětná revizní zpráva byla nejen zavádějící co do rozsahu deklarované revize oproti skutečné činnosti znalce, byla však i nepravdivá a to z následujících důvodů. Soud vychází ze stavu dokončenosti předmětné elektrárny k datu 5. 11. 2010, tedy k datu, kdy podle obžalovaného M. revize fakticky proběhla. Toto datum je navíc ve prospěch obžalovaného, neboť datum na konci revize by odpovídalo naopak výpovědi znalce, podle něhož datum 5. 11. 2010 bylo pravděpodobně datem sepsání revizní zprávy a vlastní revizní činnost tedy probíhala nejméně 10 dnů před tímto datem. Stav dokončenosti revidovaného zařízení by byl logicky ještě nižší. Ohledně dokončenosti FVE k datu 5. 11. 2010 v podobě plného počtu usazených FV panelů řádně propojených kabely má soud k dispozici

jednak výpovědi obžalovaných, dále výpovědi některých svědků z řad zaměstnanců obžalovaných, případně subdodavatelských firem. Ti se však k datu položení všech panelů vyjadřovali značně neurčitě (svědek J., V., S.). Ve prospěch obžalovaných hovoří i listiny, které předložili soudu v podobě objednávek a faktur na transport panelů z Číny. S těmito doklady však nekorespondují žádné nákladové listy, které by prokazovaly následné naložení v Hamburku a převoz do Kosořína. Není tedy průkazné, zda k uvedeným zásilkám skutečně došlo, tím spíše, že obžalovaní panely objednávali paralelně na více frontách a jak sami uvedli, ne všechny objednávky byly následně realizovány, což vyplývá mimo jiné i z výpovědi svědka J.M. Směrodatné jsou v tomto ohledu mezinárodní nákladové listy zajištěné již ve fázi přípravného řízení, z nichž vyplývá, že panely byly do Kosořína II přiváženy (mimo jiné) v období od 28. 11. 2010 do 6. 12. 2010. Podle typu panelů v těchto dokladech je pravděpodobné, že se jedná o objednávku ze dne 16. 9. 2010, která však nakonec nebyla zrealizována. Vzhledem ke značné nepřehlednosti stran učiněných, zrušených a realizovaných objednávek je nutno vycházet z objektivních důkazů, kterými je kromě zmíněných nákladových listů i stavební deník, jehož první část (končící datem 29. 10. 2010) předložili obžalovaní u hlavního líčení. Byť má stavebník povinnost uchovat stavební deník po dobu 10 let od kolaudace, dochoval se pouze jeden výtisk, který se údajně po celou dobu nacházel v maríngotce v areálu elektrárny. Z něj je zřejmé, že první panely byly instalovány dne 21. 10. 2010 a to od řady 52. Řady 54 a 53 byly z technologických důvodů ponechány volné. Deník končí montáží řad 44 až 42 dne 29. 10. Je tedy prokázáno, že s montáží panelů bylo započato teprve dnem 21. 10. 2010, neboť první část stavebního deníku popisuje veškeré stavební práce od počátku výstavby elektrárny. Z toho vyplývá, že za 9 dnů se podařilo osadit solárními panely 10 řad. Za dalších 6 dní měl zcela dokončenou elektrárnu kontrolovat svědek M., přičemž s ohledem na tempo se dokončení elektrárny v tak krátkém čase nejeví reálným. Nadto má soud k dispozici fakturu svědka V., kdy z faktury číslo 242010 vyplývá, že k zahrnutí trafostanic, převozu zeminy, úpravě cesty a vjezdu do druhé brány, výkopu pro elektrický kabel cca 150 m, **skládání kamiónů a rozvoz palet po stavbě** došlo v období od 2. 11. 2010 do 3. 12. 2010. Pro ilustraci lze připomenout i výpovědi svědků K. a N., kdy podle jejich sdělení a fotografií pořízených dne 14. 10. 2010 a 15. 10. 2010 se k tomuto datu na místě stavby žádné panely, měniče, kabeláže k měničům, rozvaděče ani další zařízení nenacházely, konstrukce byly namontovány pouze částečně. Panely se nenacházely ani připravené na zemi. Z dokazování vyplývá, že v době, kdy měl obžalovaný M. provádět fyzickou kontrolu na stavbě FVE za účelem vypracování zprávy o revizi, měl na staveništi probíhat čilý ruch a panely měly být právě montovány. Navzdory tomu však obžalovaný M. tvrdí, že elektrárna byla již dokončená a žádné pracovníky zde nepozoroval. Současně si nikdo ze svědků, kteří zajišťovali montáž panelů, nevšiml, že by zde obžalovaný M. vykonával činnost revizního technika. S přihlédnutím k tomu, že výpověď obžalovaného M. se zásadním způsobem rozchází s výpovědí obžalovaného L.M. ml. v otázce odměny za revizní zprávu, kdy obžalovaný M. v kontrastu s výpovědí spoluobžalovaného tvrdí, že tuto poměrně rozsáhlou revizi dělal zadarmo, se lze dokonce domnívat, že areál elektrárny za účelem provedení revize vůbec nenavštívil. Revize nicméně nemůže být ani pravdivá, pokud k datu revize dne 5. 11. 2010 deklaruje plnou dokončenost a obsazenost konkrétními FV panely. Nepravdivá je tím spíše, že konkrétně panely SF 82H-EX-B se na elektrárně nikdy nenacházely, jak ostatně ve svých výpovědích potvrzují i obžalovaní M. Za stěžejní pro posouzení trestní odpovědnosti obžalovaných se považuje datum 5. 11. 2010, ke kterému byla zpracována revizní zpráva, která byla v rámci časové osy prvním (a z hlediska naplnění znaků žalované skutkové podstaty rozhodným) dokumentem v řadě dokumentů předložených ERÚ s cílem zastříti skutečný stav výstavby předmětné elektrárny. Nelze akceptovat tvrzení obžalovaného M., že nevěděl, k čemu revizní zpráva bude obžalovanými použita. Sám byl dodavatelem střídačů do předmětné elektrárny, kdy věděl, že obžalovaní usilují o vydání licence na výrobu elektriny. Jako certifikovaný odborník si musel být vědom toho, že jeho revizní zpráva bude použita v rámci licenčního řízení. Tím spíše to lze tvrdit o tzv. druhé revizní zprávě, kterou pod stejným

evidenčním číslem prostřednictvím L.M. ml. a podle pokynu ERÚ, které mu jím byly tlumočeny, dodal na ERÚ. Tato revizní zpráva je již ze své podstaty nepravdivá, neboť se jedná o revizní zprávu vypracovanou pod stejným evidenčním číslem, opatřenou stejnými daty, avšak odlišnými údaji. Sám obžalovaný ani nepopírá, že tato revizní zpráva nebyla výsledkem revizní činnosti, ale pouze variantou revizní zprávy původní. Soud nicméně opakovaně zdůrazňuje, že za stěžejní vadu obou variant stejné revizní zprávy považuje jejich klamavou formu, neboť byly vypracovány se záměrem vzbudit dojem revize celé dokončené elektrárny včetně FV panelů, které se však na místě v deklarovaném množství nenacházely a některé z nich nebyly na elektrárnu dodány nikdy. Obžalovaný M. sám zdůraznil, že panely nekontroloval a tvrdil, že k tomu neměl ani důvod. Tím spíše tedy neměl důvod jejich konkrétní počet a zapojení detailně popisovat v revizní zprávě. Tedy kromě cíle, který byl tímto dokumentem ve skutečnosti sledován – vyvolat zdání kompletní revize i této části FVE a společně s dalšími dvěma předloženými zprávami tak ze strany obžalovaných doložit bezpečnost FVE jako celku, aniž by však tento stav k datu 5. 11. 2010 odpovídal realitě.

40. Ve vyhlášce č. 73/2010 Sb. o stanovení vyhrazených elektrických technických zařízení, jejich zařazení do tříd a skupin a o bližších podmínkách jejich bezpečnosti (vyhláška o vyhrazených elektrických technických zařízeních) se v příloze 2 k § 3 bližší podmínky bezpečnosti zařízení stanoví v bodě 6. povinné náležitosti zprávy o revizi, a to určení druhu revize (např. dílčí, výchozí), identifikace a rozsah zařízení (tedy zařízení, které je revizním technikem z hlediska bezpečnosti touto zprávou prověřeno), datum zahájení, ukončení, vypracování a předání revizní zprávy, jméno, popřípadě jména a příjmení, podpis a evidenční číslo revizního technika, soupis provedených úkonů, použitých přístrojů a zjištěných závad nebo neshod, další údaje z hlediska stavu bezpečnosti zařízení, závěrečné zhodnocení bezpečnosti zařízení. Revizní zpráva byla v rozporu s těmito požadavky klamavě označena jako výchozí s možností uvedení zařízení do provozu bez nutnosti další kontroly, obsahovala klamavé tvrzení, že předmětem revize je objekt FVE Kosořín II (a nikoliv pouze kabelové rozvody). Vzhledem k tomu, že závěrečné zhodnocení bezpečnosti zařízení hodnotí bezpečnost zařízení povinně identifikovaného v záhlaví revizní zprávy (nepravdivě objekt FVE Kosořín II), je logicky závěrečné hodnocení ve znění „revidovaná el. instalace je schopna bezpečného provozu“ taktéž nepravdivé. Z pohledu vzdělání a dosavadní praxe obžalovaného M. nelze považovat tyto nesprávnosti revizní zprávy za výsledek jeho nevědomé nedbalosti, což lze ostatně i vyloučit v kontextu jeho výpovědi před soudem.

41 Ve vztahu k vyvození trestní odpovědnosti obžalovaných musel řešit soud několik stěžejních otázek. Předně se jedná o stav dokončenosti předmětné elektrárny k datu zpracování výchozí revizní zprávy svědka M., neboť z tohoto pohledu lze posoudit její pravdivost či nepravdivost, včetně pravdivosti či nepravdivosti výpovědi tohoto obžalovaného. Kromě posouzení pravdivosti či nepravdivosti dalších listin předložených v rámci jednání s ERÚ a s provozovatelem distribuční sítě je nutno posoudit také povahu předmětných listin z hlediska jejich relevance pro dosažení výsledků, který obžalovaní svým jednáním sledovali. Je nutno zhodnotit povahu licenčního řízení před ERÚ, řízení, které probíhá ve vztahu k distributorovi elektrické energie a v neposlední řadě jejich vzájemný vztah. Co se týče dokončenosti FVE k datu zpracování **výchozí revize**, vycházel soud především z objektivních důkazů, za které považuje první část stavebního deníku a dále faktury vystavované jednotlivými firmami, které se mimo jiné na montáži a zapojení FV panelů podílely. Ze svědeckých výpovědí nelze přehlednout zejména výpověď svědků K. a N., kteří popisovali stav elektrárny k 14. 10. 2010 a zjištěný stav fotograficky zdokumentovali. Ačkoliv obžalovaní tvrdí, že panely byly instalovány již v průběhu října, k datu 14. 10. 2010 se v areálu elektrárny nenacházely, a to ani připravené na paletách. Z první části stavebního deníku, který popisuje průběh výstavby od samého počátku Shodu s prvopisem potvrzuje: Eva Kalianková

do 29. 10. 2010, jednoznačně vyplývá, že montáž panelů započala dne 21. 10. 2010. Jak již bylo zmíněno výše, za 9 dnů se podařilo nainstalovat celkem 10 řad panelů. Byť se v důsledku předložení stavebního deníku posunul termín prvního navážení panelů a začátek jejich montáže oproti podané obžalobě, která vycházela v tomto směru z tzv. nákladových listů, které soud považuje za objektivní důkazy (na rozdíl od později předložených dokladů v angličtině, z nichž nelze odvodit, zda předmětné dodávky byly skutečně i realizovány a panely doputovaly až na místo určení). Obžalovaný L.M. připouští, že v důsledku časové tísně objednával panely z různých zdrojů a tuto skutečnost dosvědčuje i svědek M. a P. Z důvodu údajného zničení účetnictví firmy ALTERSTAV a současně předložení pouze první části stavebního deníku, (který má stavebník povinnost uchovávat po dobu 10 let od kolaudace a z něhož by se dal odvodit zejména konec montáže panelů) je soud odkázán na důkazy, které citoval. Sám obžalovaný L.M. ml. uvedl, že FVE byla **dokončena k datu 10. 11. 2010**, což je až 5 dnů poté, co obžalovaný M. deklaroval bezpečnost celé elektrárny v dokončeném stavu. Z faktury, kterou vystavil svědek P., vyplývá, že montáž panelů ze strany jeho firmy proběhla k datu 12. 11. 2010. Z výpovědi svědka V., který mimo jiné skládal panely z kamionů a rozvážel palety s panely po stanovišti, vyplývá (a dále zejména z jím vystavené faktury), že rozvoz panelů po stavbě probíhal v období od 2. 11. 2010 do 3. 12. 2010. V této souvislosti soud konstatuje, že za rozhodující pro posouzení dokončení předmětné FVE není možno považovat doklady o objednávce, potažmo o dodání panelů, ale doložení jejich montáže a propojení do funkčního celku, což je časově poměrně náročná činnost, která na fyzické dodání panelů navazuje. V tomto ohledu se tedy nelze ani dovolávat výpovědi svědka P., neboť ten se v tomto ohledu vyjadřoval toliko k objednávání panelů ze strany společnosti ALTERSTAV, přičemž fyzicky elektrárnu údajně navštívil až v roce 2011, a to v souvislosti s posouzením reklamace spočívající ve výrobní vadě jednoho typu panelů. Jeho výpověď tedy nemůže přinést odpověď na otázku, ke kterému datu byla elektrárna dokončena. Pokud svědek D. (zaměstnanec firmy ALTERSTAV) tvrdil, že elektrárna byla dokončena na přelomu října a listopadu a v listopadu viděl popraskanou celou spodní oblast FVE, je tato výpověď v rozporu s předloženými listinnými důkazy. Navíc tento svědek nebyl zcela orientován v časových souvislostech a jako bývalý zaměstnanec obžalovaných mohl mít tendenci těmto stranit. Dle názoru soudu byla první část stavebního deníku předložena obžalovanými selektivně s cílem prokázat dřívější navážení a montáž panelů, než tvrdí obžaloba, přičemž k pozdnímu objevu tohoto důkazu obhajoba uvedla, že se povaloval po dobu 8 let v maríngotce na předmětné elektrárně. Ačkoliv mají obžalovaní zákonnou povinnost uchovat i zbývající části deníku, žádným způsobem nevysvětlili, z jakého důvodu ji nedodrželi. Lze se domnívat, že zbývající části stavebního deníku se nachází taktéž v jejich dispozici, nicméně obsahují údaje svědčící v jejich neprospěch. Nedokončenost elektrárny lze odvodit i z dalších důkazů, zejména z kontroly SEI a „reklamace“ panelů údajně poškozených v důsledku živelní události. Demontáž a reklamace panelů je jednak vyvrácena svědeckými výpověďmi, neboť svědek P. uvedl, že namontovali 2 145 ks, později asi polovinu sundali (tzn. asi 1 000 ks). Svědek J., který vedl stavební deník a měl tudíž podrobný přehled o veškerém dění na stavbě, žádnou větší demontáž panelů nezmínil. Tzv. **reklamační protokol** ze dne 30. 11. 2010 konstatuje celkem 3 422 poškozených a demontovaných panelů typu Frontier SF82H-EX-B o výkonu 82,5W. Jak sami obžalovaní připustili, tento typ panelů se na elektrárně nikdy nenacházel. V reklamačním protokolu byl prý uveden omylem. Ačkoliv z textu „reklamačního protokolu“, kterým obžalovaní odůvodnili kontrole SEI absenci panelů, dále vyplývá, že dalším účastníkem řízení je firma SPOZE, jednatel společnosti SPOZE - svědek J.M. - výslovně popřel, že by se takového jednání účastnil. Taktéž F.M., který v protokolu figuruje jako oprávněná osoba za společnost TENERES a. s., popřel, že by se reklamačního řízení zúčastnil. Tento reklamační protokol byl podepsán oběma obžalovanými M. Ačkoliv k údajné živelní události mělo dojít dne 29. 11. 2010, tedy v době, kdy již existovalo nepravomocné licenční rozhodnutí, tuto skutečnost obžalovaní ERÚ nenahlásili. Poprvé vyšla najevo až v souvislosti s ohlášenými kontrolami ze strany SEI. Vzhledem k tomu, že reklamační

protokol je zjevně nepravdivý, neboť označuje typ panelů, který se na elektrárně nikdy nenacházel a účastníky reklamačního řízení, kteří se jej nezúčastnili, je v kontextu dalšího jednání obžalovaných nutno dospět k závěru, že toto reklamační řízení taktéž sloužilo jedinému účelu, a to zastrčit skutečný stav (ne)dokončenosti elektrárny. Tuto úvahu dokresluje existence dopisu jednatele SPOZE J.M., který je obžalovanými M. předkládán společně s uvedeným „reklamačním protokolem“, z něhož vyplývá, že SPOZE reklamaci uvedených (na ploše elektrárny se nikdy nevyskytujících) panelů postupuje k vyřízení německému partnerovi. Autorství tohoto dopisu však rezolutně popřel jak J.M., tak svědkyně P., která dodala, že podpis nepatří jejímu bývalému příteli M. Nadto je nutno konstatovat, že obžalovaní ničím nevysvětlili pracovníkům SEI absenci dalších panelů, neboť při kontrole jich bylo napočítáno pouze 11 544 ks. Závěry kontroly ze strany SEI akceptovali a následně zaplatili pokutu, která jim byla vyměřena za nesplnění informační povinnosti vůči ERÚ. Obžalovaný M. ml. stav zjištěný ke dni 13. 12. 2010 vysvětlil až soudu (v přípravném řízení nevypovídal) tak, že se jednalo o panely zatížené výrobní vadou, jejich demontáž proběhla na konci listopadu a v průběhu prosince. Demontáž provedla společnost ALTERINVESTA. Jednatel této společnosti svědek R. však tuto skutečnost popřel. Taktéž svědek S., pracovník ostrahy v období od července 2010 do prosince 2011 popřel, že by na elektrárně došlo k demontáži většího množství panelů. Co se týče reklamace, v níž se angažoval svědek P., ta zjevně proběhla až v roce 2011 a s absencí panelů zjištěnou v prosinci 2010 nikterak nesouvisí. Ten v rámci údajné inspekce, která proběhla v roce 2011, kontroloval panely, které byly již nainstalované k 13. 12. 2010, konkrétně typ QS Solar 85. Ve zprávě „Kontrola kvality a inspekce tenkovrstvých panelů QS Solar v Kosořín“ je uvedeno, že společnost ALTERSTAV zakoupila od společnosti Suntimes Solar celkem 11 750 ks rámových solárních panelů, což odpovídá počtu 11 544 ks panelů přítomných na elektrárně v době kontroly SEI. Jak ostatně vyplývá z výpovědi L.M. ml., od prosince 2010 do srpna 2011 nebyly další panely na elektrárnu instalovány. Totožnost panelů přítomných na elektrárně v prosinci 2010 vyplývá i z dopisu, který napsal svědek P. dodavateli panelů NANTONG, v němž konstatuje, že se jedná o panely QS Solar dodané na konci roku 2010 v množství cca 1 MW (což odpovídá počtu 11 750 ks). Listiny, které společnost TENERES předložila SEI dne 13. 12. 2010, se zjevně vztahují pouze k údajné reklamaci celkem 3 422 kusů poškozených panelů vlivem zatížení sněhem. Pokud by v této době již probíhala reklamace panelů typu QS Solar 85, svědčila by tato skutečnost obžalovaným k dobru a logicky by ji oznámili pracovníkům SEI. Tato reklamace však nemá nic společného se stavem elektrárny k okamžiku kontroly SEI a podle všeho v okamžiku, kdy údajně vykonal inspekci svědek P. na místě samém, se předmětné panely stále nacházely v rámech a demontovány nebyly. Pokud by byla elektrárna skutečně dokončena k okamžiku jejího deklarovaného předání (či dokonce k datu 5. 11. 2010), s ohledem na množství finančních prostředků, které obžalovaným na investici do zakoupení panelů vázly, soud nepochybuje o tom, že by k demontáži a reklamaci téměř poloviny panelů měli příslušné doklady. Množství nepravdivých listin, kterými obžalovaní v souvislosti s „reklamací“ disponovali a amatérský průběh reklamace zboží v hodnotě několika desítek milionů Kč bez přesné specifikace typu a počtu vadných panelů a absence jakéhokoli zápisu o údajné prohlídce závad na místě samém vede soud k závěru o neexistenci jimi popisovaných událostí. Nevěrohodnou se jeví i návštěva svědka P. na FVE v roce 2011. Není zřejmé, kdo jej do areálu vpustil (když lze očekávat jeho oplocení kvůli zamezení pohybu nepovolaných osob) ani kdo ho při obhlídce doprovázel. O obhlídce panelů není ani žádný zápis, ačkoli se jedná o velké množství panelů (téměř polovina všech), nemluvě o jejich hodnotě. Obžalovaní však dokladují reklamaci výrobní vady, která do konce roku 2010 podle všeho ani nebyla zahájena, natož aby byly panely demontovány. Vůči SEI pak fingovali reklamační řízení pouze ohledně zlomku panelů, které měly být demontovány a fyzicky odvezeny. Přitom v době kontroly SEI nebyl důvod nezmínit se i o reklamaci více než 11 000 ks panelů, pokud by skutečně v ten okamžik již probíhala. Ze shora uvedeného je zřejmé, že v okamžiku revize ze strany obžalovaného M. se na ploše elektrárny nacházelo maximálně

11 544 ks panelů celkem v 20 řadách. Ani k datu vydání licence dne 16. 11. 2010 se jejich počet nezměnil. Ten byl konstatován i ke dni 13. 12. 2010, přičemž má soud za prokázané, že údajná reklamace v důsledku poškození panelů sněhem a jejich demontáži v počtu 3 422 ks panelů byla fingovaná v úmyslu zdůvodnit nedokončenost elektrárny. Údajná další reklamace panelů z důvodu výrobní vady v následujícím roce, kterou má dosvědčit svědek P. je navíc z hlediska trestní odpovědnosti obžalovaných zcela irrelevantní. Pokud kontrola SEI konstatovala, že panely, které na ploše našla, nejsou propojeny, přisvědčuje to zjištění soudu. Těžko by obžalovaní dávali pokyn k rozpojení zbytku panelů již jednou dokončené elektrárny. To je ostatně v souladu i s předloženými nákladovými listy, z nichž nejčasnější je datován dnem 28. 11. 2010. Jak vyplývá z listiny zvané Sales Contract (č. l. 208 – 212), cena 1,5MW solárních panelů činila 1 395 000 €. Z výpisu z běžného účtu, který předložila obhajoba v rámci řízení před soudem, z něž vyplývá úhrada do zahraničí ve výši 2 490 000 Kč dne 29. 9. 2010 ve prospěch společnosti NANTONG, je evidentní, že se jedná toliko o zálohu, nikoliv o platbu za dodané panely. Zhruba polovina kapacity předmětné elektrárny by stála řádově 10x více. Faktury od dodavatelů R. a P., které mají osvědčit montáž panelů, považuje soud v kontextu ostatních důkazů za účelově obstarané s cílem dosáhnout beztrestnosti. Účetnictví firmy ALTERSTAV se totiž údajně zničilo a uvedené faktury nebyly nalezeny ani v rámci domovních prohlídek. Fakt, že se nenacházely ve „zničeném“ účetnictví, obžalovaní nikterak nevysvětlili. Stejně tak je otázkou, z jakého důvodu nebyly k dispozici již v přípravném řízení a objevily se až po téměř osmi letech od vystavení. Obžalovaný L.M. ml. k demontáži v podstatě poloviny počtu původně nainstalovaných panelů uvedl, že měla proběhnout na konci listopadu a v průběhu prosince 2010. Tyto panely měla demontovat společnost ALTERINVESTA, jejich jednatel svědek R. však tuto skutečnost popřel. Vyjadřoval se pouze k okamžité demontáži některých vadných panelů, které praskly při instalaci. Z jeho výpovědi rozhodně hromadná demontáž řádově 10 000 kusů panelů nevyplývá. I reklamaci panelů QS Solar 85DGF je nutno považovat za účelovou, s cílem vyhnout se platbě za dodané panely v důsledku špatné finanční situace. Z výpovědi svědka P. vyplývá, že v roce 2011 posuzoval panely, které nebyly demontovány, ale osazeny v rámech, z výpovědi obžalovaného L.M. ml. vyplynulo, že na FVE Kosořín se nachází cca 1MW panelů této značky a svědek J.K. ve své výpovědi uvedl, že uvedené panely jsou stále na poli elektrárny a reklamace podle něj tzv. „vyšuměla do ztracena“. O špatné finanční situaci společnosti TENERES ostatně svědčí i smlouva o tzv. zpětném leasingu uzavřená dnem 20. 4. 2011 s firmou ALIVIO INVESTMENT. Současně ze smlouvy vyplývá, že se vztahuje na 1,2MW výkonu. Společnost TENERES se smlouvou současně zavázala zvýšit výkon výroby o 800 KW (tedy na projektovaný a licencovaný výkon). V emailové korespondenci mezi obžalovanými M. a M.B. ze dne 24. 5. 2011 ohledně zajištění dostavby FVE Kosořín II vyjadřuje M.B. v závěru naději na dokončení elektrárny v co nejkratším termínu. Tento email byl nalezen v rámci domovní prohlídky u obžalovaného L.M. st. (viz příloha 4 spisu), taktéž je možno poukázat na emailovou korespondenci, která v první polovině roku probíhala mezi F.M., pracovníkem ERÚ a L.M. st.. F.M. ERÚ sděluje, že se při uvedení elektrárny do provozu v lednu 2011 objevily vady, ohledně nichž nyní probíhá reklamační řízení. Podle emailu mělo toto reklamační řízení běžet do dubna 2011. Nedokončenost elektrárny lze odvodit i ze smlouvy o úvěru mezi Ing. V. a TENERES na částku 10 000 000 Kč splatných k 31. 3. 2011. TENERES se zavazuje tyto prostředky použít mimo jiné na nákup FV panelů a jiného materiálu k dokončení elektrárny. Tuto smlouvu podepsal L.M. st. (nalezena při domovní prohlídce v bydlišti L.M. st., viz příloha 4). Výpověď svědka P. nepovažuje soud za věrohodnou, neboť z dokazování vyplývá, že sám byl na věci finančně zainteresován, což vedlo k tomu, že bez oprávnění jednal jménem společnosti SUNTIMES, jak vyplynulo z výpovědi jeho nadřízeného W.G. Ten se vyjádřil mimo jiné k listině označené „odpověď společnosti SUNTIMES ze dne 15. 12. 2010 na reklamaci TENERES ze dne 30. 11. 2010“, z níž mimo jiné vyplývá, že SUNTIMES reklamaci prověřil na místě samém, avšak tuto skutečnost svědek G. výslovně popřel. K autorství předmětné

„odpovědi“ se přihlásil svědek P., který ovšem výslovně taktéž uvedl, že v roce 2010 na FVE Kosořín osobně nebyl a reklamaci údajně uznal po telefonu. Navíc společnost SUNTIMES žádné panely obžalovaným neprodala. Je zřejmé, že tento svědek se snažil vyjít vstříc obžalovaným v rámci jejich předstírané reklamace minimálně tím, že zhotovil tuto nepravdivou „odpověď“ společnosti SUNTIMES...“. Tento svědek aktivně jménem svého zaměstnavatele (a za jeho zády) poskytoval obžalovaným součinnost při zastírání stavu skutečné dokončenosti předmětné elektrárny. Ze všech těchto skutečností soud odvozuje, že do konce roku 2010 bylo na ploše FVE Kosořín II nainstalováno maximálně 11 544 ks FV panelů QS Solar 85.

42. Pokud FVE Kosořín II nebyla dokončena, nemohla být pravdivou zpráva o výchozí revizi. Především je nutno zdůraznit, že ve věci figurují celkem 3 verze této revizní zprávy označené jedním evidenčním číslem a stejnými daty. Ačkoliv obžalovaný M. zdůraznil, že údaje o druhu a počtu nainstalovaných panelů zde uvedl jen pro ilustraci, aby revizní zpráva působila pečlivějším dojmem, liší se od sebe jednotlivé zprávy jen a pouze v údajích popisujících počet panelů, jejich typ a celkový výkon. Byly zajištěny dvě revizní zprávy, které deklarují výkon 1,972MW, nicméně jedna z nich není úplná stran uvedením počtu a typu panelů. Je otázkou, z jakého důvodu se předmětné zprávy odlišují právě v této části, kterou dle vyjádření před soudem obžalovaný M. nerevidoval a navíc zdůraznil, že pro jeho revizní zprávu nemají panely žádný význam. Jediná logická odpověď, která se zde nabízí, je úmysl obžalovaného M. vyvolat dojem, že provedl revizi i v této části elektrárny. V rozporu s požadavky příslušné vyhlášky citované již výše totiž jako předmět revize označuje „FVE Kosořín II“ se závěrem „revidovaná el. instalace je schopna bezpečného provozu“. Ačkoliv obžalovaný měřil pouze izolační odpor jednotlivých elektrických kabelů, revidovaný objekt označuje jako „elektrickou instalaci“. I z laického pohledu je zřejmé, že samotné kabely žádnou instalaci netvoří. Obžalovaný navíc záměrně v rozporu se svým odborným vzděláním označil revizní zprávu jako „výchozí“, tedy zprávu, která bezprostředně předchází spuštění zařízení do provozu. Takovou zprávu předal L.M. ml. s vědomím, že bude použita v licenčním řízení, neboť sám se výstavby subdodavatelsky účastnil, přičemž později provedl na žádost L.M. ml. opravu textu zprávy popisující počet, typ a výkon údajně nainstalovaných panelů. Tato revizní zpráva byla nepravdivá v popisu „revidovaných a nainstalovaných“ panelů, které se však na elektrárně nenacházely, dále byla zavádějící, co se týče označení jako „výchozí“, stejně tak jako byla zavádějící stylistika, kdy především ze záhlaví a závěru obou verzí zpráv předložených ERÚ nutně vyplýval dojem, že revidována byla celá část FVE, na níž se nacházejí FV panely, a stejně tak nálezořá část revizní zprávy, která byla upravena a zpřesněna na popud ERÚ. Obžalovanému M. muselo, být jasné, že počet a celkový výkon panelů má vliv na obsah licenčního rozhodnutí, stejně jako mu bylo z titulu jeho odbornosti známo, že licence nemůže být vydána na elektrárnu rozestavěnou. Jako osoba podílející se na výstavbě předmětné elektrárny musel být i tento obžalovaný seznámen s tehdejší situací, která plynula ze změny cen dotované elektrické energie pro elektrárny uvedené do provozu od 1. 1. 2011. Jak vyplývá mimo jiné ze sdělení TIČR ze dne 26. 9. 2014, lze nové elektrické zařízení uvést do provozu jen tehdy, byl-li jeho stav z hlediska bezpečnosti ověřen výchozí revizí. Aby bylo možné ověřit skutečné hodnoty určující bezpečnost, musí být instalace celkově dokončena. Výstupem provedení revize je pak výchozí revizní zpráva. V případě reklamace a výměny již jednou revidovaných zapojených součástí (např. FV panelů) musí být provedena nová revize elektrického zařízení alespoň v rozsahu nově připojovaných zařízení. Soud odkazuje na znalecký posudek znaleckého ústavu ČVÚT v Praze, Fakulty elektrotechnické, k jehož závěrům se v záplavě znaleckých posudků, které se vyvojily v souvislosti se správními žalobami, přiklonil i Nejvyšší správní soud České republiky, např. ve svém rozhodnutí ze dne 30. 3. 2017, sp. zn. As 313/2015. Nejvyšší správní soud zde mimo jiné konstatuje, že revizní technik je při daném úkonu povinen ověřit bezpečnost FVE, má ověřit **shodu reálného stavu s projektovou dokumentací**, přičemž musí být při výchozí revizi již nainstalovány i FV panely, jinak není možné zkontrolovat jejich typ a počet v porovnání s projektovou dokumentací a změřit izolační stav řetězců FV panelů (tzv. stringů), přestože

panely jsou výrobky, jejichž bezpečnost deklaruje výrobce. Po montáži panelů je také povinností revizního technika zkontrolovat, že byly uzemněny v souladu s projektovou dokumentací a také zkontrolovat, že zapojené předměty nesou označení CE (tzv. prohlášení o shodě). Toto revizní technik jednoznačně nemůže provést, pokud nejsou FVE v době revize na elektrárně přítomny. Nejvyšší správní soud dále konstatuje, že revizní zpráva má v licenčním řízení nezastupitelný význam a je velice podstatné, zda údaje v ní odpovídají skutečnosti a zda dosvědčuje bezpečnost FVE elektrárny (viz například rozhodnutí ve věcech s p. zn. 7As 140/2016, 9As 19/2015, 9As 30/2015). Názor, že prokázání bezpečnosti práce pouze ve vztahu k části zařízení je pro účely udělení licence dostatečné, by mohl vést k nežádoucímu stavu, kdy by bylo možno udělovat licenci i za situace, kdy není zcela jisté, zda všechny součásti ve svém vzájemném propojení splňují požadavky pro bezpečný provoz. Předložená revizní zpráva, která se vztahuje jen k části elektrárny, nebo která neosvědčuje bezpečnost, má dle judikatury Nejvyššího správního soudu vést k zamítnutí žádosti o udělení licence. V případě, že údaje v revizní zprávě neodpovídají skutečnosti, může to vyvolat její nevěrohodnost, respektive nepoužitelnost v řízení o udělení licence. Přestože kolaudační souhlas je ze stavebního hlediska dokladem dokončenosti energetického zařízení a i kolaudační souhlas slouží k ověření bezpečnosti FVE, je bezpečnost na základě každého z těchto dvou dokumentů posuzována jinou optikou a tudíž se nejedná o vzájemně zaměnitelné a zastupitelné dokumenty. Revizní technik kontroluje ty aspekty stavby a jejího budoucího provozu, pro jejíž hodnocení stavební úřad není kompetentní. V tomto ohledu má tedy revizní zpráva nezastupitelný význam (7As 114/2015). V rámci licenčního řízení je nutno prokázat bezpečnost elektrárny jako celku, k čemuž v daném případě sloužilo více revizních zpráv na různé části FVE. Tyto na sebe vzájemně navazovaly, přičemž posledním kamínkem do mozaiky ověření bezpečnosti elektrárny byla právě revizní zpráva spadající do odbornosti obžalovaného M. Jak jemu, tak obžalovaným, byla tato skutečnost známa. U obžalovaného M. tedy nejde o nevědomě nesprávný postup, ale v kontextu všech zjištěných vad celkem tří existujících verzí jediné revize o minimálně eventuální úmysl vyhotovit na zakázku nepravdivou revizní zprávu pouze za účelem rychlého naplnění podmínek pro získání licence pro FVE do konce roku 2010 a tím i k získání výhodnější odkupní ceny za solární energii. Pokud obhajoba namítá, že bez připojení pod napětí nelze změřit impedanci, potažmo, že jednotlivé panely nesoucí označení CE není třeba revidovat, jedná se ve světle nainstalovaného polovičního počtu panelů v době revize oproti projektu o lichý argument. Pokud by obžalovaný M. chtěl podat skutečně pravdivou zprávu o revizi, stejně jako zbývající autoři revizních zpráv by se zaměřil striktně pouze na části, jejichž bezpečnost skutečně zkontroloval a údaje o počtu a typu panelů by do revizní zprávy neuváděl. Bez ohledu na časovou náročnost takové činnosti má revizní technik povinnost zkontrolovat, zda skutečně všechny nainstalované panely nesou označení CE, zda jsou zapojeny v souladu s projektem, a zda nejsou poškozeny. V takovém případě totiž hrozí úraz elektrickým proudem. Na tuto činnost obžalovaný M. vědomě rezignoval, nicméně vypracoval revizní zprávu vzbuzující dojem, že tak učinil. K argumentu nemožnosti změřit impedanci bez připojení elektrárny k síti soud podotýká, že ze závěru revizní zprávy vyplývá, že impedance změřena byla, ačkoliv v nálezkové části tento údaj chybí (viz bod 2 konec zprávy). I v tomto ohledu je revizní zpráva klamavá, neboť obžalovanému M. nic nebránilo v tom, aby do závěru vepsal v tomto směru odpovídající poznámku (pokud je vůbec pravdou, že v textu revizní zprávy nešlo do jednotlivých odstavců vepisovat). Povahou a významem revizních zpráv se ostatně zabýval Nejvyšší soud České republiky mimo jiné ve svém rozhodnutí ze dne 20. 9. 2017 sp. zn. 6 Tdo 791/2017. V něm je mimo jiné konstatováno, že zaměstnanci ERÚ nejsou a ani nemohou být odborníci na každý aspekt zařízení, k nimž udělují licence. Z tohoto důvodu jsou ze zákona vyžadovány podklady vypracované techniky z potřebné odbornosti, kteří svým razítkem a podpisem ručí za správnost jimi vypracované zprávy. Pokud je takto vypracovaná zpráva předložena jako jeden z podkladů pro vydání licence, nemají zaměstnanci ERÚ důvod pochybovat o její správnosti a pravdivosti. Tento závěr lze ostatně učinit i z výpovědi svědkyně P., která jednoznačně uvedla, že výchozí revizní zpráva

byla ze strany ERÚ chápána jako závěrečná zpráva prokazující bezpečnost zařízení těsně před tím, než bude spuštěno do provozu, a v tomto směru se předpokládala dokončenost elektrárny včetně nainstalovaných panelů. Z toho důvodu ERÚ po revizních technících požadoval uvádět přesný počet a typ jimi revidovaných FV panelů, neboť v případě, že revizní technik revidoval jiný počet a typ panelů, než vyplývá z předložené projektové dokumentace (která se zpravidla předkládala úvodem licenčního řízení), vycházel ERÚ ve vztahu k licencovanému výkonu z aktuálního stavu, který zjistil z předložené revizní zprávy. Svědkyně taktéž jasně uvedla, že v případě pochybnosti o správnosti revizní zprávy, případně při vědomí nedokončenosti elektrárny, by licence vydána nebyla. Žádné pochybení na straně pracovníků ERÚ zjištěno nebylo a ani nebylo namítáno. Pouze obhajoba obecně konstatovala, že bylo postupováno z jejich strany nedbale, aniž by toto blíže rozvedla.

43. Požadavek dokončenosti FVE v okamžiku zpracování výchozí revize je stanoviskem nejen odborných autorit (státní úřad inspekce práce, technická inspekce ČR, ČVÚT Praha, Fakulta elektrotechnická), ale byl konstatován i Nejvyšším správním soudem a Nejvyšším soudem. Obhajoba se mimo jiné domáhá, aby soud hodnotil počínání investorů z roku 2010 ve světle sjednocujícího výkladového stanoviska č. 1/2018 vydaného ERÚ. K tomu soud konstatuje, že dané stanovisko nijak neřeší otázku trestní odpovědnosti obžalovaných a navíc dokument byl vydán s odstupem 10 let od spáchání projednávané trestné činnosti. Obhajoba se výkladového stanoviska dovolává zejména z toho důvodu, že je podle něj pro oprávnění čerpat výši dotací rozhodující datum, kdy došlo k zahájení výroby elektřiny z FV výrobní, přičemž se za takový den považuje pozdější termín buď účinné licence na výrobu elektřiny, nebo datum paralelního připojení výrobní k distribuční soustavě. Podle obhajoby to znamená, že pokud by udělená licence nebyla vydána s datem nejzazšího termínu pro zahájení výroby, v tomto případě nejpozději s datem do 31. 12. 2010, není udělená licence rozhodující pro čerpání dotačních prostředků a má toliko povahu „životnostského oprávnění“ k realizaci výroby elektrické energie z obnovitelného zdroje. Rozhodujícím pro udělení dotace je pak protokol o prvním paralelním připojení k distribuční soustavě. Protože pro sepsání protokolu o prvním paralelním připojení, který byl v dané věci podepsán na sklonku roku 2010 a to později, než byla udělena licence, nebylo vůbec pro připojení třeba předložení licenčního oprávnění, ale buď žádost o toto připojení, nebo již uzavřená smlouva o paralelním připojení. Jinými slovy – vytýkaná tvrzení o nepravdivých údajích, o která opírá své závěry obžaloba, jdou téměř zcela mimo požadavky pro první paralelní připojení a pro možné čerpání dotačních prostředků za vyrobenou elektřinu v původní výši. V tomto směru obhajoba odkazuje na podklady nutné pro vlastní paralelní připojení, jimiž jsou potvrzení firmy realizující výstavbu o tom, že výroba byla provedena v souladu s podmínkami stanovenými uzavřenou smlouvou a podle příslušných předpisů norem a zásad, odsouhlasení projektové dokumentace provozovatelem distribuční soustavy, zpráva o výchozí revizi elektrického zařízení, a to buď celkové, nebo dílčí, protokol o nastavení ochran, pokud by nebyl součástí zprávy o výchozí revizi, provozní předpisy výrobní, výpis z obchodního rejstříku a doklad o vlastnictví nebo užívacím právem k výrobě. Pokud soud pomine nedbale sepsaný protokol o prvním paralelním připojení a důvodné pochybnosti v tom směru, zda pracovníci distribuční firmy skutečně důsledně postupovali v duchu svých povinností, neboť jejich výpovědi v kombinaci s neúplným protokolem zněly značně nepřesvědčivě, je nutno naznačenou koncepci odmítnout. Jednak je nutno konstatovat, že distributor elektrické energie nemůže obchodovat s výrobcem elektrické energie, který není držitelem licence. Pokud by ERÚ nebyly předloženy nepravdivé dokumenty a nebyl v tomto směru uveden v omyl, licenční rozhodnutí by nevydal. Naskýtá se i otázka, k čemu by sloužilo licenční řízení, pokud by k nároku na prodej dotované elektřiny provozovateli distribuční sítě stačilo úspěšné paralelní připojení. Z provedeného dokazování vyplývá, že společnosti TENERES a. s. jednak neměla být vydána licence k výrobě elektrické energie, neboť k datu jejího vydání nebyla elektrárna dokončena ani řádně zrevidovaná, stejně tak nemělo dojít k prvnímu paralelnímu připojení, neboť k žádosti o něj byly připojeny nepravdivé listiny. Na

trestní odpovědnosti obžalovaných nemůže ničeho změnit fakt, že společnost ČEZ Distribuce na základě nepravdivých dokladů, které jí byly předloženy, vyslala na místo samé pracovníky, kteří podle všeho nepostupovali v souladu se svými povinnostmi a protokol o splnění technických podmínek vystavili. Provedené první paralelní připojení tak nemůže zhojit vadně proběhnuvší licenční řízení, ani faktické nesplnění podmínek prvního paralelního připojení v důsledku jednak nekompletnosti FV panelů a jednak předložení nepravdivých dokladů.

44. Otázka tzv. legitimního očekávání, které se obhajoba dovolává předložením rozsudku NSS, nesouvisí s meritem věci. Nejvyšší správní soud totiž ve svém rozhodnutí sp. zn. 4 As 257/2017 na rozdíl od tohoto soudu neřeší vady licenčního řízení v důsledku předložení nepravdivých podkladů ze strany žadatele o licenci.

45. Dle postoje obhajoby podpořené znaleckým posudkem znalce Ing. H. nejsou k vypracování revizní zprávy nutné FV panely. Jejich uvedení v revizní zprávě slouží pouze k identifikaci FVE, revidovaná kabeláž nemusí být ani umístěna v zahrnutých výkopech a údaje stačí převzít z projektové dokumentace. Pokud se podle výpovědi obžalovaného M. revizní zpráva netýká ničeho jiného než stavu izolačních odporů kabeláže nízkého napětí, který lze zjistit pouze v nezapojeném stavu, pak je i z laického pohledu nepochopitelné, v čem by vlastně revizní zpráva měla být zprávou „revizní“ a jakým způsobem by měla deklarovat bezpečnost celého energetického zařízení. Soud však závěry tohoto znalce neakceptoval, když se přiklonil ke stanovisku ČVUT a dalších autorit, jak výše vysvětluje.

46. Co se týče tzv. **předávacího protokolu** neboli nepravdivého Zázpisu o odevzdání a převzetí dokončených staveb nebo jejich ucelených částí mezi objednatelem TENERES a zhotovitelem ALTERSTAV, ten v kauze figuruje taktéž ve dvojím provedení. Jedná se sice o identický text, ale pro účely licenčního řízení je opatřen datem ukončení přejímacího řízení ke dni 10. 11. 2010, zatímco pro účely dosažení prvního paralelního připojení byla společnosti ČEZ Distribuce a. s. předložena listina s ukončením přejímacího řízení ke dni 25. 10. 2010. Nabízí se otázka, jak je možné, že obžalovaní podepsali dva obsahově stejné dokumenty, nicméně osvědčující jiné datum převzetí dokončené stavby. Kromě toho, že i okamžik faktického předání zhotoveného díla musí odpovídat realitě a nejméně jeden z těchto dokumentů by tedy musel být z tohoto důvodu logicky nepravdivý, lze konstatovat, že ani k jednomu z těchto termínů elektrárna dokončena nebyla, jak vyplývá z výše rozvedených argumentů. Koneckonců z přílohy k účetní uzávěrce za rok 2011 vyplývá, že společnost TENERES udělila společnosti ALTERSTAV vysokou pokutu za pozdní předání díla. Argument obhajoby, že tento protokol slouží nikoliv k osvědčení dokončenosti díla, ale pouze k doložení vlastnického vztahu objednatele k předanému dílu, je v rozporu s výkladem názvu uvedeného dokumentu a jeho smyslem. Předávací protokol odkazuje na text smlouvy o dílo, která podmínky dokončení díla stanoví zcela jednoznačně, neboť se jedná o tzv. stavbu na klíč. Jak uvedla svědkyně P., předmětný dokument sloužil ERÚ nejen k prokázání vlastnického práva žadatele o licenci, ale sloužil současně i jako další doklad dokončenosti výroby elektrické energie. Sama uvedla, že podle obsahu předávacího protokolu ERÚ zvažoval, kdy je možno licenci ještě udělit (např. je to možné při nedodělcích typu chybějícího plotu a podobně) a kdy již nikoliv. Je tedy zřejmé, že v tehdejší rozšířené praxi řízení před ERÚ měl daný předávací protokol prokazovat právě kompletnost/dokončenost díla a vlastnické právo k němu. Je třeba přiznat správnímu orgánu právo na požadavek doložení takového protokolu, neboť samotná smlouva o dílo mohla být v mezidobí modifikována zásadními dodatky a navíc samotná smlouva o dílo ničeho nevypovídá o tzv. dokončenosti díla. Tento nepravdivý předávací protokol byl vyhotoven a podepsán oběma obžalovanými M. I samotná existence dalšího, byť nepoužitého protokolu dokonce s ještě dřívějším datem svědčí o snaze obžalovaných urychlit schvalovací proces i za

cenu použití nepravdivých listin. „Cvičné“ sepsání protokolu totiž nedává žádný jiný smysl. I v případě předávacího protokolu se jedná o evidentně účelový postup s vědomím jeho nepravdivého obsahu v úmyslu zrychlit celý proces a dosáhnout co nejrychleji vydání kýženého rozhodnutí. Požadavek na doložení uvedeného dokumentu je logický, neboť samotná smlouva o dílo ničeho nevypovídá o tzv. dokončenosti díla, a proto ERÚ trval na jednodušším prokazování vlastnictví v podobě předávacího protokolu. Z pohledu licenčního řízení se jedná o povinný dokument ve smyslu § 7 odst. 4 písm. d), e) zákona č. 458/2000 Sb. Ze zákona pak stejně jako ve vztahu k ostatním dokumentům vyplývá jednoznačný požadavek na jeho pravdivost, byť v dané věci měl význam zejména z pohledu dostatečně rychlého pokroku v rámci celého komplexního řízení. V neposlední řadě byla ERÚ předložena barevná kopie **pozměněného rozhodnutí Městského úřadu Choceň** – odbor výstavby, kterým společnosti TENERES povolil zkušební provoz od 5. 11. 2010 do 6. 2. 2011. Toto rozhodnutí lze logicky označit za falzifikát, pokud se od originálu liší podstatnou náležitostí výrokové části. Byť se nepodařilo objasnit, kdo je autorem této listiny, je prokázáno, že ji na ERÚ předal L.M. ml. společně s první várkou listin (předávacím protokolem, čestným prohlášením, smlouvou o dílo, revizní zprávou obžalovaného M.), podruhé byl stejným obžalovaným předán ERÚ společně s opravenou revizní zprávou od obžalovaného M. Obhajoba tvrdí, že zfalšované prodloužené datum zkušebního provozu nedává žádný smysl a je naopak v neprospěch obžalovaných, neboť fakticky prodlužuje licenční řízení. Tuto listinu však obžalovaní uplatnili, ačkoli jim byl doručen i originál rozhodnutí stavebního úřadu a tímto disponovali. Žadatel o licenci ERÚ povinně dokládá technické předpoklady i rozhodnutím stavebního úřadu, v tomto případě rozhodnutím o povolení zkušebního provozu. Je to tedy listina pro udělení licence nezbytná. Jelikož po ukončení zkušebního provozu následuje řízení a udělení kolaudačního souhlasu, získali tímto falzifikátem obžalovaní výhodu, neboť ERÚ již v roce 2010 nemuseli předkládat kolaudační souhlas, o kterém věděli, že jej nemohou kvůli nedokončenosti dosáhnout. Naskytá se otázka, proč by obžalovaní jednající v časové tísní jinak vědomě uplatňovali zfalšovaný dokument, pokud by se domnívali, že jim šanci na získání licence ještě sníží. Otázka, zda lze předložením nepravdivých podkladů uvést správní orgán rozhodující o udělení licence v omyl, je taktéž vyřešena četnými judikáty. Namátkou se jedná o rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 20. 7. 2017, 6 Tdo792/2017, kde se mimo jiné uvádí, že pro posouzení lze-li příslušný orgán uvést v omyl, je podle stanoviska trestního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 16. 6. 2011, sp. zn. Tpjn 305/2010, podstatná existence „protistrany“, jež ví, jaký je skutečný stav věci a jež tak nemůže být uvedena žalobcem v omyl. Platí-li toto pro občanskoprávní sporné řízení, neplatí stejné závěry pro správní řízení před ERÚ, neboť toto řízení má zásadně charakter neveřejného písemného řízení, v němž správní orgán vychází zejména z písemných podkladů toho, kdo podal žádost o udělení předmětné licence. Závěr, že ERÚ nelze uvést v omyl, je tedy nesprávný. V licenčním řízení platí presumpce správnosti všech dokladů, které jsou povinně žadateli předkládány a pokud takové doklady nevykazují zjevně vady, není správní orgán povinen přezkoumávat jejich obsahovou správnost či provádět vlastní šetření. Na této skutečnosti nemůže ničeho měnit ani fakt, že v závěru roku 2010 vysílal ERÚ svoje pracovníky na vizuální obhlídky některých elektráren, aby ověřili jejich dokončenost. Je prokázáno, že při znalosti skutečného stavu věci a při vědomosti o nepravdivosti v rozsudku výslovně vyjmenovaných listin by ERÚ předmětnou licenci nevydal. Snahou obžalovaných L.M. ml. a L.M. st. bylo dosáhnout za situace razantní změny výkupních cen pro elektrárny uvedené do provozu od 1. 1. 2011 vydání licence a dosažení prvního paralelního připojení ještě v roce 2010. Za tímto účelem mimo jiné požádali obžalovaného M. o dodání konstatovaných revizních zpráv. Neoprávněně získanou licenci použili v řízení o připojení k distribuční soustavě, když nedokončenost FVE v době tzv. prvního paralelního připojení kamuflovali listinami o fingované reklamaci. Majetkový vztah i celkovou dokončenost FVE deklarovali v rámci obou řízení nepravdivým předávacím protokolem. I připojovací řízení obsahovalo požadavek na doložení této listiny. Činili tak s cílem získat neoprávněný prospěch pro společnost TENERES,

kteřá v důsledku trestné činnosti obžalovaných získala neprávem na nárok výkupní cenu pro výrobu elektřiny z FV zdrojů uvedených do provozu v roce 2010, ačkoliv FVE Kosořín II k datu 31. 12. 2010 nebyla dokončená a způsobilá k provozu. Z hlediska funkčního a profesního zařazení všech obžalovaných a z celkové situace, jež je popsána výše, jasně vyplývá, že si byli vědomi toho, na jakých postech působí (obžalovaní M.), s jakou specializací (obžalovaný M.) a k čemu konkrétně jejich jednání podrobně popsané ve výrokové části tohoto rozsudku směřují. Z povahy vzdělání a profesí obžalovaných nepřipadá v úvahu, aby „nevěděli“, přičemž obžalovaní M. byli přesně obeznámeni s celou procedurou, kterou je nutno podstoupit a obžalovaný M. si byl vědom přinejmenším významu jím vypracovaných revizních zpráv v řetězci na sebe navazujících úkonů včetně požadavku na pravdivost revizních zpráv a kvalitu práce revizního technika. Bylo taktéž prokázáno, že obžalovaní předložili rozhodnutí o neoprávněně získané licenci společnosti ČEZ Distribuce, a. s. společně s dalšími nepravdivými listinami, jejichž „pravost“ byla podrobně rozebrána výše, jako povinné doklady k žádosti o povolení prvního paralelního připojení. Byť je k datu 13. 12. 2010 věrohodným způsobem popsán stav předmětné elektrárny, kdy na ní mimo jiné chyběla zhruba polovina panelů, provozovatel distribuční sítě dne 16. 12. 2010 vysílá na místo samé své dva pracovníky, kteří tento stav do protokolu nepopsali. Absence panelů jim byla vysvětlena jejich reklamací a také doložena nepravdivými listinami. Následně jiný pracovník ČEZ schválil první paralelní připojení a došlo k uzavření smlouvy o připojení elektrárny k distribuční síti. V důsledku jednání obžalovaných je v předmětné smlouvě FVE Kosořín II nesprávně považována za FV zdroj uvedený do provozu v období od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2010, což společnosti TENERES a. s. umožňuje po dobu 20 let na základě měsíčních výkazů o výrobě elektřiny a faktur neoprávněně uplatňovat a inkasovat výkupní cenu za elektřinu, ročně zvyšovanou nejméně o 2 %, ve výši 12 150 Kč/MWh oproti výkupní ceně pro výrobu elektřiny z FV zdrojů uvedených do provozu až po 1. 3. 2011 ve výši 0 Kč/MWh. Podle faktur, které jsou obsahem spisu, byla za období od dubna 2011 do října 2015, kdy bylo zahájeno trestní stíhání obžalovaných, neoprávněně vyplacena společnosti TENERES v rámci podpory ve formě výkupní ceny částka celkem 51 592 403,40 Kč a to v letech 2011 a 2012 společností ČEZ Distribuce a. s. a v období od 1. 1. 2013 až říjen 2015 ze strany ČEZ prodej s. r. o. Toto je z pohledu trestního řízení dokonaná škoda, kterou svým jednáním obžalovaní způsobili. K budoucí vzniklé škodě (kteřá vzniká i v současné době) v období po zahájení trestního stíhání do prosince 2030, kdy platnost smlouvy končí, je ve spisovém materiálu doložená škoda ve výši 5 196 054,74 Kč (do května 2016) a při zvýšení o nejméně 2 % ročně činí v budoucnu způsobená škoda od (června 2016 do prosince 2030) částku 227 093 177,86 Kč. Soud vycházel z předpokladu, že životnost FVE odpovídá době 20 let, mohla by tedy vyrábět elektrickou energii až do prosince 2030. Výpočty předpokládaných výnosů FVE jsou prováděny na základě garantované doby podpory, kteřá v případě FVE činí 20 let, a to s odkazem na příslušné vyhl. č. 140/2009 Sb. a č. 475/2005 Sb. ve znění pozdějších předpisů. Dalším faktorem vstupujícím do výpočtu je garantovaný meziroční nárůst výkupní ceny v intervalu 2 až 4 % ročně po dobu ekonomické životnosti výroby, což je zakotveno v paragrafu 2 odst. 8 vyhl. č. 140/2009 Sb. o způsobu regulace cen v energetických odvětvích a postupech pro regulaci cen. Při respektování zásady *in dubio pro reo* (pochybnostech ve prospěch obviněného) je ve výpočtech uvažován 2 % nárůst výkupní ceny do budoucna. Vzniklou škodu soud vypočítal v souladu s aktuální judikaturou, kdy se jedná o prostý rozdíl mezi cenami měsíčně fakturovanými společností TENERES a cenami, na něž by měla tato společnost nárok, pokud by FVE Kosořín 2 byla v souladu s realitou považována za zdroj energie uvedený do provozu až po 1. 1. 2011. Tabulka s výpočtem škody je součástí odůvodnění tohoto rozsudku a nachází se v jeho samém závěru. Ohledně výše dokonané škody soud konstatuje, že oproti podané obžalobě upravil dobu, po kterou škoda vznikala do měsíce října 2015 včetně, neboť na počátku listopadu 2015 bylo zahájeno trestní stíhání všech obžalovaných a skutek je v tomto smyslu časově ohraničen. Vyfakturovaná a proplacená cena elektřiny od zahájení trestního stíhání do května 2016 je z pohledu právní kvalifikace již součástí

škody „budoucí“. Na vyčíslení škody nemůže mít vliv případné současné či budoucí zdanění (solární daň), není tedy možné odečíst odvedenou solární daň od takto způsobené škody, neboť majetek poškozené distribuční společnosti se o tuto částku reálně snižuje. V této souvislosti je nutno konstatovat, že distribuční společnosti vyplacenou garantovanou cenu zpětně refinancují jednak od spotřebitelů elektrické energie ve formě poplatků za distribuci, jednak vyrovnávacími platbami od ostatních distribučních společností a dále z dotací ze státního rozpočtu České republiky.

47. Co se týče úvah o **právní kvalifikaci** jednání všech obžalovaných a obecně úvah o jejich trestní odpovědnosti, je nutno předně konstatovat, že jednání všech obžalovaných je trestné bez ohledu na to, v jakém společenském a podnikatelském klimatu probíhalo. Na jednu stranu je pravdou, že stát nejprve stanovil velmi lukrativní podmínky pro provozování FVE, které však v říjnu 2010 náhle změnil, čímž vystavil investory enormnímu tlaku. Dotované výkupní ceny byly do té míry přemrštěné, že stát v zájmu ochrany státního rozpočtu a ochrany koncových uživatelů sáhl k drastickému kroku a výkupní cenu elektřiny u zařízení uvedených do provozu po 31. 12. 2010 razantně snížil. Vycházel z logického předpokladu, že v poskytnuté tříměsíční lhůtě nebude velká část investorů schopna dílo dokončit, čímž se nastaví „filtr“ pro budoucí dotace státu v rámci nejlukrativnější kategorie výkupních cen a sníží se tak zatížení státního rozpočtu a koncových uživatelů. Lze v podstatě říci, že cílem daného opatření bylo dosáhnout stavu, aby co nejméně investorů stihlo ve zbývajícím čase dílo dokončit a nárok na nejvýhodnější ceny vykupované energie získat. Je nepochybné, že nepředvídatelné chování státu vůči investorům je nežádoucí. Byť obžalovaní trestnou činností páchali pod časovým tlakem, do něhož se nedostali vlastní vinou, je nutno jedním dechem konstatovat, že i výkupní ceny, kterých by byli schopni dosáhnout legálním způsobem při připojení do distribuční soustavy v prvních měsících roku 2011, byly velmi lukrativní a rozhodně nikoli nevýhodné. Obžalovaní pomocí trestné činnosti překonali překážku, kterou stát vytvořil ve snaze zabránit plýtvání státních prostředků v podobě nesmyslně vysokých výkupních cen elektrické energie. Je spravedlivé, aby jednání obžalovaných bylo sankcionováno trestním právem, neboť je v zájmu právního státu vyslat signál ostatním investorům, kteří na nejvyšší výkupní ceny nedosáhli proto, že se odmítli vydat nelegální cestou. Signál, že se respektování zákona vyplácí a naopak se nevyplácí jeho porušování. Soud na straně příslušných správních orgánů porušení zákona neshledal a nelze proto akceptovat úvahu o beztrestnosti obžalovaných. Tito měli možnost za daného stavu dosáhnout obrany prostředky právní ochrany investic a k páchání trestné činnosti je rozhodně nikdo nenutil. Postihování tohoto druhu trestné činnosti je tak v zájmu nejen koncových uživatelů elektrické energie a státního rozpočtu, ale je i spravedlivé z pohledu ostatních investorů, kteří v důsledku respektování zákona nyní dosahují nižších zisků, než ke kterým směřovalo jednání obžalovaných.

48. V rámci volby příslušné **právní kvalifikace** dospěl soud k závěru, že oba obžalovaní L.M. ml. a L.M. st. jednali jako spolupachatelé ve smyslu § 23 trestního zákoníku ve vztahu k zvlášť závažnému zločinu podvodu dle § 209 odst. 1 odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, dílem dokonanému a dílem ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku (ke škodě způsobené v budoucnu). Pro použitou právní kvalifikaci je rozhodující hranice škody velkého rozsahu stanovená ustanovením § 138 odst. 1 trestního zákoníku, a která činí částku 5 000 000 Kč. Oba dva se trestné činnosti dopustili beze sporu ve formě přímého úmyslu dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť svým jednáním chtěli dosáhnout neoprávněné výhody v podobě dotovaných cen vykupované energie, na něž by ve skutečnosti neměli nárok. Obžalovaného M.M. soud s ohledem na jeho podíl trestné činnosti nepovažoval za hlavního pachatele, ale za účastníka ve smyslu § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku. Jeho trestná činnost bezprostředně přispěla k tomu, aby došlo k naplnění znaků konkrétní skutkové podstaty trestného činu dle Shodu s prvopisem potvrzuje: Eva Kalianková

§ 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, nicméně sám tyto znaky přímo nenaplnil. Jeho podíl na trestné činnosti spočívá v poskytnutí odborných znalostí a oprávnění ve prospěch hlavních pachatelů trestné činnosti v podobě zpracování revizních zpráv, k nimž tito neměli potřebná oprávnění. S ohledem na akcesoritu účastenství je taktéž jednání tohoto obžalovaného posuzováno jako dílem dokonané, dílem zůstavši ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Tento obžalovaný jednal přinejmenším v nepřímém úmyslu dle § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, neboť se způsobeným následkem byl přinejmenším srozuměn. Společenská škodlivost jednání všech obžalovaných je dána porušením důležitého státem chráněného zájmu na ochranu vlastnictví proti neoprávněným zásahům ze strany třetích osob. Obžalovaným výrazně přitěžuje výše způsobené i hrozící škody, která mnohonásobně převyšuje kvalifikační znak škody velkého rozsahu. S ohledem na vysokou míru společenské škodlivosti nebylo možno použít zásady subsidiarity trestní represe ve smyslu § 12 odst. 2 trestního zákoníku.

49. V rámci úvah o **druhu a výměře trestů** zohlednil soud veškerá kritéria uvedená v § 39 trestního zákoníku. Zohlednil především polehčující a přitěžující okolnosti. Předně je nutno konstatovat, že všem obžalovaným výrazně polehčuje fakt, že jsou osobami doposud netrestanými, o jejich dosavadním životě ani o jejich osobách či osobních poměrech nebyly zjištěny žádné negativní skutečnosti. Dalším faktem, k němuž musel soud přihlédnout je, že se trestné činnosti dopustili již na sklonku roku 2010 a lze mít v kontextu zjištěných skutečností za to, že se z jejich strany jednalo o zcela výjimečný exces z jinak řádného způsobu života. Rozhodně nelze říci, že by obžalovaní vykazovali sklony k páčání trestné činnosti či jinému protispolečenskému jednání. Soud hodnotil i míru, kterou jednotliví obžalovaní přispěli k dokonání trestné činnosti, jejich postavení v rámci zmiňované trojice i výši profitu z trestné činnosti. K osobám **L.M. st. a L.M. ml.** soud konstatuje, že jejich podíl na trestné činnosti považuje za rovnocenný. Každý z nich byl řídicím článkem hlavních společností, které se na výstavbě FVE podílely, obžalovaný L.M. st. byl předsedou představenstva společnosti TENERES a. s., které plynou neoprávněné zisky z prodeje elektrické energie, obžalovaný L.M. ml. je členem představenstva. Soud bral v potaz samozřejmě i okolnosti, za kterých se obžalovaní trestné činnosti dopustili. Nejprve vynaložili nemalé finanční prostředky, přičemž použili k financování projektu i jiné než vlastní zdroje. Vidina brzké návratnosti a ziskovosti byla ohrožena náhlou legislativní změnou a za této situace se obžalovaní snažili za každou cenu dosáhnout plánovaného profitu. Při zdůraznění faktu, že ani náhlá změna legislativního prostředí neopravňovala obžalované k páčání trestné činnosti, nelze odhlédnout od jistého podílu státu na vzniklé situaci, neboť nejprve uzákonil výkupní ceny, které byly pro budoucí investory více než lákavé, aby je následně skokově snížil. U obou obžalovaných jako u hlavních pachatelů nemohl soud odhlédnout ani od výše již dokonané škody, která více než desetkrát převyšuje kvalifikační hranici a průběžně narůstá. Oba obžalovaní byli ohroženi trestem odnětí svobody v rozpětí 5 až 10 let dle ustanovení § 209 odst. 5 trestního zákoníku. V této sazbě jim soud ukládal (zejména s přihlédnutím k delší době, která od spáchání trestné činnosti uplynula) trest mírně nad samou spodní hranici trestní sazby v konkrétní výměře 6 roků každému z nich. Oba obžalovaní byli ve smyslu § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku pro výkon trestu zařazeni do věznice s ostrahou, neboť u nich nebyly splněny podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou. Soud konstatuje, že u obou obžalovaných neshledal okolnosti, které by umožnily postupovat ve smyslu § 58 odst. 1 trestního zákoníku a vyměřit jim trest pod spodní hranicí zákonné trestní sazby a to zejména kvůli výši způsobené škody, na niž v rámci přepravek energetické energie doplácí občané tohoto státu. Oba obžalovaní se trestné činnosti dopustili v úmyslu získat majetkový prospěch, čehož taktéž ve značné výši dosáhli. Na místě je proto ukládat jim i peněžité tresty. Každému z obžalovaných soud s přihlédnutím k jejich profitu z trestné činnosti proto uložil dle § 67 odst. 1, 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku peněžitý trest ve výši 500 denních sazeb, kdy výše jedné denní sazby činí 2 000 Kč, celkem tedy

1 000 000 Kč. Každému z obžalovaných dále stanovil ve smyslu § 69 odst. 1 trestního zákoníku pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, náhradní trest odnětí svobody trvání 12 měsíců. Jelikož se obžalovaní dopustili trestné činnosti v souvislosti s výkonem funkce statutárního orgánu, uložil soud oběma z nich i trest zákaz činnosti dle § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodních korporací na dobu 5 let. Co se týče obžalovaného **M.M.**, jeho jednání soud hodnotil jako účastenství ve smyslu § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, nebyl tedy hlavním pachatelem a pouze dílčím způsobem pomohl obžalovaným dosáhnout vytčeného cíle. Nebylo prokázáno, že by se tento obžalovaný prostřednictvím činnosti zásadním způsobem obohatil, neboť obžalovaný L.M. ml. mu dle svého vyjádření měl toliko zaplatit za vyhotovení revizní zprávy. Ve statutárních orgánech hlavních společností zúčastněných na trestné činnosti nefiguruje. S přihlédnutím k jeho bezúhonnosti a době, která od spáchání trestné činnosti uplynula, má soud za to, že použití stejné trestní sazby jako u obou hlavních pachatelů by bylo vůči tomuto obžalovanému nepřiměřeně přísné. Rozhodl se tudíž postupovat ve smyslu § 58 odst. 1, odst. 5 trestního zákoníku a vyměřil mu trest pod spodní hranici trestní sazby v konkrétní výměře 3 roků. U tohoto obžalovaného soud dospěl k závěru, že je účelu trestu možno dosáhnout, aniž by byl nutný jeho přímý výkon a dle § 81 odst. 1 a § 81 odst. 2 trestního zákoníku obžalovanému výkon trestu podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 5 let, tedy na nejdelší možnou zkušební dobu. Jelikož se obžalovaný trestné činnosti dopustil v pozici autorizovaného revizního technika, je namístě ukládat mu i trest zákazu činnosti. Bez přispění odborníků, kteří disponují příslušnými razítky a oprávněními, by totiž k obdobné trestné činnosti nemohlo docházet. Obžalovaný porušil základní zásadu revizních techniků, že nepravdivou revizní zprávu nelze vystavit a uvést do oběhu. Soud zdůrazňuje význam práce revizních techniků, neboť jsou jedinými osobami, které mohou zaručit, že zařízení ze své povahy životu nebezpečná lze provozovat bezpečně a proto mu vyměřil ve smyslu § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu činnosti revizního technika elektrických zařízení na dobu 7 let.

50. Při stanovení výměry tohoto trestu přihlížel soud i k tomu, že tomuto obžalovanému nebyl uložen trest nepodmíněný, po dobu jehož výkonu trest zákazu činnosti (na rozdíl od zbývajících obžalovaných) nebeží.

51. K trestnímu řízení se řádně a včas připojila společnost ČEZ Distribuce a. s. s nárokem na **náhradu škody** ve výši 27 500 843,- Kč. Ve stručnosti se dá konstatovat, že uvedenou škodu zaplatil každý z koncových uživatelů elektrické energie, neboť energie vykoupená od obžalovaných byla dále redistribuována. Poškozená společnost se v tomto směru zhojila na koncových odběratelích, jimž byla cena vykoupené energie účtována. Proto soudu nezbylo (stejně jako v ostatních obdobných případech), než rozhodnout, že se poškozená ČEZ Distribuce, a.s. dle § 229 odst. 1 trestního řádu odkazuje s celým svým nárokem na náhradu škody na řízení věci v občanskoprávních.

52. V přípravném řízení byla usnesením policejního orgánu Policie ČR, UOKFK SKPV, expozitura Hradec Králové ze dne 3. 12. 2015, č. j. OKFK-3856-479/TČ-2013-252300 ve smyslu § 79e odst. 1 trestního řádu **zajištěna majetková hodnota** v rozsahu poměrné částky z každé budoucí pohledávky vzniklé společnosti TENERES v rozsahu rozdílu mezi výkupními cenami z roku 2010 a 2011 na úhradu postupně vznikající škody plynoucí z provozu FVE. Ve vztahu k zajištěným finančním prostředkům dospěl soud k závěru, že je na ně nutno pohlížet jako na věc ve smyslu § 101 odst. 2 písm. e) trestního zákoníku, neboť náleží společnosti TENERES, nikoliv pachatelům, která se v přímé příčinné souvislosti s jednáním obou hlavních

obžalovaných průběžně nezákonně obohacuje. Proto soud rozhodl o zabránění věci – finančních prostředků ve výši 51 592 403,40 Kč, které se nachází na účtu č. 6015-5504881/0710, tedy ve výši škody, která byla prokázána oběma obžalovaným k datu zahájení trestního stíhání.

Výpočet škody

Měsíc Rok 2011	Dodané množství v kWh	Číslo faktury č. l.	Nároková cena (připojení do 31. 12. 2010)	Nároková cena (připojení od 1. 1. 2011)	Způsobená škoda bez DPH v Kč (rozdíl)
duben	504	012011 (1418)	6 249,60	2 772,00	3 477,60
květen	7 902	022011 (1421)	97 984,80	43 461,00	54 523,80
červen	17 764	032011 (1424)	220 273,60	97 702,00	122 571,60
červenec	40 724	042011 (1427)	504 977,60	223 982,00	280 995,60
srpen	87 498	052011 (1433)	1 084 975,20	481 239,00	603 736,20
září	88 090	062011 (1430)	1 092 316,00	484 495,00	607 821,00
říjen	90 517	072011 (1436)	1 122 410,80	497 843,50	624 567,30
listopad	50 646	082011 (1439)	628 010,40	278 553,00	349 457,40
prosinec	22 130	092011 (1442)	274 412,00	121 715,00	152 697,00
celkem	405 775		5 031 610,00	2 231 762,50	2 799 847,50

Měsíc Rok 2012	Dodané množství v kWh	Číslo faktury č. l.	Nároková cena (připojení do 31. 12. 2010)	Nároková cena (připojení od 1. 1. 2011)	Způsobená škoda bez DPH v Kč (rozdíl)
leden	32 249	012012 (1445)	407 949,85	180 916,89	227 032,96
únor	46 993	022012 (1448)	594 461,45	263 630,73	330 830,72
březen	141 725	032012 (1451)	1 792 821,25	795 077,25	997 744,00
duben	182 112	042012 (1454)	2 303 716,80	1 021 648,32	1 282 068,48
květen	283 116	052012 (1457)	3 581 417,40	1 588 280,76	1 993 136,64
červen	246 807	062012 (1460)	3 122 108,55	1 384 587,27	1 737 521,28
červenec	250 809	072012 (1463)	3 172 733,85	1 407 038,49	1 765 695,36
srpen	253 442	082012 (1466)	3 206 041,30	1 421 809,62	1 784 231,68
září	176 446	092012 (1469)	2 232 041,90	989 862,06	1 242 179,84

Shodu s prvopisem potvrzuje: Eva Kalianková

říjen	98 064	102012 (1472)	1 240 509,60	550 139,04	690 370,56
listopad	41 577	112012 (1475)	525 949,05	233 246,97	292 702,08
prosinec	22 884	122012 (1478)	289 482,60	128 379,24	161 103,36
celkem	1 776 224		22 469 233,60	9 964 616,64	12 504 616,96

Měsíc Rok 2013	Dodané množství v kWh	Číslo faktury č. l.	Nároková cena (připojení do 31. 12. 2010)	Nároková cena (připojení od 1. 1. 2011)	Způsobená škoda bez DPH v Kč (rozdíl)
leden	15 264	4732142101 (1405)	196 951,39	87 355,87	109 595,52
únor	31 183	4732142102 (1402)	402 354,25	178 460,31	223 893,94
březen	109 551	4732142103 (1399)	1 413 536,55	626 960,37	786 576,18
duben	150 493	4732142104 (1396)	1 941 811,18	861 271,44	1 080 539,74
květen	207 310	4732142105 (1393)	2 674 920,93	1 186 435,13	1 488 485,80
červen	217 548	4732142106 (1390)	2 807 021,84	1 245 027,20	1 561 994,64
červenec	301 639	4732142107 (1387)	3 892 048,02	1 726 280,00	2 165 768,02
srpen	253 512	4732142108 (1384)	3 271 065,34	1 450 849,18	1 820 216,16
září	134 882	4732142109 (1381)	1 740 382,45	771 929,69	968 452,76
říjen	127 869	4732142110 (1378)	1 649 893,71	731 794,29	918 099,42
listopad	36 632	4732142111	472 662,70	209 644,94	263 017,76

Shodu s prvopisem potvrzuje: Eva Kalianková

		(1375)			
prosinec	31 479	4732142112 (1372)	406 173,54	180 154,32	226 019,22
celkem	1 617 362		20 868 821,89	9 256 162,73	11 612 659,164

Měsíc Rok 2014	Dodané množství v kWh	Číslo faktury č. 1.	Nároková cena (připojení do 31. 12. 2010)	Nároková cena (připojení od 1. 1. 2011)	Způsobená škoda bez DPH v Kč (rozdíl)
leden	32 048	4732142113 (1490)	421 783,73	187 064,18	234 719,55
únor	82 162	4732142114 (1492)	1 081 334,08	479 579,59	601 754,49
březen	166 911	4732142115 (1494)	2 196 715,67	974 259,51	1 222 456,16
duben	184 976	4732142116 (1496)	2 434 469,14	1 079 704,91	1 354 764,23
květen	214 740	4732142117 (1498)	2 826 193,14	1 253 437,38	1 572 755,76
červen	251 057	4732142118 (1500, 1489)	3 304 161,18	1 465 419,71	1 838 741,47
červenec	266 256	4732142119 (1502)	3 504 195,22	1 554 136,27	1 950 058,95
srpen	192 542	4732142120 (2571)	2 534 045,26	1 123 867,65	1 410 177,61
září	154 630	4732142121 (2573)	2 035 085,43	902 575,31	1 132 510,12
říjen	83 169	4732142122 (2575)	1 094 587,21	485 457,45	609 129,76
listopad	33 280	4732142123 (2577)	437 998,08	194 255,36	234 742,72
prosinec	16 047	4732142124 (2579)	211 194,57	93 666,34	117 528,23
celkem	1 677 818		22 081 762,70	9 793 423,67	12 288 339,03

	Dodané množství v kWh	Číslo faktury č. 1.	Nároková cena (připojení do 31. 12. 2010)	Nároková cena (připojení od 1. 1. 2011)	Způsobená škoda bez DPH v Kč (rozdíl)
leden	25 108	4732142125 (2581)	337 049,79	149 493,03	187 556,76
únor	69 771	4732142126 (2582)	936 605,90	415 416,53	521 189,37
březen	138 628	4732142127 (2584)	1 860 942,27	825 391,11	1 035 551,16
duben	204 141	4732142128 (2586)	2 740 388,78	1 215 455,51	1 524 933,27
květen	217 724	4732142129 (2588)	2 922 726,98	1 296 328,70	1 626 398,28
červen	239 078	4732142130 (2590)	3 209 383,07	1 423 470,41	1 785 912, 66
červenec	274 079	4732142131 (2593)	3 679 236,50	1 631 866,37	2 047 370,13
srpen	239 274	4732142132 (2595)	3 212 014,18	1 424 637,40	1 787 376,78
září	165 898	4732142133 (2613)	2 227 014,75	987 756,69	1 239 258,06
říjen	84 524	4732142134 (2615)	1 134 650,18	503 255,90	631 394,28
celkem	1 658 225		22 260 012,4	9 873 071,65	12 386 940,75

Cena elektřiny za období r. 2011 – 2016

(uvedení do provozu v roce **2010**)

Cenové rozhodnutí ERÚ	Cena pro rok	Výkupní cena elektřiny dodané do sítě v Kč/kWh
ERU č. 2/2010	2011	12,400
ERU č. 7/2011	2012	12,650
ERU č. 4/2012	2013	12,903
ERU č. 4/2013	2014	13,161
ERU č. 1/2014	2015	13,424
ERU č. 9/2015	2016	13,692

Shodu s prvopisem potvrzuje: Eva Kalianková

Cena elektřiny za období r. 2011 – 2016

(uvedení do provozu v roce 2011)

Cenové rozhodnutí ERÚ	Cena pro rok	Výkupní cena elektřiny dodané do sítě v Kč/kWh
ERU č. 2/2010	2011	5,500
ERU č. 7/2011	2012	5,610
ERU č. 4/2012	2013	5,723
ERU č. 4/2013	2014	5,837
ERU č. 1/2014	2015	5,954
ERU č. 9/2015	2016	6,073

Celková vyplacená částka garantované výkupní ceny s uvedením elektrárny do provozu v roce 2010 za roky 2011, 2012, 2013, 2014, 2015 a říjen/2015 = **92 711 440,59 Kč**

Celková vyplacená částka garantované výkupní ceny s uvedením elektrárny do provozu v roce 2011 za roky 2011, 2012, 2013, 2014, 2015 a říjen/2015 = **41 119 037,19 Kč**

Rozdíl (skutečně způsobená škoda) = 51 592 403,40 Kč

- **Škoda od zahájení TS do 5/2016**

11/2015 – 5/2016 = **5 196 054,74 Kč**

- **Škoda v roce 2016**

6/2016 – 12/2016 předpokládaná

Stanovená průměrná roční výroba stanovená výpočtem ERU (č. l. 28) – **1 949 MWh**

Stanovená výkupní cena v daném roce, pokud by elektrárnu uvedli do provozu v roce 2010 – **13 692 Kč/MWh**

$1\,949 / 12 = 162,42 \text{ MWh/měsíc}$

1 měsíc: $162,42 \times 13\,692 = 2\,223\,854,64 \text{ Kč/měsíc}$ (v roce 2016)

6/2016 – 12/2016 = $7 \times 2\,223\,854,64 = 15\,566\,982,48 \text{ Kč}$

Stanovená výkupní cena v daném roce, pokud by elektrárnu uvedli do provozu v roce 2011 – 6 073 Kč/MWh

$162,42 \times 6\,073 = 986\,376,66$ Kč/měsíc (v roce 2016)

$7 \times 986\,376,66 = 6\,904\,636,62$ Kč

Rozdíl (předpokládaná způsobená škoda 6 – 12/2016) = 8 662 345,86 Kč

- **Škoda v letech 2017 – 2030**

Předpokládané výnosy elektrárny od r. 2017 – 2030 při uvedení do provozu v r. 2010 (č. l. 28): **392 488 500,- Kč**

Předpokládané výnosy elektrárny od r. 2017 – 2030 při uvedení do provozu v r. 2011 (č. l. 29): **174 057 668,- Kč**

Rozdíl (předpokládaná způsobená škoda): 218 430 832,-

V budoucnu způsobená škoda (od 6/2016 – 12/2030) = 227 093 177,86 Kč

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba, oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo, že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být v zákonné lhůtě případně v další lhůtě určené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení které mu předcházelo vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného. (§ 249/ 1,2 tr. ř.)

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání. (§ 253 odst. 3 tr. ř.)

Brno 3. května 2018

Mgr. Martin Vrbík, v. r.
předseda senátu

